

HUMANITIES INSTITUTE
Feruza Shermatova-Omerani, Ph.D.

YABANCI ADAM / CHOOCHUN KISHI (1988) Zuura Sooronbaeva (1924-2012)

Kaynaklar:

Sooronbaeva, Z. (2014). *Yabancı Adam* (Romanın birinci bölümü). Bişkek: Uluu Toolor.

YouTube. (2024). *Yabancı Adam (Choochun Kishi) [TV dizisi oynatma listesi]*.
https://www.youtube.com/watch?v=N4oIG_5xZ1M&list=PLKB9KD2AZefeKNCLVVg039QiYwQ2PVuGg

GENEL BILGI

Yazar

Erken Yaşamı ve Gazetecilik Zuura Sooronbaeva, 15 Ağustos 1924'te Kırgızistan'ın Ak-Suu ilçesine bağlı Colgolot köyünde doğdu. 1940 yılında ortaokuldan mezun olduktan sonra Ysyk-Köl Pravdası (Issık Göl Gerçeği) gazetesinde sekreter-daktilo olarak çalışmaya başladı. 1959 ile 1974 yılları arasında bölgesel gazete Kommunistik Emgek'te (Komünist Emek) muhabir olarak görev yaptı. Daha sonra yeniden Ysyk-Köl Pravdası'na dönerek gazetecilik kariyerini 1979 yılına kadar sürdürdü.

Şiir ve Edebiyata İlk Adımlar Sooronbaeva edebiyat hayatına şair olarak başladı. İlk şiir kitabı *Benim Köyüm (Menin Aiylm)* 1960 yılında yayımlandı. 1966'da çıkan *Dostluk (Dostuk)* adlı kitabında şiirlerinin yanı sıra *Dostluk (Dostuk)* ve *Evlalık Oğul (Asyrandy Uul)* adlı manzum hikâyeler de yer aldı. Eleştirmenler başlangıçta onun şiirden düzyazıya geçişini kuşkuyla karşılasa da, kısa sürede yetenekli bir hikâye ve roman yazarı olduğunu kanıtladı.

Nesir Alanındaki Başarısı İlk önemli düzyazı eseri *Aster Çiçekleri (Astra Gülü)* 1971 yılında yayımlandı ve ona geniş bir ün kazandı. 1970'li yıllarda *Yetimler (Jetimder)*, *Andrey (Andrei)* ve *Ak Saçlı Kadın (Ak Chach Ayal)* gibi önemli eserler kaleme aldı. 1980'li yıllar da onun için oldukça verimli geçti. Bu dönemde *Dağlar Bilir (Toolor Bilet)* adlı öykü kitabını, çocuklar için yazdığı *Dinlen Anne (Es Alchy, Apa)* adlı eseri ve *Leningrad'dan Gelen Mektup (Leningraddan Kelgen Kat)* adlı uzun öyküsünü yayımladı. Eserleri, sıradan insanların hayatını ve gündelik yaşamı gerçekçi ve duygusal bir derinlikle yansıtmaları sayesinde geniş bir okur kitlesine ulaştı. En tanınmış eserlerinden biri olan *Yabancı (Choochun Kishi)* 1988 yılında yayımlandı. Bir karı-koca arasındaki acı dolu duygusal ilişkiyi konu alan roman büyük ilgi gördü ve yazara yeniden edebi saygınlık kazandı. Okurların isteği üzerine 2002 yılında devamı yayımlandı ve eser günümüzde de güncelliğini korumaktadır.

Drama ve Tiyatro Sooronbaeva tiyatro alanında da eserler verdi. *Damat (Erkek Kolukmy)*, *Kırık Türbe (Sınğan Mazar)*, *Zenginlik ve Aşk (Baylyk jana Mahabat)* ve *Ateşli Şafak (Örttüü Tang)* adlı oyunları bunlar arasındadır. *Kırık Türbe* adlı oyunu Kazakçaya *Hastalık (Ildet)* adıyla çevrilmiş ve Abay Jambul Tiyatrosu'nda sahnelenmiştir. Daha sonra Kazakistan ve Rusya'da da temsil edilmiştir.

Ödülleri ve Mirası Sooronbaeva 1953 yılında Sovyet Gazeteciler Birliği'ne, 1954 yılında ise Sovyet Yazarlar Birliği'ne üye oldu. Kırgızistan Yüksek Sovyeti tarafından takdir belgeleriyle ödüllendirildi; II. Dünya Savaşı sırasında gösterdiği özverili çalışma nedeniyle "Cesur Emek" madalyası ve Lenin'in doğumunun yüzüncü yılı anısına verilen hatıra madalyasını aldı. 1995 yılında kendisine Kırgızistan Halk Yazarı unvanı verildi. Daha sonra okuduğu köy okuluna ve Karakol şehrindeki bir sokağa onun adı verildi.

Eser Bu essay, romanın İngilizce çevirisi bulunmadığı için eserin orijinal Kırgızca metni temel alınarak hazırlanmıştır. *Yabancı Adam* ilk kez 1988 yılında Frunze'de (günümüzde Bishkek) Adabiyat yayınevi tarafından yayımlanmıştır. Romanın ilk bölümü, hassas toplumsal meselelerin tartışılmasını sınırlandıran sıkı Sovyet sansürü altında yazılmıştır. İkinci bölüm ise bağımsızlığın ilk yıllarında kaleme alınmıştır; bu dönemde edebiyat, daha önce yasaklanmış veya sınırlandırılmış temalara daha açık hâle gelmiştir. Romanın temel odağı annelik, aile bağları ve duygusal sorumluluk iken, çok eşlilik yalnızca değişen post-Sovyet gerçekliklerini ve toplumsal tartışmaları yansıtan ikincil bir sosyal mesele olarak ele alınmaktadır.

Arka Plan Bu roman, kadın karakterlerin iç dünyasına ses veren bir edebî tür olan Sovyet kadın edebiyatı geleneğine aittir. Resmî Sovyet edebiyatının kahramanlık anlatılarından farklı olarak kadın edebiyatı; aşkı, evliliği, anneliği, ihaneti ve aile hayatı ile toplum içinde yol alan kadınların sessiz gücünü ele almıştır. Caynagül ile Tolkunbek'in hikâyesi de bu temaları bir Kırgız kadınının hayatı üzerinden yansıtır. Caynagül, bir yandan doktor olarak kariyerini inşa ederken diğer yandan evliliğin, anneliğin ve ihanetin getirdiği duygusal yükü taşır. Yirminci yüzyılın ikinci yarısında Sovyet Kırgızistanı'nda geçen roman, yatılı okullardaki, üniversitelerdeki, hastanelerdeki ve inşaat sahalarındaki günlük yaşamı anlatarak duygusal dramını gerçekçi bir toplumsal zemine oturtur. Roman aynı zamanda Kırgız geleneklerinden de beslenir. Aile değerlerini, büyüklere saygıyı ve köy adetlerini ön plana çıkarırken, bunları çoğu zaman modern şehir hayatının cazibesıyla karşı karşıya getirir.

KIŞILAR

Caynagül — Tolkunbek'in eşi; Cennet, Asan ve Üsön'ün annesi
Tolkunbek — mühendis; Caynagül'ün eşi; Mansur ile Kına'nın oğlu
Zıynat — ressam; Emil'in kız kardeşi; Üsön'ün biyolojik annesi; Aygerim'in annesi
Emil — Zıynat'ın ağabeyi, Tolkunbek'in eski arkadaşı, kumarbaz ve hırsız, sonradan asker
Akkız — Emil ile Zıynat'ın annesi, dul, oğlunun suçlarını öğrendikten sonra hayatını kaybeder
Mansur — Tolkunbek'in babası, savaş gazisi, ısık-Göl bölgesinde köylü
Kına — Tolkunbek'in annesi, torunlarının bakımını üstlenen kadın
Sadı — Caynagül'ün ağabeyi, bir inşaat sahasının yöneticisi, Sosyalist Emek Kahramanı, milletvekili
Gülayım — Sadı'nın eşi, Caynagül'ün yengesini
Tumar — Caynagül'ün annesi
Cannat — Caynagül ile Tolkunbek'in kızı
Asan — Caynagül ile Tolkunbek'in oğlu
Üsön — Caynagül tarafından büyütülen çocuk; Zıynat'ın biyolojik oğlu
Ergeşbayev — Oş'ta inşaat ustabaşı, Tolkunbek'in yolsuzluğa bulaşmış iş arkadaşı
Kermekaş — Oş'taki komşu, dedikoduculuğuyla tanınır
Cakan — Tolkunbek'in Almatı'daki arkadaşı ve patronu
Şerkan Müsürepöv — yazar
Saliya — Zıynat'ın komşusu

ÖZET

Romanın birinci bölümünde Caynagül ile Tolkunbek ilk kez Kırgız yatılı okulunda çocukken tanışırlar. Yaşça daha büyük ve yetenekli olan Tolkunbek, Caynagül'e karşı koruyucu bir tavır sergiler. Yıllar sonra üniversite sınavlarını kazanamayınca yoksulluğa düşen Tolkunbek, bir gün sokakta Caynagül'ü soyar. Ancak büyük bir pişmanlık duyar ve daha sonra çaldığı eşyaları içten bir özür mektubu ile geri gönderir. Caynagül başlangıçta onu reddetse de kader onları yeniden bir araya getirir ve sonunda evlenirler.

Evliliklerinin ilk yılları mutludur. Fakat Tolkunbek'in inşaat mühendisi olarak görevi onu Güney Kırgızistan'daki Oş şehrine götürür. Ailesinden giderek uzaklaşır. Oş'ta, Frunze'de zor günler geçirdiği

yıllarda evlerinde kaldığı eski arkadaşı Emil'in kız kardeşi Zıynat'la yeniden karşılaşır. Zıynat onu her zaman sessiz ve derin bir aşkla sevmiştir. Aralarında gizli bir ilişki başlar. Zıynat hamile kalır ve bebeğini Tolkunbek'in ailesinin evinin önüne bırakır. Kimse gerçeği bilmez; Caynagül bu bebeği trajik bir rastlantı sanarak sahiplenir.

Caynagül ilişkiyi öğrendiğinde yıkılır ve Tolkunbek'i evden kovar. Tolkunbek Zıynat'la birlikte Almatı'ya gider. Orada mesleki başarı elde etse de iç huzurunu bulamaz. Caynagül ise çocuklarını tek başına büyütürken doktorluk kariyerini sürdürür.

Sonunda Zıynat, Caynagül'e bir mektup yazar; her şeyi, terk edilen çocuğun sırrını da dâhil olmak üzere itiraf eder ve Tolkunbek'i affetmesini ister. Yıllar sonra Tolkunbek eve geri döner.

Romanın ikinci bölümü, ulusal bağımsızlık sonrası dönemde geçmektedir; bu dönemde toplumsal normlar ve aile yapıları hızlı bir değişim sürecinden geçmiştir. Sovyet döneminde çok eşlilik yasalar tarafından kesin biçimde yasaklanmıştı. Ancak bağımsızlıktan sonra, eski kültürel uygulamalar ve kişisel özgürlüğe dair yeni yorumlar toplumda yeniden görünür olmaya başlamıştır.

Daha önce devletin sıkı denetimi altında yaşayan bazı erkekler, yasal belirsizlikleri ve geleneksel kültürü öne sürerek çok eşli ilişkileri meşrulaştırmaya çalışmıştır. Hatta bazı siyasetçiler çok eşliliğin yasallaştırılması ya da yeniden değerlendirilmesi konusunu gündeme getirmiştir. Ancak bu girişimler, sivil toplum kuruluşları, kadın örgütleri ve uluslararası kuruluşlar tarafından sürekli olarak reddedilmiştir.

Daha sonraki yıllarda, 2025 yılındaki tartışmalar da dâhil olmak üzere, konu yeniden parlamento düzeyinde gündeme gelmiş, ancak özellikle kadın ve çocuk haklarına aykırı olduğu gerekçesiyle cumhurbaşkanı tarafından reddedilmiştir. Yazar, Tolkunbek, Cainagül ve Zıynat'ın kişisel hikâyesi üzerinden bu daha geniş toplumsal gerilimleri yansıtmaktadır.

Romanda çok eşlilik, hukuki bir çözüm olarak değil; duygusal parçalanmanın ve parçalanmış aile yapılarının bir sembolü olarak sunulur. Bu yapıda çocuklar, birbirinden ayrılmış yetişkinler arasındaki en güçlü bağ hâline gelir. Böylece roman, değişen siyasal sistemlerin insanların özel hayatlarını nasıl dönüştürdüğünü ve geçiş dönemindeki toplumlarda sevgi, sorumluluk ve annelik kavramlarının nasıl sınıdığını göstermektedir.

OLAYLAR

ROMANIN BİRİNCİ KISMI

Yatılı Okul Yıllarının Anıları

Geçmişe Dair Bir Hatıra Caynagül, Tolkunbek'le nasıl tanıştığını hatırladı. İkisi Kırgız yatılı okulunda birlikte okumuşlardı. Tolkunbek ondan bir yaş büyüktü ve sınıfının en başarılı öğrencisiydi. Aynı zamanda geleneksel bir telli çalgı olan komuzu çalmada oldukça yetenekliydi. Okulu bitirdikten sonra Tolkunbek'in nereye gittiğini Caynagül bilmiyordu. Okul yılları boyunca Tolkunbek ona her zaman bir kız kardeş gibi davranmıştı.

Eğitim ve Üniversite Hayatı Okuldan mezun olduktan sonra Caynagül, Frunze'deki (bugünkü Bışkek) tıp üniversitesine girdi. Bir akşam okuldan dönerken bazı gençler yolunu kesti ve onu soydu. Çantasını, altın yüzüğünü, saatini ve diğer eşyalarını aldılar. Caynagül onlardan korktuğu için sahip olduğu her şeyi teslim etmek zorunda kaldı. Soyguncuların arasında Tolkunbek'i tanıdı; Tolkunbek de onu tanıdı. Büyük bir utanç duydu ve Caynagül'ü evine kadar yürüyerek götürdü. Ondandır özür diledi, fakat Caynagül hâlâ ona karşı öfke duyuyordu. Tolkunbek, yurttan kalıp kalmadığını sordu. Caynagül, ağabeyi ve yengesiyi birlikte yaşadığını söyledi. Bunun üzerine Tolkunbek adresini istedi ve çalınan eşyalarını geri getireceğine söz verdi.

Caynagül'ün Ağabeyinin Şüphelenmesi Caynagül'ün ağabeyi, onun eve neden geç döndüğünü konusunda endişelendi. Caynagül, adresi karıştırdığını ve yatılı okuldan bir tanıdığını kendisini eve kadar bıraktığını anlattı. Ağabeyi, bu gencin nerede çalıştığını ya da okuyup okumadığını sordu. Caynagül, Tolkunbek'in üniversiteyi kazanamadığını ve şu anda boşta olduğunu söyledi. Ağabeyi bunun iyi bir durum olmadığını belirtti. Caynagül, Tolkunbek'i savunarak onun yatılı okulun en başarılı öğrencisi

olduğunu söyledi. Ancak ağabeyi tekrar söz alarak, eğer ne okuyorsa ne de çalışıyorsa, büyük ihtimalle hırsızlık gibi işlere karışmış olabileceğini dile getirdi.

Soygun ve Kırılan Güven

Tolkunbek'in Mektubu Ertesi gün Caynagül bütün gün evde kaldı ve Tolkunbek'in çalınan eşyalarını geri getirmesini bekledi. Ancak Tolkunbek hiç gelmedi.

Caynagül üniversitedeki ilk yılını tamamladığında Tolkunbek'ten bir mektup aldı. Mektubunda Tolkunbek yaptıklarından dolayı özür diliyor ve üniversite giriş sınavını kazanamadıktan sonra yaşadığı zorlukları anlatıyordu. Resmî ikamet kaydı olmadığı için şehirde düzenli bir iş bulamamıştı. Bu nedenle zamanla yönünü kaybetmiş ve hayatta savrulmaya başlamıştı. Aynı mektupta, yatılı okul yıllarından beri Caynagül'ün ilk aşkı olduğunu da itiraf ediyordu.

Emil ile Karşılaşma Bir gün Tolkunbek sokakta Emil ile karşılaştı. Emil, bir zamanlar onların köyünde yaşamış ve Tolkunbek'in ailesiyle dostluk kurmuş bir ailenin oğluydu. Emil, babasının ölümünden sonra annesinin hastalandığını anlattı. Aile, devletten aldıkları seksen rublelik sosyal yardımla geçinmeye çalışıyordu. Emil ise hiçbir yerde çalışmıyor, zamanını kumar oynayarak geçiriyordu ve tüm parasını kaybetmişti. Emil, Tolkunbek'e yanında para olup olmadığını sordu. Tolkunbek ona yüz ruble verdi. Bunun üzerine Emil onu evlerine davet etti. Emil'in annesi Akkız, Tolkunbek'i sıcak bir şekilde karşıladı ve onu görmekten büyük memnuniyet duydu.

Emil'in Evindeki Hayat Emil, annesine inşaat işinden doksan beş ruble maaş aldığını söyledi; oysa gerçekte bu para Tolkunbek'in verdiği paraydı. Aile sevinçle sofrayı hazırladı ve birlikte yemek yediler. Tolkunbek bir süre onların yanında kaldı ve Emil ile birlikte boş boş vakit geçirmeye devam etti. Emil'in küçük kız kardeşi Zıynat sekizinci sınıfta okuyordu ve güzel sanatlar okuluna girmeyi hayal ediyordu.

Zıynat ve Eğitim Hayalleri Sovyet eğitim sisteminde ortaokul on sınıftan oluşuyordu ve öğrenciler sekizinci sınıftan sonra teknik okullara ya da meslek liselerine devam edebiliyordu. Zıynat yetenekli ve çalışkan bir öğrenciydi. Hasta annesine bakıyor ve evdeki bütün işleri tek başına üstleniyordu. Buna karşılık Emil çalışmadan zamanını boşa harcamaya devam ediyordu. Annesi ondan maaşını getirmesini istediğinde ise her defasında, ödemelerin henüz yapılmadığını söyleyerek bahaneler uyduruyordu.

Tolkunbek'in Ailesini Ziyareti Akkız'ın üzüntüsünü ve yorgunluğunu gören Tolkunbek sonunda köydeki ailesini ziyaret etmeye karar verdi. Anne ve babası, desteksiz kalan Akkız'a ve çocuklarına çok acıdılar. Bir ineklerini sattılar, birkaç çuval erzak hazırladılar ve bunları Akkız'a götürmesi için Tolkunbek'e para verdiler. Ayrıca Tolkunbek'in kendisi için de bir miktar para ayırdılar. Bişkek'e dönmeden önce Tolkunbek, eylül ayına kadar şehirde kalıp çalışmayı planladığı için pasaport bürosuna giderek köydeki ikamet kaydını sildirdi. Daha sonra köyden ayrıldı ve yeniden şehre döndü.

Tolkunbek'in Sosyal Çöküşü

Kumar ve Paranın Kaybı Tolkunbek Bişkek'e döndükten sonra, ailesinin gönderdiği bütün yiyecekleri ve parayı Akkız'a teslim etti. Akkız, bu zor günlerde gösterdikleri iyilik ve destek için Tolkunbek'in anne babasına içtenlikle minnettar kaldı. Bir gün Emil, kumarda kendi parasını kaybettiğini ve bu parayı geri kazanmak istediğini itiraf etti. Tolkunbek'i de kendisiyle birlikte gelmeye ikna etti ve ona kumar oynamayı öğretti. Zıynat onların evden çıkmaya hazırlandığını gördü ve Emil'e Tolkunbek'i bu işe karıştırmaması için yalvardı. Ancak Emil onun uyarılarını dikkate almadı. Kumarhanede Tolkunbek, ailesinin verdiği bütün parayı kaybetti. Buna rağmen oynamaya devam etmek istedi.

Gece İş Daha sonra Emil, Tolkunbek'e bir de "gece işi" olduğunu söyledi. Soğuk Frunze kışlarında insanları soyarak hızlı para kazanabileceklerini anlattı. Emil, Tolkunbek'e yabancıların pahalı kürk şapkalarını nasıl çalacağını ve bunları karaborsada nasıl satacağını öğretti. Ardından eve parayla dönüyor ve bu parayı dürüst bir kazanç gibi gösteriyorlardı. Akkız, onların normal bir işte çalışarak para kazandıklarına inanıyor ve hiçbir şüphe duymadan parayı kabul ediyordu.

Akkız'ın Ölümü

Akkız Gerçeği Öğreniyor Bir gün karaborsadan bir kadın Emil'in evine gelerek Emil ile Tolkunbek'i sordu. Gençlerin kendisine borçlu olduğu birkaç kürk şapkayı talep etti. Akkız şaşkına döndü ve kadının yanlış olduğunu, Emil'in inşaatta çalıştığını söyledi. Ancak kadın açıkça Emil ile Tolkunbek'in çalıntı malları karaborsada satan hırsızlar olduğunu ilan etti. Bu sözleri duyduktan sonra Akkız, utanç ve şok nedeniyle daha da zayıf düştü. Emil ile Tolkunbek eve döndüklerinde onu yatakta ağlarken buldular. Akkız, Emil'i haram para kazandığı için lanetledi ve Tolkunbek'e de "Sana da yazıklar olsun," dedi.

Akkız'ın Son Sözleri ve Ölümü Akkız zaten ağır hastaydı, fakat soygunların gerçeğini öğrendikten sonra durumu hızla kötüleşti. Acı acı ağladı ve oğlunun hayatta seçtiği yoldan dolayı büyük pişmanlık duydu. Ölümünden sonra Zıynat'a sahip çıkması ve onu koruması için Tolkunbek'e yalvardı. Bunlar onun son sözleri oldu. Kısa bir süre sonra Akkız hayatını kaybetti ve ev halkını derin bir keder ve karmaşa içinde bıraktı. Ailenin cenaze masraflarını karşılayacak parası yoktu. Bir komşu, defin için en az bin ruble gerektiğini söyledi. Paraya çaresizce ihtiyaç duyan Tolkunbek ve birkaç genç, bir kez daha gece soygununa çıktılar.

Cenaze Bu soygunlardan birinde Tolkunbek ve diğer gençler farkında olmadan Caynagül'e saldırdılar ve onun eşyalarını çaldılar. Bu olay, Tolkunbek'in büyüyen suçluluk ve utanç duygusuna yeni bir yük daha ekledi. Akkız'ın cenaze töreninin büyük kısmını belediye üstlendi. Zıynat'ın okuduğu okul da maddi yardım sağladı. Akkız, çocuklarının maddi katkısı çok az olmasına rağmen saygın bir şekilde toprağa verildi. Cenazeden sonra küçük çocuklar, onlara bakacak kimse olmadığı için yetimhaneye gönderildi. Tolkunbek, Zıynat ve Emil ise evde kaldılar. Akkız'ın ölümü gençler için acı bir ders oldu ve sonunda hem kumarı hem de hırsızlığı tamamen bıraktılar.

Pişmanlık ve Caynagül'e Mektup Akkız'ın ölümünden sonra Emil, yeni bir hayat kurma umuduyla askere gitti. Tolkunbek ise üniversite sınavını bir kez daha kazanamadı ve eğitimine devam edemedi. Bunun yerine çeşitli geçici işlerde çalıştı ve yavaş yavaş para kazanmaya başladı. Bir zamanlar Caynagül'ü soyduğunu ve değerli eşyalarını aldığını asla unutmadı. Utanç ve suçluluk duygusuyla, çalınan saat ve yüzüğün yerine yenilerini alabilecek kadar para biriktirdi. Tolkunbek bu parayı uzun bir mektupla birlikte posta yoluyla Caynagül'e gönderdi ve yaşanan her şeyi ayrıntılı biçimde anlattı. Caynagül parayı aldıktan sonra kendisine yeni bir saat ve altın bir yüzük satın aldı.

Caynagül Tolkunbek'in Mektubunu Okuyor Caynagül, Tolkunbek'ten gelen mektubu ağabeyi Sadı'ya ve yengesi Gülayım'a anlattı. Mektubu dikkatle okuyan Sadı, Tolkunbek'le bizzat görüşmek ve onunla yüz yüze konuşmak istediğine karar verdi. Bir gün Tolkunbek onların evine geldiğinde Caynagül, onun ne kadar değiştiğini fark etti. Artık daha yakışıklı ve kendine güvenen bir genç adam olmuştu. Daha önceki öfkesinin yerini sessiz bir merak ve farklı bir duygu almaya başlamıştı. Sadı, Tolkunbek'le sakin ve anlayışlı bir şekilde konuştu. Onu yargılamadan dinledi ve geçmişte yaptığı hatalara rağmen ona bir şans vermeye karar verdi. Daha sonra Tolkunbek'e bir inşaat şantiyesinde iş bulmasına yardımcı oldu. Bununla da kalmadı, işçi yurdunda kalması için bir yer ayarladı. Zamanla Tolkunbek çalışkanlığı ve disiplinli davranışlarıyla Sadı'nın güvenini kazandı. İşine ciddi şekilde sarıldı ve kısa süre içinde şantiyenin en iyi çalışanlarından biri haline geldi.

Tolkunbek'in Değişen Hayatı

Sadı'nın Tolkunbek'in Hayatını Değiştirmesi Sadı, inşaat şantiyesinin başındaydı ve hem işçiler hem de yöre halkı arasında çok iyi bir itibara sahipti. "Sosyalist Emek Kahramanı" unvanını almıştı ve aynı zamanda Kırgız Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti parlamentosunda milletvekiliydi. Sahip olduğu otorite ve saygınlık sayesinde birçok insan onun kararlarına güvenirdi. Sadı'nın yardımı ve rehberliği sayesinde Tolkunbek yavaş yavaş zor hayatını değiştirmeyi başardı ve dürüst bir işçi haline geldi. Bir gün Caynagül, Emil'in kız kardeşi Zıynat'ın Tolkunbek'e yazdığı bir mektubu buldu. Mektupta Zıynat, Tolkunbek'in neden artık kendisini ziyaret etmediğini soruyor ve onu bir kardeş gibi özlediğini içten sözlerle dile getiriyordu.

Caynagül'ün Kıskançlığı Zıynat mektubunda ayrıca Tolkunbek'in sık sık Caynagül'den söz ettiğini ve bir gün onunla tanışmayı umut ettiğini de yazmıştı. Caynagül mektubu okurken sakin kalmaya çalıştı; ancak aslında Tolkunbek'i derinden sevdiğini fark etti. Bir akşam Caynagül, Sadı ve eşi Gülayım ile birlikte tiyatroya gitti. Orada beklenmedik bir şekilde Tolkunbek'i başka bir genç adam ve bir kızla birlikte otururken gördü. Caynagül hemen kıskançlığa kapıldı ve yanındaki kızın Zıynat olduğunu düşündü. Daha önce Tolkunbek ona evlenme teklif etmişti ve Caynagül bu teklifi kabul etmeyi ciddi şekilde düşünüyordu. Fakat onu başka bir kızla görünce incindi ve teklifini reddetmeye karar verdi.

Tolkunbek'in Kazası Tiyatrodan eve döndükten sonra Caynagül, Tolkunbek'e bir mektup yazarak evlenme teklifini reddetti. Mektubunda soğuk bir dille, kendisine başka bir damat adayı seçtiğini bildirdi. Tolkunbek mektubu aldığı anda büyük bir şok yaşadı ve derinden sarsıldı. Dalgın ve şaşkın bir halde sokağa fırladı ve bir trafik kazası geçirdi. Araç ona şiddetle çarptı ve ağır şekilde yaralanmasına neden oldu. Caynagül haberi aldığı anda hemen hastaneye koştu. Doktor ona, Tolkunbek'in bilincini kaybetmiş haldeyken ve acı içinde kıvrılırken defalarca Caynagül'ün adını sayıklayıp durduğunu söyledi. Bu durum, onu ne kadar derinden sevdiğini açıkça gösteriyordu.

Gerçeğin Mahkemede Ortaya Çıkması Mahkeme duruşması sırasında sürücü, Tolkunbek'in nişanlısı evlenme teklifini reddettiği için büyük bir üzüntü yaşadığını ve aniden kendisini arabanın önüne attığını anlattı. Kazadan sonra sürücünün bulduğu Caynagül'ün mektubu da delil olarak mahkemeye sunuldu. Duruşmadan sonra Tolkunbek ile Caynagül sonunda dürüstçe konuşma fırsatı buldular. Tolkunbek, neden teklifini reddettiğini sordu. Caynagül, tiyatrodaki onu başka bir kızla gördüğünü itiraf etti. Tolkunbek ise o kızın aslında Zıynat'ın ağabeyi Emil'le nişanlı olduğunu açıkladı. O anda Tolkunbek, Caynagül'ün de kendisini en az onun kadar sevdiğini nihayet anladı.

Beş Yıl Sonra Kazadan beş yıl geçti. Caynagül artık tıp fakültesinin beşinci sınıfında okuyordu ve doktorluk diplomasını almak için bir yıl daha eğitim görmesi gerekiyordu. Mezun olduktan sonra ayrıca iki yıl sürecek bir uzmanlık eğitimi tamamlaması gerekecekti. Bu arada Tolkunbek, inşaatta çalışmaya devam ederken teknik üniversitenin akşam bölümünde öğrenimini sürdürüyordu. Bir gün, Kırgız geleneğine uygun olarak Tolkunbek'in babası Mansur, oğluna Caynagül'ü istemek için Sadı'nın yanına gitti. Mansur, Caynagül mezun olduktan sonra başka birçok erkeğin ona talip olabileceğinden endişe ediyordu. Ancak Sadı, önce eğitimlerini tamamlamaları gerektiğini söyleyerek evliliğin biraz daha beklemesini istedi.

Tolkunbek Caynagül ile Evleniyor

Caynagül'ün Zıynat Hakkında Düşünceleri Caynagül ile Tolkunbek birbirlerine duygularını itiraf etmiş olsalar da, Caynagül zaman zaman Tolkunbek'i bir zamanlar derinden sevmiş olan Zıynat'ı düşünmeden edemiyordu. Zıynat'ın hâlâ onu bekleyip beklemediğini ya da mektuplar yazmaya devam edip etmediğini merak ediyordu. Ancak Tolkunbek artık Zıynat'tan hiç söz etmiyordu ve bu durum Caynagül'ün içini yavaş yavaş rahatlatıyordu.

Bir akşam Tolkunbek, Caynagül'ü sinemaya götürmek için Sadı'dan izin istedi. Sadı buna itiraz etmeden izin verdi. Evden çıktıklarında, yakınlarda bir Sovyet yapımı Jiguli arabası onları bekliyordu. Arabadan iki erkek ve bir kadın indi. Tolkunbek, Caynagül'ü evli olan arkadaşları Kuluş ve Turat ile tanıştırdı. Ayrıca Emil'i de tanıttı.

Emil'in Askerden Dönüşü Tolkunbek, Emil'i Zıynat'ın ağabeyi ve askerlik görevinden yeni dönmüş eski bir arkadaşı olarak tanıttı. Caynagül, Tolkunbek'in kumar, hırsızlık ve Akkız'ın ölümüyle ilgili anlattığı acı hikâyelerden Emil'i hemen hatırladı. Yıllar önce Emil, Tolkunbek'e dürüst olmayan yollardan para kazanmayı öğretmiş ve onu birçok tehlikeli duruma sürüklemişti. O olayların üzerinden birkaç yıl geçmiş olmasına rağmen Emil hâlâ kaba, sert ve küstah tavırlar sergiliyordu. Caynagül'ün elini sıkarken gereğinden fazla uzun süre tutması onu rahatsız etti. Emil'in yüksek sesi, umursamaz davranışları ve Tolkunbek'e attığı keskin bakışlar, Caynagül'e onun gizliden gizliye Tolkunbek'i kıskandığını hissettirdi.

Kaçırarak Evlilik Konuşması Sovyet yapımı Jiguli arabası aniden başka bir yöne dönünce Caynagül telaşlandı ve nereye gittiklerini sordu. Emil gülererek eski bir geleneğe göre onu kaçırarak evlendirmeye götürdüklerini söyledi. Şaşkınlık ve korku içinde kalan Caynagül, arabayı hemen durdurmalarını ve kendisini indirmelerini istedi. Arabanın içinde Tolkunbek ile Caynagül gelecekleri hakkında ciddi bir konuşmaya başladılar. Caynagül önce tıp eğitimini tamamlaması gerektiğini söyledi. Tolkunbek ise yaşlı anne babasının oğullarının evlendiğini görmek için sabırsızlandığını dile getirdi. Emil alaycı bir şekilde, Caynagül kabul etmezse kolayca başka bir kız bulabileceklerini söyledi. Turat ise sakın bir sesle, gerçekten birbirlerini seviyorlarsa evliliği ertelemeleri için bir sebep olmadığını belirtti. Caynagül, birbirlerini sevdiklerini ve gelecekleri hakkında birlikte karar vermeleri gerektiğini söyledi. Sonunda Tolkunbek ona yumuşak bir sesle, “Seni hayatım boyunca sevecek ve koruyacağım,” diye söz verdi.

Tolkunbek’in Ailesine Hoş Geldin Caynagül ile Tolkunbek evlendikten sonra, Tolkunbek’in anne babası ve köy halkı tarafından sıcak bir şekilde karşılandılar. Caynagül saygılı ve şefkatli karakteri sayesinde kısa sürede kayınpederi Mansur ile kayınvalidesi Kına’nın sevgisini kazandı. Evde huzur ve mutluluk sağlamak için elinden geleni yaptı.

Daha sonra genç çift şehre taşındı ve küçük, tek odalı bir daire kiraladı. Caynagül sabahları tıp derslerine gidiyor, Tolkunbek ise gündüzleri çalışıp akşamları üniversitede okuyordu. Kısa süre sonra Caynagül hamile kaldı ve her akşam eşini mutlulukla beklemeye başladı. Tolkunbek onu derinden seviyordu; Caynagül de onu aynı derecede seviyordu.

Cannat’ın Doğumu Caynagül daha sonra bir kız çocuğu dünyaya getirdi ve adını Cannat koydular. Genç anne baba büyük mutluluk yaşadı. Ancak Caynagül eğitimine devam etmek zorundaydı. Küçük Cannat’ı büyükanne ve büyükbabasının yanına bırakarak Frunze’ye dönüp tıp eğitimini sürdürdü. Altı yıllık üniversite eğitimini başarıyla tamamladıktan sonra, Çolpon-Ata şehrinde bir yıllık asistanlık eğitimine başladı. Bu süre boyunca Tolkunbek kendi eğitimine devam etti ve sık sık Sadı’nın evine ve Caynagül’ün şehirdeki akrabalarına uğradı. Caynagül asistanlığı sırasında doğumevinde çalıştı. Kayınvalidesi ve kayınpederi onun başarısı ve azmiyle büyük gurur duydu.

Cannat ve Mutlu Yuva Zaman geçtikçe küçük Cannat konuşmaya başladı ve büyükanne ile büyükbabasının göz bebeği haline geldi. Kına ve Mansur ona büyük bir sevgiyle baktılar. Caynagül asistanlığını tamamladıktan sonra yine Isık-Göl bölgesindeki Çolpon-Ata’daki aynı doğumevinde çalışmaya başladı.

Tolkunbek işten izin aldıkça onları ziyaret ediyor ve ailesinin huzurlu ve başarılı olduğunu görmekten mutluluk duyuyordu. Bir gün Kına oğluna üniversiteden ne zaman mezun olacağını sordu. Tolkunbek iki yıl daha gerektiğini söyledi. Kına ise Caynagül’ün onu çok özlediğini ve artık eşinin yanında yaşaması gerektiğini belirtti.

“O Bu Evin Gözbebeği” Annesinin sözlerini duyunca Tolkunbek şakayla karışık Kına’ya, Caynagül’ü öz oğlundan daha çok sevip sevmediğini sordu. Kına sıcak bir gülümsemeyle, “Evet, o bizim evimizin gözbebeği,” diye cevap verdi. Bu sözler, Caynagül’ün aileye ne kadar derinden bağlandığını gösteriyordu. Sovyet döneminde aileler üniversite mezuniyetlerini büyük davetlerle kutlardı. Bu nedenle Mansur ile Kına, Caynagül için bir kutlama düzenlediler ve aralarında annesi Tumar’ın da bulunduğu birçok akraba ve misafiri davet ettiler. Kutlama sırasında Tumar, Caynagül’ün nasıl bir gelin olduğunu sordu. Hem Kına hem de Mansur onun iyiliğini, çalışkanlığını, zekâsını ve saygılı davranışlarını övgüyle anlattılar.

Caynagül Doğumevinde Kutlama yemeği sırasında doğumevinden acil bir haber geldi. Doktorların zor bir doğum için yardıma ihtiyacı vardı ve Caynagül’ün hemen gelmesi isteniyordu. Caynagül misafirlerin ve akrabaların arasında olmasına rağmen hiç tereddüt etmeden kutlamadan ayrıldı ve hastaneye koştu.

Orada doğumu tehlikeli ve karmaşık hale gelmiş bir kadına yardım eden ekibe katıldı. Anne ve bebeğin hayatını kurtarmak için yapılan sezaryen ameliyatına katıldı ve aktif şekilde görev aldı. Onun hızlı müdahalesi ve profesyonel çalışması herkesi etkiledi. O akşam ailesi, Caynagül’ün gerçekten fedakâr ve sorumluluk sahibi bir doktor olduğunu bir kez daha görerek daha da gurur duydu.

İkizlerin Doğumu ve Terk Edilen Çocuk

Zorlu Kış Gecesi O kış Caynagül ve ailesi için özellikle zordu. Caynagül hamileliğinin son ayındaydı ve doğum çantasını özenle hazırlamış, kayınvalidesi Kına'ya göstermişti. Bu sırada Tolkunbek hâlâ Oş'ta bulunuyordu. Sessiz bir kış gecesinde Caynagül'ün sancıları başladı ve giderek şiddetlendi. Kına korkuya kapıldı ve gizlice ağladı; çünkü Caynagül bir zamanlar doğum sırasında ölebileceğinden korktuğunu söylemişti. Kına ayrıca akrabalarından Tolkunbek'in Oş'ta başka bir kadından hamile kaldığına dair söylentiler de duymuştu. Bu dedikodulara tam olarak inanmamış olsa da, o gece bu düşünceler onu derinden rahatsız ediyordu.

Kapıdaki Bebek Gece geç saatlerde aile köpeği durmaksızın havlamaya başladı. Caynagül doğumun sabaha kadar süreceğini düşünerek ambulansı ancak doğum yaklaşınca çağırmayı planlıyordu. Ancak köpek kapı önünde huzursuzca havlamaya devam ediyordu. Endişelenen Kına ile Caynagül dışarı çıktılar ve giriş kapısının yanında bezlere sarılı bir şey fark ettiler. Mansur'u çağırdılar. Mansur büyük bir şaşkınlık içinde kapının önüne terk edilmiş yeni doğmuş bir erkek bebek buldu. Aile donup kaldı. Bir an için, Caynagül'ün doğum yapacağını birilerinin bilip bilmediğini düşündüler. Sonunda bebeği içeri aldılar ve sessizce onu kendi çocukları olarak büyütme kararı verdiler.

İkizlerin Sırrı Mansur, gerçek annenin bir gün gelip bebeği geri isteyip istemeyeceğinden endişe ediyordu. Ancak Kına, ertesi sabah erken saatlerde küçük Cannat'ın oyuncak bebeklerinden birini mezarlığa gömmesini söyledi; böylece köylülere gerçeği saklayabileceklerdi. Caynagül hastaneye hemen gitmek yerine evde kalmaya karar verdi. Sabah olduğunda ikinci bir erkek çocuk dünyaya getirdi. Aile çocuklara, Kırgız geleneğinde ikizlere sıkça verilen Asan ve Uson isimlerini verdi. Bebekleri yıkarken Kına, kendi torunları Asan'ın sırtında bir doğum lekesi olduğunu fark etti. Kısa süre sonra ambulans geldi ve Caynagül iki yeni doğmuş bebekle birlikte Çolpon-Ata'daki doğumevine götürüldü.

Hikâyenin Köye Yayılması Ertesi sabah Mansur, Kına'nın dediği gibi Cannat'ın bebeğini gizlice mezarlığa gömdü. Ancak köyden bir adam onu gördü ve endişeyle ne olduğunu sordu. Mansur hızlıca, Caynagül doğum yaparken kapılarının önüne bir bebek bırakıldığını, fakat geç fark edildiği için bebeğin öldüğünü söyledi. Kısa sürede bütün köy bu hikâyeyi öğrendi. Daha sonra Tumar da bu tuhaf olayı duydu. Gerçeği saklayacağına ve aileyi destekleyeceğine söz verdi. Akrabalar birlikte, ikizlerden birinin kapı önünde terk edilmiş bulunduğunu Tolkunbek'in asla öğrenmemesi gerektiğine karar verdiler.

Kına'nın Aile Mirasını Vermesi İkizler büyüdükçe sol tarafta yatan Uson, kardeşi Asan'a göre daha zayıf ve narin kaldı. Caynagül, bilinmeyen annenin hamileliğini gizlemiş olabileceğini ve doğumdan önce büyük acılar çekmiş olabileceğini düşündü. Uson'u özenle yıkadı, sık sık masaj yaptı ve sağlığını dikkatle izledi. Beşinci aya gelindiğinde iki çocuk nihayet kilo ve güç bakımından eşitlendi. Bu dönemde Kına hastalandı ve ölebileceğinden korktu. Bir gün geleneksel ahşap sandığını açtı ve içinden eski kürkleri, kürk şapkalar ve değerli Kırgız takıları çıkardı. Bu aile yadigârlarını sevgiyle Caynagül'e verdi. Caynagül nadir ve geleneksel kıyafetleri ve mücevherleri memnuniyetle kabul etti. Birkaç gün sonra Kına yavaş yavaş iyileşti ve yeniden güç kazandı.

Tolkunbek'e Benzerlik Çocuklar büyüdükçe Caynagül onların görünüşüne şaşırmaya başladı. İkisi de kalın siyah saçları, gözleri, burunları ve yüz hatlarıyla Tolkunbek'e çok benziyordu. Caynagül bazen iki beşiğin arasında sessizce oturur, ninniler söylerken Tolkunbek'ten çocuk doğuran o bilinmeyen kadının kim olabileceğini düşünürdü. Belki de Oş'ta birlikte çalıştığı bir kadın olabileceğini hayal ediyordu. Kına da özellikle Uson'un Tolkunbek'e güçlü benzerliğini fark etti ve içten içe kaygılandı. Bir gün Caynagül'ün şüphelerini yatıştırmak için, bazen akraba olmayan insanların da birbirine benzeyebileceğini dikkatlice söyledi.

Yolculuk Öncesi Gizli Şüphe Hem Caynagül hem de Kına, Tolkunbek'in davranışlarının arkasında gizli bir sır olduğunu hissediyordu. Tolkunbek defalarca ziyaret edeceğine söz vermiş, ancak her seferinde gelişini ertelemişti. Neredeyse iki yıl boyunca eve dönmemişti. Sonunda Mansur, eğer Tolkunbek onları ziyaret edemiyorsa kendilerinin Oş'a gitmesi gerektiğini söyledi. Caynagül'ün, Kına'nın ve çocukların birlikte gitmesini önerdi. Tolkunbek her defasında farklı bahaneler sunuyordu. Bazen patronunun izin vermediğini, bazen başka sorunlar ve yükümlülükler olduğunu söylüyordu. Buna rağmen iki günde bir ailesini telefonla aramaya devam ediyordu.

Tolkunbek'in Ailesi Oş'ta

Oş'a Varış Caynagül, kayınvalidesi Kına, ikiz oğulları Asan ve Uson ile kızları Cannat'ı yanına alarak kuzeydeki Isık-Göl bölgesinden Kırgızistan'ın Oş şehrine uçtu. Havaalanında Caynagül'ün eşi Tolkunbek'in kendilerini karşılamasını beklediler. Ancak Tolkunbek gelmedi. Bunun üzerine Tolkunbek'in inşaat işçileri için kaldığı yurda benzeyen konuta taksiyle gittiler. Oraya vardıklarında binanın tadilatla olduğunu ve Tolkunbek'in görünüşe göre bir otele taşındığını öğrendiler.

Tolkunbek İki Gün Sonra Dönüyor Otele ulaştıklarında Tolkunbek hâlâ ortada yoktu. Resepsiyondaki görevli onları ikinci kattaki bir odaya yerleştirdi. Tolkunbek Mansurov genç ve gelecek vaat eden bir inşaat mühendisiydi. Yolculuktan yorgun düşen aile, onu beklerken çay içmeye başladı. Tolkunbek ancak iki gün sonra, yanında bir kadınla birlikte geldi. Ailesinin beklenmedik ziyaretine şaşırılmış görünüyordu. Annesi Kına, kadının yüzünü bir yerden tanıyormuş gibi hissetti. Onu sanki daha önce görmüş gibiydi; fakat içinden, kadının görünüşünü ve tavırlarını hemen sevmeyi.

Ulaşmayan Telgraf Tolkunbek kadını, yerel arkadaşlarından birinin eşi olarak tanıttı. Kadın ise tek kelime etmeden sessizce ayrıldı. Caynagül daha önce gönderdiği telgrafın Tolkunbek'e ulaştığını düşünmüştü; çünkü telgraflar hızlı bir iletişim aracı sayılıyordu. Ancak resepsiyon görevlisi, telgrafın hâlâ resepsiyon masasında durduğunu ve Tolkunbek'in onu henüz görmediğini açıkladı. Havaalanında karşılanmadıkları için üzülmüş olan Caynagül ve Kına, onun gelişlerinden gerçekten haberi olmadığını anlayınca biraz olsun sakinleştiler.

Özür Tolkunbek kendilerini karşılamadığı için özür diledi ve ne zaman geldiklerini sordu. Caynagül alaycı bir ifadeyle iki gün önce geldiklerini ve onun hâlâ kaldığı yere uğramadığını söyledi. Tolkunbek işlerinin yoğun olduğunu söyleyerek kendini savundu. Caynagül, Tolkunbek'i başka bir kadınla gördüğünde içinde tuhaf bir huzursuzluk hissetmişti; ancak ne düşüneceğini tam olarak bilmiyordu.

Küçük Sohbet ve Aile Yemeği Daha sonra Caynagül ile Tolkunbek yalnız kaldıklarında Tolkunbek bir kez daha özür diledi ve ona kendine iyi bakması, maniküre gitmesi ve güzel görünmesi gerektiğini söyledi. Caynagül ise köyde çocuklarla ve onun anne babasıyla yaşadığını, pek çok ev işi, bahçe işleri ve hayvan bakımıyla uğraştığını, bu nedenle güzellik salonuna gitmeye vakti olmadığını anlattı.

Caynagül'ün Şüphesi Ardından Caynagül sofrayı hazırladı ve aile hep birlikte yemek için oturdu. Tolkunbek babasının nasıl olduğunu sordu. Annesi onun iyi olduğunu, ancak bazen rahatsızlandığını söyledi. Sofra, köyden getirdikleri doğal yiyeceklerle doluydu. Yemekten sonra Caynagül, Tolkunbek'le gelen kadını düşünmeye devam etti. Özellikle iki yıldır ailesinden uzak olduğu için onun gizli sevgilisi olup olmadığını merak ediyordu ve sadakatsizlik yapmış olabileceğinden şüpheleniyordu. Sonra kendi kendini teselli etmeye çalıştı; onun iyi bir insan olduğunu ve böyle bir şey yapmayacağını düşünmek istedi.

Duygusal Uzaklık Tolkunbek çocuklarını, kızı Cannat'ı ve ikiz oğulları Asan ile Uson'u çok özlemişti. Eve döndüğünde Caynagül onun gözlerinde sıcaklık ve özlem aradı; fakat bunun yerine suçluluk, yorgunluk ve duygusal bir mesafe gördü. Tolkunbek soğuk ve bitkin görünüyordu ve sessizce sadece uyumak istediğini söyledi. Bu sözler Caynagül'ü incitti; çünkü karşısındaki adam bir zamanlar sevgi dolu olan eşine hiç benzemiyordu. Tolkunbek yanına uzanıp sessizce yatarken Caynagül onun çoktan uyuduğunu sandı. Oysa gerçekte Tolkunbek uyanıktı; hayatındaki karmaşa ve acı üzerine düşünüyordu ve içine düştüğü bu korkunç durumdan nasıl çıkabileceğini sorguluyordu.

Emil'in İhaneti Karanlıkta uyanık yatarken Tolkunbek, Emil'le ilgili geçmişte yaşanan acı olayları hatırladı. Bir zamanlar, Tolkunbek Frunze'de evde yokken Emil Caynagül'ü ziyarete gelmiş ve ona saldırmaya kalkışmıştı. Neyse ki komşular Caynagül'ün çığlıklarını duymuş ve korkunç bir olay yaşanmadan yardıma koşmuşlardı. Daha sonra Emil geride acı dolu bir mektup bırakmış, Tolkunbek'i ikiyüzlülükle suçlamıştı; çünkü bir zamanlar Zıynat'la evlenme sözü verdiğini, fakat sonunda Caynagül'le evlendiğini söylemişti. Ayrıca kendisinin de Caynagül'e âşık olduğunu itiraf etmişti. Bu utanç verici olaydan sonra Tolkunbek Emil'le bir daha görüşmedi ve eski arkadaşının davranışlarından dolayı derin bir hayal kırıklığı ve tiksinti duydu.

Zıynat'ın Hatıraları Tolkunbek, Zıynat'ı düşündü ve onun çocukluktaki saf ve masum sevgisini hatırladı. Zıynat'ın onu yıllarca içtenlikle sevdiğini biliyordu; ancak kendi kalbi her zaman Caynagül'e ait olmuştu. Tolkunbek'in evliliğinden sonra Zıynat uzun süre ağlamış ve büyük acı çekmişti. Sonunda Oşlu bir askerle evlenmiş ve onunla birlikte Oş'a taşınmıştı. O zamandan beri Tolkunbek ne Zıynat'tan ne de Emil'den neredeyse hiçbir haber almamıştı. Sadece Zıynat'ın güzel sanatlar okulundan mezun olup ressam olduğunu biliyordu.

Zıynat'ın Tolkunbek'in Hayatında Yeni Bir Dönem Başlatması

Beklenmedik Telefon Bir gün Tolkunbek, Oş'taki inşaat bürosunda çalışırken beklenmedik bir telefon aldı. Telefonda bir adam ona resmî Rus geleneğine uygun biçimde "Tolkunbek Mansuroviç" diye hitap etti. Rus geleneğinde kişinin adı babasının adıyla birlikte söylenirdi. Arayan kişi kendisini Tolkunbek'in "kız kardeşlerinden" birinin eşi olarak tanıttı. Kırgız geleneğinde aynı köyden ya da boydan olan insanlar birbirlerine kardeş diye hitap ederlerdi. Ancak Tolkunbek kendi köyünden Oş'a gelin gelen bir kızı hatırlayamıyordu. Merak ve şaşkınlık içinde daveti kabul etti. O akşam büyük kapılı, avlusu çiçekler ve asmalarla dolu, güneş tarzında güzel bir eve gitti.

Oş'ta Zıynat'ın Evi Tolkunbek avluya adım atar atmaz evin Zıynat'a ve kocasına ait olduğunu anladı. Onu bizzat Zıynat'ın davet etmiş olması büyük bir sürprizdi. Zıynat'ın eşi, Sovyet göreviyle yurtdışına gitmeye hazırlanıyordu; bu nedenle akraba ve dostlar için bir veda yemeği düzenlemişlerdi. Zıynat, Tolkunbek'i karşılamak için dışarı çıktı. Onu gördüğüne sevinmiş görünüyordu; fakat gözlerinde hâlâ bir kırılganlık izi vardı. Bahçede Cannat yaşlarında küçük bir kız oynuyordu. Gelenek gereği Tolkunbek çocuğa para verdi. Ancak Zıynat, kızın kocasının yeğeni olduğunu açıkladı. Ardından hüznü bir sesle, hâlâ çocuklarının olmadığını itiraf etti.

Zıynat'ın Acı Sözleri Konuşmaları sırasında Tolkunbek ailesinden, Caynagül'den ve küçük Cannat'tan sıcak sözlerle bahsetti. Zıynat ise yalnızca buruk bir gülümsemeyle karşılık verdi. Tolkunbek nazıkçe kocasının iyi bir insan gibi göründüğünü söylediğinde, Zıynat alaycı bir şekilde ona başka kimsenin kendisiyle evlenmeyeceğini mi düşündüğünü sordu. Tolkunbek sakin bir biçimde herkesin kaderinin farklı olduğunu söyledi. Bir gün Caynagül Oş'a gelirse iki kadını tanıştırabileceğini de ekledi. Zıynat bunu hemen reddetti ve Caynagül'le tanışmak istemediğini açıkça belirtti. Ardından Tolkunbek'in hayatındaki en saf aşkı olduğunu, onun şimdiye kadar tanıdığı en iyi erkek olduğunu söyledi. Fakat Tolkunbek başka bir kadını seçmişti ve Zıynat hâlâ Caynagül'e karşı derin bir kırılganlık ve öfke taşıdığını dile getirdi.

Zıynat'ın Evinden Ayrılış O akşam daha sonra Tolkunbek eve girerek veda yemeğine katılan akraba ve dostlarla tanıştı. Yemekten sonra Zıynat ile eşi onu yurda bırakmayı teklif ettiler. Ayrılmadan önce pahalı bir takım elbiseyi hediye olarak verdiler. Tolkunbek bu cömertliği kabul ederken utanç ve rahatsızlık duydu; ancak hem Zıynat hem de eşi ısrar etti. Yurda dönerken Tolkunbek akşamı düşündü. Zıynat'ın yaşadığı onca acıya rağmen güçlü, nazik ve cömert bir kadın haline geldiğini fark etti. Yine de sözleri zihninden çıkmıyordu. Zıynat'ın onu hâlâ hayatındaki en iyi erkek olarak gördüğünü unutamıyordu.

Zıynat'ın Mektubu ve Tolkunbek'in Korkusu Ertesi sabah Tolkunbek'e Zıynat'tan bir telefon geldi. Şehir adres bürosundan telefon numarasını aldığını söyledi ve hediye edilen takım elbisenin cebinde ona ait bir mektup olduğunu bildirdi. Tolkunbek mektubu dikkatle okudu. Zıynat hâlâ onu derinden sevdiğini yazmış ve duygularına anlayış göstermesini istemişti. Bu mektup Tolkunbek'i korkuttu. Zıynat'ın duygularının hâlâ güçlü ve dengesiz olduğunu anladı. İçini huzursuzluk kapladı ve onunla arasına mesafe koymanın daha güvenli olacağına karar verdi.

Yalnızlık ve Beklenmedik Davet Bundan sonra Tolkunbek Zıynat'la görüşmedi. Eşi Caynagül'ü ve kızı Cannat'ı çok özliyordu. Bir gün iş seyahatinden döndüğünde ailesini aramak istedi; ancak bölgeler arası telefon bağlantısı kötüydü ve onlarla konuşamadı. Yalnız ve sıkılmış hissediyordu.

Gazete okudu ama hiçbir şey ilgisini çekmedi. O gün hiçbir arkadaşı da aramadı. Birden telefon çaldı. Arayan Zıynat'tı. Onu görüşmeye davet etti. Tolkunbek önce reddetti; ancak Zıynat tekrar tekrar aradı ve sonunda farkına varmadan kabul etti.

Karanlık Ev Tolkunbek Zıynat'ın evine gittiğinde, Zıynat onu içeri aldı. Ev karanlıktı; hiçbir lamba yanmıyordu. Tolkunbek hemen durumdan şüphelendi. Zıynat evli bir kadın olduğunu ve dikkat çekmemek için ışıkları kapalı tuttuğunu açıkladı. İçeride zengin bir sofraya hazırlanmış, şarap ve çeşitli içkiler konmuştu. Konuşmaya başladılar ve Zıynat aileleri için bir kadeh kaldırmayı teklif etti. Tolkunbek onun eskisinden daha güzel ve çekici görüldüğünü fark etti. Sadece birkaç saat önce Caynagül'ü özlemiş olmasına rağmen, bir an için duygusal bir karmaşa yaşadı ve Zıynat'a doğru çekildi. Zıynat'ın bu geceyi dikkatle planladığının farkında değildi. O gece orada kaldı.

Gizli İlişki Zıynat yeniden Tolkunbek'in hayatına girdi. Tolkunbek sık sık Caynagül'ü ve Cannat'ı özlese de, Zıynat'a karşı güçlü bir çekim hissediyordu. Ailesini düzenli ziyaret etmemek için çeşitli bahaneler üretmeye başladı ve Zıynat'la gizlice görüşmeye devam etti. Bir süre sonra her ikisinin de ailesi olduğunu hatırladı ve bu yasak ilişkiyi bitirmeye çalıştı. Zıynat'tan durmasını istedi. Ancak Zıynat onu derinden sevdiğini ve bırakamayacağını söyledi. Tolkunbek de bütün çabalarına rağmen aralarındaki duygusal bağı tamamen koparamadı ve ilişki gizlilik içinde sürdü.

Hamilelik ve Artan Gerilim Bir süre sonra Zıynat hamile kaldı. Ancak kürtaj olmaktan korkuyordu ve bir daha asla hamile kalamama ihtimalini göze almak istemiyordu. Bu durumu uzun süre Tolkunbek'ten gizledi. Tolkunbek ise görünüşündeki değişiklikleri fark etti ve bir şeylerin yolunda gitmediğini sezdi. Aynı dönemde Caynagül'ün de hamile olduğunu Zıynat'a söyledi. Bu haber üzerine Zıynat duygusal olarak sarsıldı ve öfkeleni. Çocuğu büyütmek istemediğini, bebeği Frunze'de bir yetimhaneden evlat edinmek isteyen bir kadına vermeyi planladığını söyledi. Tolkunbek ise bebeği kendi ailesinin evinin önüne bırakmayı önerdi; böylece Caynagül onu büyütebilirdi.

Doğum ve Terk Ediliş Doğum yaklaştıkça Tolkunbek ile Zıynat, Isık-Göl bölgesine doğru gitmeyi planladılar. Tolkunbek orada, tatil evlerinde gizlice kalmalarına yardım edebilecek bir Rus tanıdığını biliyordu. Ancak yolculuk sırasında Zıynat'ın sancıları başladı ve bu nedenle yakındaki bir evde durmak zorunda kaldılar. Yaşlı bir kadın erkek bebeğin doğumuna yardım etti. Kadın geleneksel "süyünçü"yü (iyi haber karşılığında verilen hediye) istediğinde, Tolkunbek alışılmadık derecede utangaç ve gergin davrandı. Bu tavrı yaşlı kadını ürküttü. Gerçek isimlerini ve köylerini gizlediler. Daha sonra Tolkunbek yeni doğan bebeği gizlice alarak kendi köyündeki ailesinin evinin kapısının önüne bıraktı. Amacı hem sorumluluktan hem de gerçeğin ortaya çıkmasından kaçmaktı.

Sonuçlar ve Süren Sırlar Ertesi sabah Tolkunbek, sıradan bir ziyaret yapıyormuş gibi köyüne döndü. Ancak babasını mezarlıkta bir çocuğu gömerken gördü. Aynı zamanda Caynagül'ün sağ salim ikiz erkek çocuk dünyaya getirdiğini öğrendi. Bu haber onu duygusal olarak rahatlattı. Annesi, genellikle uçakla seyahat eden Tolkunbek'in bu kez arabayla gelmiş olmasından şüphelendi. Tolkunbek Caynagül'ü kısa bir süre ziyaret ettikten sonra aynı gece Frunze'ye geri döndü. Daha sonra Zıynat'a bebeklerinin öldüğünü söyledi. Zıynat derin bir kederle ağladı. Buna rağmen Tolkunbek'ten bir çocuk daha istediğini ısrarla dile getirdi. Yaşanan her şeye rağmen, Caynagül ile Kına daha sonra çocuklarla birlikte Oş'a geldiklerinde bile Tolkunbek ile Zıynat arasındaki gizli ilişki devam etti.

Oş'ta Geçen Günler

Tolkunbek'in Zıynat'la Gizli Buluşmaları Sabah Tolkunbek kahvaltısına neredeyse hiç dokunmadan, ailesiyle birlikte kaldıkları otelden aceleyle ayrıldı. Balkonda duran Caynagül onun gidişini izledi ve aralarındaki duygusal mesafenin bir kez daha büyüdüğünü hissetti. Tolkunbek doğruca Zıynat'ın yanına gitti ve ailesi yeniden Isık-Göl bölgesine dönene kadar görüşmemeleri gerektiğini söyledi. Zıynat ise ikizleri görmek istediğini, çünkü belki de onlardan birinin kendi oğlu olabileceğini söyledi. Tolkunbek bu söz karşısında şaşkına döndü. İkizlerin birbirine tıpatıp benzediğini ve her ikisinin de Caynagül'den olduğunu ısrarla dile getirdi. Bu sözleri duyan Zıynat gözyaşlarına boğuldu.

Zıynat'ın Annelik Özlemi Zıynat kocasından boşanmaya hazırlanıyordu ve geçmişte çocuğunu terk etmiş olmanın pişmanlığını derinden taşıyordu. O çocuğu kaybettikten sonra annelik, hayatının duygusal merkezine dönüşmüştü. Sürekli bir bebek sahibi olmayı hayal ediyor, resimlerinde anneler ve çocuklar

temalı sahnelere yer veriyordu. Bu sırada Tolkunbek işine gitti ve daha sonra öğle yemeği için otele dönmeye karar verdi. Heyecanla arabasını otelin yakınında aniden durdurdu. Kızı Cannat sevinçle ona doğru koştu. Tolkunbek onu kucakladı ve sevgi dolu sözler söyledi. Aynı anda Zıynat bir köşede sessizce bütün bu sahneyi izliyordu. Ardından balkonda duran Caynagül'ü fark etti ve içinden, Caynagül'ün eşi ve çocuklarıyla ne kadar şanslı ve mutlu göründüğünü düşündü.

Kına'nın Endişeleri ve Ailenin Ayrılığı Tolkunbek öğle ya da akşam yemeğine geç kaldığında Kına sürekli endişeleniyordu. Caynagül ise terk edilen çocuk gerçeğini Tolkunbek'e söylememiş olmanın ağırlığını içinde taşıyordu. Bir an için, ilk gün Tolkunbek'le birlikte gelen kadının aslında Uson'un gerçek annesi olup olmadığını bile düşündü. Kına hemen onu teselli etti ve iki çocuğun da gerçekten onun oğlu olduğunu, bu tür düşüncelerle kendini üzmemesi gerektiğini söyledi.

Annenin Uyarısı Tolkunbek geri döndüğünde annesi ona ailesini koruması ve onlardan uzaklaşmak yerine onları bir arada tutması gerektiğini söyledi. Tolkunbek kendini savunmaya çalıştı; ancak Kına, onun tuhaf davranışlarının artık fark edilir hale geldiğini belirtti. Daha sonra Tolkunbek yeniden Zıynat'ı ziyaret etti. Bu kez Zıynat kapıyı kapattı ve Caynagül'ün oğullarından birini kendisine vermesini istedi. Tolkunbek bu sözlerle öfkeyle karşılık verdi. Kısa süre sonra ailesini topladı ve onlarla birlikte Oş'tan ayrılarak Isık-Göl bölgesine döndü.

Zıynat'ın Hastalığı ve Sergisi Zıynat ciddi şekilde hastalandı ve hastaneye kaldırıldı. Tolkunbek yüzünden duygusal olarak büyük acı çekiyor, derin bir üzüntü ve yalnızlık hissediyordu. Bu zor dönemde bazı tabloları Moskova'daki bir sergi için seçildi ve katılmak üzere oraya gitti. Daha sonra Tolkunbek bir gazetede onun başarısını okudu ve belki de hayatına başka bir erkek girmiş olabileceğini, kendisini unutmış olabileceğini düşündü. Bu arada Tolkunbek ile Caynagül kalıcı olarak Oş'a taşındılar ve inşaat işçileri için ayrılmış yeni bir daireye yerleştirildiler. Hayatları yavaş yavaş düzene girdi ve aralarındaki ilişki yeniden ısındı. Komşuları sık sık bu güzel çifti ve sevimli çocuklarını hayranlıkla izliyordu.

Akşam Yemeği Daveti ve Artan Gerilim Bir akşam komşular Tolkunbek ile Caynagül'ü yemeğe davet etti. Sohbet sırasında ev sahipleri Zıynat'ı da davet ettiklerini söylediler. Caynagül hemen Zıynat'ın, bir zamanlar Tolkunbek'e mektuplar yazan kadın olduğunu hatırladı; ancak onun daha önce otelde Tolkunbek'le birlikte göründüğünü hâlâ bilmiyordu. Tolkunbek ise gerildi, çünkü Zıynat'ın alkol aldıktan sonra duygusal davranabileceğini biliyordu. Bu sırada Caynagül sakın bir sesle, Zıynat'ın da Oş'ta yaşadığını bilip bilmediğini sordu. Bu soruyu duyan Tolkunbek'in yüzü soldu. Tam o anda ikizler yatak odasında ağlamaya başladı.

Zıynat İkizlerle Karşılaşıyor Caynagül ikizleri susturmak için odaya gitti. O sırada Zıynat eve girdi ve Tolkunbek onu görünce açıkça utandı. Biraz sonra Caynagül çocukları kucağında salona döndü. Zıynat ikizlere bakarken, terk ettiği oğlunun da şimdi bu yaşta olacağını düşündü. Komşular Tolkunbek ile Caynagül'ü mutlu bir aile olarak övmeye devam ederken, Zıynat alaycı bir şekilde onları bu kadar övmemelerini söyledi. Ardından yıllar önce terk ettiği çocuğu hatırlayarak birden ağlamaya başladı. Caynagül onu sessizce izledi ve onun aslında iyi ama çok mutsuz bir kadın olduğunu düşündü.

Şüphe ve Gizli Korku Eve döndüklerinde Caynagül, Zıynat'ın daha önce otelde Tolkunbek'le birlikte gördüğü kadın olduğunu fark ettiğini söyledi. Tolkunbek hemen bunun yalnızca bir rastlantı olduğunu savundu. Ancak Caynagül içten içe Zıynat'ın Uson'un gerçek annesi olup olmadığını düşünmeye başladı. Eğer bir gün Tolkunbek'ten boşanırsa, Zıynat'ın çocuğu elinden almaya çalışabileceğinden korktu. Annesinin aile hayatında affetmenin önemini sık sık söylediğini hatırladı. Aynı zamanda Tolkunbek de büyük bir endişe içindeydi; Caynagül'ün bütün gerçeği öğrenmesi durumunda ne olacağını sürekli düşünüyordu.

Şantiyedeki Sorunlar Tolkunbek şantiyeye gittiğinde işçiler arasında disiplinin zayıfladığını gördü. Bazı evli çiftler işe sarhoş geliyor ve görevlerini ihmal ediyordu. Başmühendis olarak Tolkunbek onların primlerini kesmeye karar verdi. Ancak bu işçiler ustabaşı Ergeşbayev'in akrabalarıydı. Ergeşbayev ise gizlice inşaat malzemelerini kendi çıkarı için kullanıyordu. Yönetim yolsuzluk belirtilerini fark etmeye

başlamıştı, fakat Ergeşbayev her şeyi inkâr ediyordu. Bunun yerine, şüphe yalnızca kendi üzerine kalmasın diye Tolkunbek'i de işin içine çekmenin yollarını düşünmeye başladı.

Zıynat'ın Daveti ve Tolkunbek'in Kararsızlığı Şantiyedekiler Zıynat'ı zaten tanıyordu. İlk başta birçok işçi onun Tolkunbek'in eşi olduğunu sanmış, gerçeği öğrenince aralarında dedikodu yapmaya başlamıştı. O gün Zıynat, bazı tablolarıyla Lenin Komsomol Ödülü'nü kazandığı için Tolkunbek'i yemeğe davet etmeye geldi. Tolkunbek onun ne kadar güzel görüldüğünü fark etti ve akşam gitmeyi kabul etti. Yolda, Zıynat'ın annesi Akkız'ın bir zamanlar ona söylediği son sözleri hatırladı: "Zıynat'ı koru." Bu sözler zihnini meşgul etmeye devam ediyor ve onu Zıynat'ın yalnızlığı karşısında duygusal bir sorumluluk hissetmeye itiyordu.

Caynagül Pazarda Bu sırada Caynagül, ağabeyi Sadı'nın onları ziyarete geleceğini bildiren bir telgraf aldı. Sevinçle pazara giderek misafirler için güzel bir sofraya hazırlamak üzere sebze aldı. Tesadüfen Zıynat da onu pazarda gördü ve içini yeniden kıskançlık kapladı. Caynagül'ün sebze torbalarıyla yürüyüşünü izlerken onun düzenli aile hayatını düşündü. Zıynat, akrabalar geldiği için Tolkunbek'in o akşam kendi evine gelmeyeceğini sanıyordu. Ancak Tolkunbek geldiğinde beklenmedik bir mutluluk yaşadı. Caynagül'ü pazarda gördüğünü ve bu yüzden onu beklemediğini itiraf etti. Kısa bir görüşmeden sonra Tolkunbek aceleyle eve dönmek üzere hazırlandı.

Zıynat Çocuğu İstiyor Tolkunbek gitmeden önce Zıynat yine terk edilen çocuktan söz etti. İkizlerden birini kendisine vermesini istedi ve onlardan birinin gerçekten kendi oğlu olduğunu ısrarla söyledi. Tolkunbek öfkeyle bunun saçma olduğunu söyledi. Ancak Zıynat ağlamaya devam etti ve Tolkunbek Caynagül'ü seviyorsa kendisinin de onu sevdiğini, duygusal olarak ondan kopamayacağını dile getirdi. Tolkunbek bu sözler karşısında yorgun ve huzursuz hissetti. Tartışmayı sürdürmeden hızla evine döndü.

Aile Toplantısı Tolkunbek eve vardığında birçok misafirin toplandığını gördü. Caynagül'ün ağabeyi Sadı, annesi Tumar ve kız kardeşleri Cayloogul ile Bayragul gelmişti. Caynagül eşini sevinçle karşıladı ve masadaki herkese tanıttı. Tolkunbek ziyaretten dolayı teşekkür etti. Ancak Caynagül birinin onun arabasını Zıynat'ın evinin önünde gördüğünü söyledi. Ardından sakince, Zıynat'ın pazarda kendisini gördüğünü söyleyip söylemediğini sordu. Tolkunbek hemen gerildi. Tam o sırada dışarıdan birisi Caynagül adına yazılmış isimsiz bir mektup getirdi. O akşam kalabalık evde gerilim daha da arttı.

İsimsiz Mektup Tumar mektubu kızlarıyla birlikte açtıktan sonra Caynagül'e vermeyi düşündü. Mektupta Tolkunbek'in uzun süredir Zıynat'la gizli bir ilişki yaşadığı iddia ediliyordu. Suçlamalar kadınları şoke etti ve odada sessizlik hâkim oldu. Tumar hemen kızlarına mektubu Caynagül'e göstermemelerini söyledi. İsimsiz mektupların yalan ve aileleri yıkmaya yönelik iftalar içerebileceğini söyledi. Gerçeği hemen açıklamanın Caynagül'ün mutluluğunu bozabileceğinden ve evde çatışma çıkarabileceğinden korkuyordu.

Tumar Sırrı Kına ile Paylaşıyor Tumar Bışkek'e döndükten sonra mektubu Kına'ya anlattı. İki yaşlı kadın Uson hakkında kaygıyla konuştu ve çocuğun çevresinde gerçekten gizli bir sır olabileceğinden korktu. Yine de aileyi korumak ve Caynagül'ün evliliğini yıkmamak istiyorlardı. Kısa süre sonra Kına Oş'a geldi. Caynagül onu havaalanında sıcak bir şekilde karşıladı. O gece Tolkunbek hiç eve dönmedi; Caynagül onun iş seyahatinde olduğunu sandı. Ertesi sabah Caynagül doğumevindeki iş görüşmesi için özenle hazırlandı. Onu izleyen Kına, nazara karşı sessizce koruyucu dualar fısıldadı.

Kına'nın Yüzleşmesi Kına yolculuğun ardından biraz dinlenirken Tolkunbek eve geldi. Annesini karşısında görünce sevindi; ancak Kına birden ağlamaya başladı. Tumar'ın gizlice verdiği isimsiz mektubu ona gösterdi. Mektubu genç bir çocuğun getirdiğini, fakat Tumar ile kızlarının bunu Caynagül'den sakladığını anlattı. Tolkunbek suçlamaları gergin bir şekilde okudu ve Zıynat'ın Frunze'deki eski yıllarından kalma bir kız kardeş gibi olduğunu söyledi. Kına hemen, eğer öyleyse neden Zıynat'ı Caynagül'le hiç düzgün biçimde tanıştırmadığını sordu. O sırada Zıynat bir önceki akşam Tolkunbek'e "Çiftler" adlı yeni tablosunu göstermişti.

Şantiyedeki Yolsuzluk Şantiyede Tolkunbek ve bazı meslektaşları sonunda Ergeşbayev'in yolsuzluğunu ortaya çıkardı. Ustabaşı, özel bir ev için gizlice çimento ve inşaat malzemesi çalışıyordu. Daha önce bu malzemelerin kardeşinin evi için olduğunu söylemişti. Ancak yapılan incelemede evin aslında kendisine ait olduğu ve kardeşinin hâlâ öğrenci olduğu ortaya çıktı. Soruşturma gerçeği açığa çıkardı ve Ergeşbayev yolsuzluk ve hırsızlık suçundan tutuklandı. Tolkunbek iş yerindeki dürüstlüğün sağlanmasına sevindi; ancak özel hayatındaki gerilim her geçen gün daha da tehlikeli biçimde büyüyordu.

Caynagül'ün Artan Kaygısı Caynagül, eski bir üniversite arkadaşının tavsiyesiyle doğumevinde resmî olarak doktorluğa kabul edildi. Bu haberi sevinçle Kına'yla paylaştı. Ancak konuşmaları sırasında Zıynat'ın Uson'la bir şekilde bağlantılı olabileceği şüphesinin giderek arttığını itiraf etti. Komşulardaki yemekte Zıynat'ın kıskanç bakışlarını hatırlıyordu. Kına yine iki çocuğun da Caynagül'ün olduğunu söyleyerek onu sakinleştirmeye çalıştı. O akşam Tolkunbek yine geç döndü. Caynagül telefonun yanında endişeyle bekliyordu. Telefon çaldı; ancak karşı tarafta kimse konuşmadı. Sessiz arayan aslında Zıynat'tı.

Tolkunbek İlişkiyi Bitirmeye Çalışıyor Ertesi gün Tolkunbek Zıynat'ın yanına gitti ve gizli ilişkilerini anlatan isimsiz mektubu ona gösterdi. Caynagül'ün bu tür mektuplar almasını kesinlikle istemediğini söyledi. Zıynat ise mektubu kimin yazdığını bilmediğini, ancak yazanın muhtemelen devam edeceğini söyledi. Tolkunbek kararlı bir şekilde bir daha ev telefonunu aramamasını istedi. Zıynat onun soğuk tavrına kırıldı ve neden hep Caynagül'ü düşünüp kendi duygularını görmezden geldiğini sordu. Tolkunbek'i derinden sevdiğini açıkça söyledi. Tolkunbek ilişkilerinin tamamen bitmesi gerektiğini ifade etti. Zıynat çaresizce ağlayarak en azından ayda bir kez görüşmelerini istedi. Son zamanlardaki bayımlarını hatırlayan Tolkunbek yumuşadı ve onu sakinleştirmeye çalıştı.

Caynagül Tolkunbek'in Sırrını Öğreniyor

Caynagül Gerçeği Keşfediyor Gece geç saatlerde Caynagül hâlâ Tolkunbek'i evde tek başına beklerken, pencereden içeri bir başka isimsiz mektup atıldı. Titreyen ellerle mektubu okumaya başladı. Yazıda, kocası Tolkunbek ile ünlü ressam Zıynat Esenova arasındaki ilişki ayrıntılı biçimde anlatılıyordu. Mektupta Zıynat'ın adresi de yazılıydı ve Caynagül'den yakınlardaki bir otobüs durağında beklemesi isteniyordu. Yıkılmış halde olan Caynagül, ikizleri komşulara bıraktı ve tek başına sessizce belirtilen yere gitti. Otobüs durağında yabancı bir kadın ona Zıynat'ın evini gösterdi. Caynagül, apartmanın önünde park edilmiş Tolkunbek'in arabasını hemen tanıdı. Eve girdiğinde, duvarda Tolkunbek'i, kendisini ve çocukları birlikte gösteren bir tablo gördü. Bir anda başını kaldırdığında Tolkunbek'in sessizce kendisine baktığını fark etti. Aynı anda Zıynat da dönüp Caynagül'ü gördü ve şaşkınlık içinde kaldı.

Caynagül Gece Boyunca Sokaklarda Zıynat'ın evinden çıktıktan sonra Caynagül Oş'un karanlık sokaklarında tek başına dolaştı. Zihni acı ve aşağılanma duygusuyla doluydu. Bir an nehir kenarında durdu ve kendini suya atarak hayatına son vermeyi bile düşündü. O akşam, hayatı boyunca güvendiği her şeyin bir anda çöktüğünü hissediyordu. Ancak birden başka bir düşünce onu durdurdu: Eğer ölürse, Zıynat hem Tolkunbek'i hem de çocukları kazanacaktı. Bu düşünceyle yavaş yavaş kendine hâkim oldu ve eve döndü. Bütün gece ağladı. Aşkının ihanet ve acı olmadan sonsuza dek süreceğine inanmakta ne kadar saf olduğunu anladı.

Tolkunbek Gözaltında Geceyi Geçiriyor Bu sırada Tolkunbek, Caynagül gerçeği öğrendikten sonra içkiye sığınmış ve umutsuzluğa kapılmıştı. Suçluluk duygusuyla hemen eve gidip af dilemeye karar verdi. Ancak yolda alkollü araç kullandığı için polis tarafından durduruldu ve geceyi gözaltında geçirmek zorunda kaldı. Para cezasını ödeyecek ya da serbest kalmasını sağlayacak parası yoktu. Utanç ve korku içinde Zıynat'ı aradı ve gerekli kefalet ile cezayı ödemesini istedi. Caynagül, isimsiz mektupların büyük ihtimalle Ergeşbayev'in tutuklanmasından sonra onun eşi tarafından yazıldığını düşündü. Yine de suçlamayı o kadına değil, güvenini tamamen sarsan Tolkunbek'e yöneltti.

Ayrılmaya Hazırlık Sabah olduğunda Caynagül, binanın önünde Tolkunbek'in arabasının lastik izlerini gördü ve gece bir ara eve geldiğini anladı. Yorgun ve kalbi kırık halde sessizce eşyalarını toplamaya başladı. Giysilerini, kişisel eşyalarını ve önemli belgelerini iki büyük valize yerleştirdi ve kapının yanına

koydu. Katladığı her eşya, evliliklerine ve ortak geleceklerine inanarak geçirdiği yılları hatırlatıyordu. Derinden incinmiş olmasına rağmen çocuklar için sakin kalmaya çalıştı. İçinde ise boşluk ve ihanet duygusu vardı. Evliliklerinden bu yana ilk kez Tolkunbek'i tamamen terk edip çocuklarıyla birlikte ailesine dönmeyi ciddi biçimde düşündü.

Kermekaş Yeni Dedikodular Getiriyor O günün ilerleyen saatlerinde komşuları Kermekaş ziyarete geldi. Hemen mahallede yayılan söylentilerden söz etmeye başladı. Söylentilere göre Caynagül, Tolkunbek'i Zıynat'la olan ilişkisi yüzünden evden kovmuştu. Dedikoduların bu kadar hızlı yayılmasına Caynagül şaşırdı. Ancak Kermekaş'ın mahalledeki en büyük dedikoduculardan biri olduğunu bildiği için temkinli cevap verdi. Kermekaş ayrıca Zıynat'ın kendisini ziyaret ettiğini ve her şeyi itiraf ettiğini söyledi. Ona göre Tolkunbek aslında o akşam ilişkiyi tamamen bitirmek için Zıynat'ın evine gitmişti. Fakat Caynagül beklenmedik bir şekilde gelince onları birlikte yakalamıştı.

Zıynat Affedilmek İstiyor Kermekaş, Zıynat'ın söylediklerini anlatmaya devam etti. Zıynat, Tolkunbek'i çocukluğundan beri sevdiğini ve onu hiçbir zaman unutamadığını kabul etmişti. Konuşurken ağlamış ve Caynagül'den kendisi adına özür dilemesini istemişti. Bu sözler Caynagül'ün acısını daha da derinleştirdi. Bir süre sessizce dinledikten sonra kararlı bir sesle her şeyin artık bittiğini söyledi. Caynagül için bu ihanet yalnızca Tolkunbek'e olan güvenini değil, aileye, evliliğe ve ömür boyu sürecek aşka olan inancını da tamamen yıkmıştı.

Ayrılık

Aileden Ayrılık Tolkunbek için Caynagül ve çocuklardan ayrı yaşamak son derece acı verici hale geldi. Artık Zıynat'ın evinde kalıyor, eşyalarının ve kıyafetlerinin çoğunu oraya taşımış olmasına rağmen ne huzur ne de mutluluk bulabiliyordu. Zıynat ise yıllarca sevdiği adamın sonunda tamamen yanında olmasına hem şaşırmış hem de tuhaf bir mutluluk duymuştu. Bununla birlikte, Tolkunbek'i sonsuza dek yanında tutmanın ve onun Caynagül'e geri dönmelerini engellemenin yollarını sürekli düşünüyordu. Bu sırada dedikoducu Kermekaş, Caynagül'den duyduğu her şeyi etrafa yayıyor ve Caynagül'ün Tolkunbek'i ailesine ihanet ettiği ve çocuklarını terk ettiği için asla affetmeyeceğini açıkça söylüyordu.

Şantiyedeki Utanç Aynı dönemde Tolkunbek'in inşaat ekibi yüz seksen dairelik büyük bir apartman bloğunu başarıyla tamamladı. Açılış töreninde Tolkunbek'e mühendislik başarısı nedeniyle resmî bir takdir belgesi verildi. Ancak bu ödül ona hiçbir mutluluk getirmede; çünkü özel hayatı çoktan karmaşa ve utanç içine sürüklenmişti. Daha sonra Tolkunbek, isimsiz mektupların hepsini Ergeşbayev'in eşinin gizlice yazdığını öğrendi. Ergeşbayev ise yetkililer önünde Tolkunbek'in karısını ve üç çocuğunu terk ederek Zıynat Esenova'nın evine taşındığını ifade etti. Ayrıca Tolkunbek'in bir kez alkollü yakalanarak gözaltına alındığını da bildirdi. Bu durum, onun bir Sovyet vatandaşı olarak itibarını ciddi biçimde zedeledi.

Komünist Parti Soruşturması Kısa süre içinde mesele Tolkunbek'in çalıştığı yerdeki Komünist Parti komitesine ulaştı. Parti sekreteri hem Zıynat'ın hem de Caynagül'ün yazdığı mektupları delil olarak topladı. Zıynat mektubunda Tolkunbek'i hayatı boyunca sevdiğini açıkça itiraf etmiş ve gizli ilişkilerini ayrıntılı biçimde anlatmıştı. Caynagül'ün mektubu ise daha kısa ve soğuktu. Sadece artık Tolkunbek'le birlikte yaşamak istemediğini yazmıştı.

Skandalın haberi kısa sürede köydeki Tolkunbek'in anne babasına da ulaştı. Kına öfkeye kapıldı ve aileyi yıktıkları için hem Tolkunbek'i hem de Zıynat'ı lanetledi. En çok da Caynagül'ü ve çok sevdiği torunlarını düzenli olarak göremeyecek olması onu derinden yaraladı.

Kına'nın Hastalığı Ayrılığın ve acının ağırlığına daha fazla dayanamayarak Kına, Caynagül'ü görmek için Oş'a gitti. İki kadın karşılaştıklarında hıçkırarak ağladılar. Caynagül kendini terk edilmiş ve aşağılanmış hissediyordu. Kına ise kendi oğlunun aile mutluluğunu yıkmış olmasının suçluluğunu ve kederini taşıyordu. Yaşanan duygusal sarsıntı o kadar ağırdı ki Kına'nın tansiyonu tehlikeli biçimde yükseldi ve hastaneye kaldırıldı. Tolkunbek annesinin Oş'a gelip ağır hasta olduğunu öğrendiğinde büyük bir utanç ve korkuya kapıldı. Evde huzursuzca dolaşarak, kendini bir türlü sakinleştiremiyordu.

Tumar Caynagül'ü Suçluyor Caynagül'ün annesi Tumar da aralarındaki sorunu anlamak için Oş'a geldi. Caynagül, mektubu aldıktan sonra Zıynat'ın evine gittiğini ve Tolkunbek'i onunla birlikte gördüğünü anlattı. Onları birlikte gördükten sonra artık kocasıyla yaşamaya devam edemeyeceğine karar verdiğini söyledi. Ayrıca Zıynat'ın daha sonra Kermekaş'ı ziyaret ederek Tolkunbek'i affetmesi için ricada bulunduğunu, ancak kendisinin bunu reddettiğini ekledi. Beklenmedik biçimde Tumar kendi kızını suçladı. Caynagül'ün Tolkunbek'in hatasını affetmesi gerektiğini söyledi ve Zıynat'ın aslında iyi bir kadın olduğunu ifade etti. Ayrıca Caynagül'ü Zıynat'ın evine gidip Tolkunbek'in peşinden koştuğu için de eleştirdi.

Tolkunbek'in İşten Atılması ve Utancı Kısa süre sonra Tolkunbek mühendislik görevinden çıkarıldı ve ahlaka aykırı davranışları nedeniyle ağır bir resmî kınama cezası aldı. Skandal fazlasıyla büyümüşü ve yaptıkları bir Sovyet vatandaşı için utanç verici kabul ediliyordu. Hatta annesi Kına bile acı bir şekilde bu cezayı hak ettiğini söyledi.

Bu arada Zıynat yeni bir Volga marka araba satın aldı ve Tolkunbek'e hediye etti. Ancak Tolkunbek ne mutluluk ne de heyecan hissedebildi. Ailesini kaybettiği için derinden aşağılanmış, yalnız ve ruhen kırılmıştı. Onu üzüntüsünden uzaklaştırmak isteyen Zıynat, Leningrad, Moskova ve diğer ünlü Sovyet şehirlerine seyahatler düzenledi. Yeni yerlerin ve yolculuğun acısını unutturacağını umuyordu.

Zıynat'ın Dünyası Seyahatleri boyunca Zıynat, Tolkunbek'i konfor, güzellik ve ilgiyle kuşatmaya çalıştı. Hatta birlikte başka bir şehre taşınarak tamamen yeni bir hayata başlamayı bile düşündü. Moskova'da Tolkunbek, Zıynat'ın resim sergilerine katıldı ve onun Sovyet aydınları ve sanatçıları arasında ne kadar saygı gördüğünü gördü. Bir süre için Tolkunbek'in aklı Caynagül ve çocuklardan biraz uzaklaştı. Seyahatten döndükten sonra Zıynat, Caynagül'e ve çocuklara pahalı hediyeler gönderdi; ancak hepsi açılmadan geri gönderildi. Tolkunbek'in anne babasına da hediyeler yolladı. Zamanla Tolkunbek'in hayatı giderek daha fazla Zıynat'a ve onun dünyasına bağlanmaya başladı.

Sokaktaki Karşılaşma Zıynat, Tolkunbek'e pahalı ve şık kıyafetler almaya başladı. Onun görünüşü büyük ölçüde değişti. Eskisinden daha yakışıklı, daha kendine güvenli ve daha zarif görünüyordu. İçindeki hüznün tamamen kaybolmamış olsa da, yavaş yavaş Zıynat'ın onun için kurduğu hayatın içine daha fazla dâhil olmaya başladı. Bir gün şehirde yürürken Tolkunbek beklenmedik bir şekilde Caynagül'ü ikiz oğullarıyla birlikte gördü. Caynagül, onun yeni kıyafetlerini ve bakımlı görünüşünü hemen fark etti ve tanıdı. Bir an için durdu, fakat tek kelime etmeden çocukları yanına topladı ve daha fazla bu acı karşılaşmaya dayanamayarak hızla oradan uzaklaştı.

Anne Babası Tarafından Reddedilişi Tolkunbek, anne babasını görmek ve aralarındaki ilişkiyi düzeltmek umuduyla köyüne döndü. Onlar için pek çok hediye getirmişti. Ancak ne Mansur ne de Kına onu ya da getirdiği hediyeleri kabul etti. Tolkunbek kendini savunmaya çalıştı. Caynagül hatasını affetmiş olsaydı asla ayrılmayacağını söyledi. Ayrıca Zıynat'ın kötü bir kadın olmadığını, ailelerinin yıllardır birbirini tanıdığını dile getirdi. Fakat sözleri durumu daha da kötüleştirdi. Mansur öfkeye kapılarak neredeyse kendi oğlunu vurmaya istedi. Kına ise acı bir şekilde, artık gerçek ailelerinin Caynagül ve çocuklar olduğunu, Tolkunbek'in ise artık onların oğlu olmadığını söyledi.

Dedikodular Tolkunbek köyde kaldığı süre boyunca dedikoducu komşu Kermekaş onu ziyarete geldi ve Caynagül'ün hayatıyla ilgili haberleri hevesle anlattı. Caynagül'ün doğumunda başarılı bir şekilde çalışmaya devam ettiğini ve sık sık saygın misafirleri evine davet ettiğini söyledi. Özellikle şehir sağlık hizmetlerinin başkanı Sultan'ın sık sık Caynagül'ü ziyaret ettiğini vurguladı.

Caynagül'ün adının başka bir erkekle anılması Tolkunbek'i hemen kıskandırdı ve huzursuz etti. Zıynat'ı ve başka bir hayatı seçmiş olmasına rağmen, Caynagül'e dair düşünceler onu derinden sarsıyor, içinde acı bir pişmanlık ve sahiplenme duygusu uyandırıyor.

İkizleri Arayışı Bir gün Tolkunbek, Kazakistan'ın Almatı şehrinden umut verici bir iş teklifi aldı. Yetenekli bir mühendis olduğu için büyük inşaat projelerinde görev almak üzere davet edilmişti. Ancak Oş'tan ayrılmadan önce ikiz oğulları Asan ve Uson'u son bir kez görmek istiyordu.

Ne yapacağını bilemeyerek Caynagül'e yakında şehirden ayrılacağını bildiren bir mektup yazdı. Ardından gizlice çocukları görmek umuduyla anaokuluna gitti. Fakat onları orada bulamadı. Tolkunbek'in haberi olmadan Zıynat çoktan onu gizlice takip etmeye başlamıştı; çünkü kendisine gelen isimsiz mektuplarda Tolkunbek'in Caynagül'ün evi civarında dolaştığı ve çocukları aradığı yazıyordu.

Tolkunbek Almatı'da

Almatı'daki Hayat Sonunda Tolkunbek ile Zıynat birlikte Kazakistan'ın Almatı şehrine taşındılar. Tolkunbek burada inşaat sektöründe başarılı bir şekilde çalıştı ve hızla büyüyen Sovyet kentindeki önemli konut projelerine katkıda bulundu. Başarıları ve mühendislik yeteneği sayesinde zamanla kendisine ait bir daire verildi. Dışarıdan bakıldığında hayatı yeniden düzenli ve başarılı görünüyordu. Ancak iç dünyasında hâlâ mutsuz ve ikiye bölünmüş durumdaydı. Sürekli çocuklarını, Caynagül'ü ve köydeki yaşlanan anne babasını düşünüyordu. Yıllar geçmesine rağmen Mansur ile Kına, ailesini terk ettiği ve onlara utanç yaşattığı için onu affetmemişti.

Caynagül'ün Rüyası ve Şüphesi Caynagül ise başarılı bir doktor olarak hayatına devam ediyor, kendini tamamen işine ve çocuklarına adıyordu. Bir gece rahatsız edici bir rüya gördü: Tolkunbek bir kapının önünde duruyor, içeri girmek ister gibi eğiliyor ama eve adım atamıyordu. Şimdiki hayatına odaklanmaya çalışsa da, bazen ailelerini yeniden kurma fırsatı varken Tolkunbek'i affetmemiş olmanın pişmanlığını hissediyordu. Aynı zamanda Uson'a özel bir yakınlık duyuyor, onu neredeyse öz çocuğu gibi seviyor; yine de Asan ve Cannat'a da aynı özenle bakıyordu. Kayınvalidesinin Cannat'la yaptığı ziyaretler, çocukların babalarını hâlâ ne kadar özlediğini ona hatırlatıyordu.

Tolkunbek'in İç Çatışması Almatı'da Zıynat'la yaşamaya devam eden Tolkunbek'in kalbi ise hâlâ bölünmüş durumdaydı. Sık sık Caynagül'ü, Asan'ı, Uson'u ve Cannat'ı düşünüyor, sürekli bir duygusal acı hissediyordu. Bir tartışma sırasında çocuklarını özlediğini itiraf etti ve hatta Zıynat'ı terk etmeyi düşündüğünü söyledi; ancak korkusu onu harekete geçmekten alıkoymuştu. Geri dönerse Caynagül'ün onu asla kabul etmeyeceğinden endişe ediyordu. Zıynat onun duygusal uzaklığını fark etmişti; özellikle bir gazetenin içinde sakladığı Caynagül'ün fotoğrafını bulduktan sonra bu daha da belirginleşti. Geceleri Tolkunbek bazen uykusunda çocuklarının ve Caynagül'ün adını fısıldıyor, geçmiş ailesinin hâlâ kalbinde yaşadığını ortaya koyuyordu.

Zıynat'ın Farkındalığı Zıynat zamanla Tolkunbek'in aslında hiçbir zaman bütünüyle kendisine ait olmadığını anladı. Onun etrafında bir hayat kurmaya çalışmıştı; fakat gerçek acıydı. İlişkilerinin bir geleceği olmadığını kabullendi. Bunun üzerine onu serbest bırakmaya karar verdi. Moskova'daki önemli bir sanat sergisine gitmeye hazırlanıyordu. Gitmeden önce bilinçli olarak bir veda yemeği düzenledi, misafirler davet etti ve sakin, saygılı bir ortamda düzgün bir şekilde vedalaşmak istedi. Sakin görünümünün ardında derin bir acı saklıydı. Tolkunbek bunun son bir karar olduğunu hemen anlayamadı. Zıynat gittikten sonra, onun yazdığı ve birlikte kurdukları hayatı sonlandırdığını anlatan bir mektup buldu.

Zıynat'ın Bırakma Kararı Zıynat sonunda Tolkunbek'in her gece acı çektiğini ve yanında huzur bulamadığını kabul etti. Onu zorla yanında tutmanın acısını artıracağını fark etti. Tolkunbek'in resmî olarak hâlâ Caynagül'le evli olması, kalbinin aslında ailesine ait olduğunu kanıtıyordu. Sessiz bir onurla Tolkunbek'e gitmesi gerektiğini söyledi. Parasını ve hatta arabayı almasını istedi. Çocukları için de hediyecek kıyafetler aldı. Eğer işini düzgün bir şekilde bırakmıyorsa, gerçeği söyleyip özgür olması gerektiğini ifade etti.

Almatı'daki Dostlarla Veda Tolkunbek, Zıynat'ın iyiliğine rağmen onu incittiğini bilerek derin bir suçluluk ve hüznün hissetti. Onu bırakmayı defalarca düşünmüş, ancak cesaret edememişti. En büyük korkusu Caynagül'ün kendisini reddetmesiydi. Almatı'ya çalışması için davet eden ve artık patronu olan arkadaşı Cakan, Zıynat'ın mektubunu okudu ve Tolkunbek'in gitmesi gerektiğini söyledi. Cakan ile eşi Galiya onu yemeğe davet etti; Tolkunbek hayat hikâyesini açıkça anlattı. İkisi de hem Tolkunbek'e hem de Zıynat'a karşı anlayış gösterdi. Sonunda Tolkunbek dairenin mülkiyetini Zıynat'a devretti ve Kırgızistan'a dönmeye hazırlandı.

Çolpon-Ata'ya Dönüş Tolkunbek memleketi Çolpon-Ata'ya döndü. Köyü şehrin kenarında yer alıyordu. Yaşlanmış annesi onu kapıda karşıladı. Onun ne kadar yaşlandığını görünce Tolkunbek'in gözleri doldu. Kızı Cannat sevinçle çantalarını karıştırdı ve Caynagül, Asan ve Uson için hangi hediyeleri getirdiğini sordu. Annesi temkinli bir şekilde yeniden gidip gitmeyeceğini sordu. Tolkunbek kararlı bir sesle artık

ailesiyle kalmak için döndüğünü söyledi. Babası Mansur ise huzursuzdu; Volga marka arabadan hoşlanmıyor, onu Zıynat'ı ve acı dolu geçmişi hatırlattığı için istemiyordu.

Mansur'un Öfkesi ve Aile Baskısı Mansur oğlunu alaycı bir şekilde karşıladı ve aileyi mahvettiği için onu sert sözlerle azarlamaya başladı. Öfkesini ve hayal kırıklığını gizleyemiyordu. Cannat ve Kına tartışmayı durdurması için yalvardı; ancak Mansur kararlıydı. Tolkunbek suçluluk içinde defalarca af diledi. Mansur sert bir şekilde Esen'in kızıyla ilişkisini tamamen bitirip bitirmediğini sordu. Tolkunbek bunu doğruladı. Mansur, nefretinden dolayı Zıynat'ın adını bile anmadan arabayı da sorguladı. Ayrıca Cannat'ın arabulucu olmasını ve Tolkunbek'in Caynagül'ün kalbini yumuşatmanın bir yolunu bulmasını istedi.

Caynagül'ün İç Çatışması Caynagül artık yalnız bir anne olarak yaşıyor, işine ve çocuklarına odaklanıyordu. Çalıştığı yerde birçok kadının kocalarının hatalarını affettiğini, hatta ihaneti bile bağışladığını gözlemledi. Bu örnekler zamanla onun düşüncelerini etkiledi ve bir gün kendisinin de Tolkunbek'i affedip affedemeyeceğini sorgulamaya başladı. Bazı meslektaşları onun sonunda kocasını geri kabul edeceğini söylüyorlardı; ancak Caynagül kararsızdı ve sessiz kalıyordu. Tolkunbek'in Zıynat için kendisini terk ettiği gerçeği hâlâ canını yakıyordu. En çok da çocukların babalarını ne kadar özlediğini fark ediyordu.

Zıynat'ın Mektubu ve Şok Eden İtiraf Tolkunbek kızı Cannat'ı yanına alarak Oş'a doğru yola çıktı. Almatı'da Caynagül'e bir mektup yazmıştı. Aynı dönemde Caynagül, bu kez Zıynat'tan gelen başka bir mektup aldı. Zıynat mektubunda af diledi ve Tolkunbek'i çocukluğundan beri sevdiğini itiraf etti. Oş'taki ayrılık döneminde onun zayıf anından yararlandığını, ancak Tolkunbek'in aslında her zaman Caynagül'e ait olduğunu yazdı. Onu artık serbest bıraktığını ve Caynagül'den Tolkunbek'i affedip ailesine geri kabul etmesini istediğini belirtti.

Kaybolan Çocuğun Gerçeği Aynı mektupta Zıynat sarsıcı bir gerçeği de açıkladı. O acı dönemde bir erkek bebek dünyaya getirdiğini ve çocuğu Mansur'un kapısının önüne bıraktığını, bebeğin öldüğüne inanıldığını yazdı. İkizlerden Asan ya da Uson'dan birinin aslında kendi biyolojik oğlu olabileceğini ekledi. Bu itiraf Caynagül'ü derinden sarstı. Onun için en acı ihtimal Uson'un Zıynat'a ait olmasıydı. O anda Tolkunbek'in dönüşü, çocuğunu kaybetme korkusunun yanında daha az önemli görünüyordu. Yine de Zıynat'ın dürüstlüğüne ve cesaretine karşı içinde bir saygı hissetti.

Tolkunbek'in Dönüşü Zıynat'ın mektubunu okuduktan sonra Caynagül yengesini arayarak Tolkunbek'in aileye döndüğünü bildirdi. Annesi Tumar da geldiğinde onu affetmesini tavsiye etti. Ev karışık duygularla doluydu. Birden çocuklar kapıdan içeri koşarak, kapıda yabancı bir adamın geldiğini söylediler. Caynagül'ün kalbi bir an durur gibi oldu. "Kim?" diye sordu. Tam o sırada Cannat odaya girerek sevinçle, "Babam geldi," dedi.

ROMANIN İKİNCİ KISMI

Aile Buluşması

Tolkunbek'in Dönüşü Tolkunbek, Cannat ile birlikte pişmanlık ve çaresizlik içinde Oş'a geri döndü. Cannat eve koşarak, "Baba geliyor!" diye bağırdı. Asan ve Üsön büyük bir şaşkınlık içinde donup kalırken, Tolkunbek Caynagül'ün önünde dizlerinin üzerine çöktü. Çocukları ve yaşlıları hatırına ondan çaresizce af diledi. Hâlâ onu sevdiğini ve onsuz yaşayamayacağını itiraf etti. Caynagül büyük bir öfke ve aşağılanma hissetti, çünkü Tolkunbek yıllar önce Zıynat için aileyi terk etmişti. Onu hemen kovmak istese de duygularını kontrol etti ve acı içinde onun kederli sözlerini sessizce dinledi.

Tumar'ın Merhameti Tumar bu acı dolu buluşmaya tanıklık etti ve ihanetine rağmen Tolkunbek'e karşı şefkat hissetti. Ona ayağa kalkmasını söyledi ve Caynagül'e onların bir zamanlar sevgi dolu ve mutlu bir çift olduklarını hatırlattı. Tolkunbek'in suçlu olduğunu kabul etmekle birlikte, herkesin hata yapabileceğine ve affedilmeyi hak ettiğine inanıyordu. Sakin sözleri, zor bir anda annelik bilgeliğini ve merhametini yansıtıyordu. Tumar'ı gören Tolkunbek, zor zamanlarında ona ve oğlu Sady'ye yardım ettikleri için derin

bir minnettarlık duydu. Utanç ve duygusallık içinde, yaptığı hataların herkese ne kadar büyük acı verdiğini fark ederek Tumar'dan da özür diledi.

Caynagül'ün Öfkesi Zıynat'ın mektubunu okuduktan sonra Caynagül'ün kalbi yumuşadı, çünkü Tolkunbek'in aslında yalnızca onu sevdiğini fark etti. Zıynat'ın dürüstlüğü öfkesini bir miktar azaltsa da, içinde hâlâ güçlü bir kırgınlık vardı. Caynagül acı bir şekilde Tolkunbek'e, yıllar önce onu, çocuklarını ve ailesini Zıynat uğruna nasıl terk ettiğini hatırlattı. Annesine, onu bir daha asla görmek istemediği uzak bir yere gitmek istediğini söyledi. Akrabalar, komşular ve arkadaşlar arasında çocuklarını tek başına büyütürken yaşadığı aşağılanmayı ve yalnızlığı unutamıyordu.

Çocukların Ayrılık Korkusu Cannat, Caynagül'ün Tolkunbek'i göndermeye çalışması üzerine ağlamaya başladı. Babasına sarılarak annesinden onu yeniden zorla göndermemesini istedi. Bunu duyan Asan ve Üsön da korkuya kapıldı. Cannat kardeşlerine, anneleri kabul etmezse babalarıyla birlikte gideceklerini söyledi. Çocuklar hemen çılgılık atarak babalarının kalması için yalvarmaya başladılar. Bu korku, onların ne kadar derin bir şekilde tam bir aileye özlem duyduklarını gösteriyordu. Çocukların acısını gören Caynagül, içindeki tüm öfke ve aşağılanmaya rağmen artık eskisi kadar soğuk ve sert kalamadı.

Tumar'ın Müdahalesi Tumar kızına öfkelenildi ve evde gereksiz drama yaratmasını bırakmasını söyledi. Tolkunbek'in yalnızca çocuklar için değil, gerçekten Caynagül'ü sevdiği ve af dilemek için geri döndüğünü hatırlattı. Onun eve girip aileyle birlikte kalmasına izin verilmesi gerektiğinde ısrar etti. Bu sözleri duyan Caynagül yavaşça tartışmayı bıraktı. Çocuklar daha sonra Tolkunbek'e sonsuza kadar kalıp kalmayacağını sordular. Üsön hatta onun gerçekten babaları olup olmadığını bile sorguladı. Tolkunbek sıcak bir şekilde "evet" dedi, fakat bir anda Zıynat'ın, çocuklardan birinin aslında ona ait olabileceğini söylediğini hatırladı.

Hediyeler ve Yumuşayan Kalpler Caynagül, Tumar'ın ısrarı ve çocukların gözyaşları nedeniyle Tolkunbek'in eve girmesine sonunda izin verdi. Hâlâ sert konuşsa da Tolkunbek, onun kalbinin yavaş yavaş yumuşadığını fark etti. Kendisi de, onun hakaretleri devam ederse tekrar gidebileceğinden korkuyordu. Bu sırada çocuklar babalarının getirdiği hediyeleri, özellikle bisikletleri görünce büyük bir sevinç yaşadı. Çocuklarının mutluluğunu izleyen Caynagül, Zıynat'ın mektubunu düşündü ve onun kendi duygularını feda edecek kadar dürüst ve iyi bir kadın olduğunu hissetti. İçinde hâlâ öfke olsa da sessiz bir huzur da oluşmuştu.

Gece Affedişi O akşam Cannat babasının yanında uyumak istedi, ancak ninesi onu yanında tutmayı teklif etti. Caynagül, Cannat için bir yatak ve Tolkunbek için de çocukların odasında bir yatak hazırladı. Ardından sessizce mutfakı temizledi ve bulaşıkları yıkadı. Duş aldıktan sonra aynanın karşısında uzun süre durarak duygularıyla mücadele etti. Onu tamamen affedip affetmemesi gerektiğini ya da soğuk davranmaya devam edip etmeyeceğini düşündü. Bir anda yan odadan Tolkunbek'in öksürüğünü duydu. Kısa süre sonra Tolkunbek yeniden yanına geldi ve içtenlikle özür diledi. Caynagül, onu ne kadar özlediğini fark etti ve artık affetmeye karşı koyamadı.

Meraklı Komşu Kermekash Sabah olduğunda Cannat ağlayarak büyükannesine Tolkunbek'in yine ortadan kaybolduğunu söyledi. Tumar korkuya kapıldı ve onun yeniden aileyi terk ettiğini düşündü. Ancak arabasını dışarıda görünce Tolkunbek ve Caynagül'ün birlikte bir yere gittiklerini anladı. Rahatlayıp mutlu olan Tumar, bir aile ferdinin sağ salım dönüşünü kutlamak için geleneksel bir ritüel olarak hamur hazırlayıp ekmek kızarttı. Bu ekmek geleneğe göre komşularla paylaşılıyordu. Meraklı komşu Kermekash hemen Tolkunbek'in dönüşü hakkında sorular sormaya başladı. Tumar, onun Zıynat'tan ayrıldığını ve uzun ve acı dolu yıllardan sonra Caynagül'e geri döndüğünü anlattı.

Şehirdeki Dedikodu Kermekash, Tolkunbek'in dönüş haberini hızla bütün şehre yaydı. Hatta birilerinin ona büyü yapmış olması gerektiğini, çünkü bir anda Zıynat'ı terk edip Caynagül'e döndüğünü iddia etti. Tumar bu tür söylentileri saçmalık ve batıl inanç olarak reddetti. Buna rağmen haber kısa sürede komşulara ve tanıdıklara ulaştı ve birçok kişi aileyi tebrik etmek için ziyarete geldi. Çoğu insan Tolkunbek'in yıllar sonra evine dönmesine sevindi. Ancak Zıynat'ın evinde yaşayan teyze ve amcası

büyük bir şok yaşadı, çünkü Zıynat onlara ayrılığı hiç bildirmemişti. Tolkunbek'in neden aniden onu bırakıp ilk ailesine döndüğünü anlayamıyorlardı.

Üsön'un Sırrı

Tolkunbek'in Şüpheleri ve Üsön'ün Yeteneği Hayat yavaş yavaş normale dönmeye başlarken Tolkunbek, Üsön'ün olağanüstü bir sanatsal yeteneğe sahip olduğunu fark etti. Küçük çocuk doğuştan resim yapabiliyor ve heykel biçimlendirebiliyordu. Tolkunbek, birkaç basit çizginin bir anda net bir insan figürüne dönüşmesine hayret ediyordu. Üsön'ün yeteneklerini hayranlıkla izlerken içinde yine de bir endişe taşıyordu. Caynagül'ün bir gün sabrını kaybedip onu tekrar evden gönderebileceğinden korkuyordu. Aynı zamanda Caynagül, Mansur'un kapısına bırakılan bebeğin Zıynat ve Tolkunbek'e ait olduğunu yazdığı mektup yüzünden huzursuzdu. Tolkunbek'i yeniden aileye kabul etmiş olsa da ikisi de geleceğe dair tam bir güven hissedemiyordu.

Rüyalar ve EndişeTolkunbek, Caynagül'e geri dönmenin hayatında sonunda huzuru getireceğine inanıyordu, ancak Zıynat ile ilgili düşünceler ikisini de rahatsız etmeye devam ediyordu. Caynagül geceleri huzursuz uyuyor ve sürekli kaygı yaşıyordu. Bir gece rüyasında Zıynat'ın annesi Akkız'ın Üsön'ü Zıynat'a geri vermesini istediğini gördü. Bu rüya Caynagül'ü derinden korkuttu. Uyandıktan sonra bu karmaşık duyguların sebebi olarak Tolkunbek'i suçladı. Rüyasını annesi Tumar ile paylaştı. Tumar, Caynagül'ün fazla düşündüğünü ve bu yüzden bu tür rüyalar gördüğünü söyledi. Daha sonra Tolkunbek'in annesi Kına aradı ve onun da Zıynat hakkında rüya gördüğünü anlattı. Bunu duyan Tumar da huzursuzlandı ve endişeye kapıldı.

Çocukların Rüyaları ve Aile Mutluluğu Caynagül, havaalanına kayınvalidesini karşılamaya giderken çocuklar heyecanla annelerinin dönüşünü bekliyordu. Asan gururla büyüyünce Issık-Köl bölgesine gidip babası Tolkunbek gibi evler inşa edeceğini söyledi. Üsön ise ressam olmayı hayal ediyordu. Büyükannesine, babasının, annesinin, Cennet'in, Asan'ın ve hatta Tumar'ın bile portrelerini çizeceğini sevinçle anlattı. Üsön ayrıca Esanova adlı bir ressamın bir zamanlar tüm ailelerini birlikte resmettiğini söyledi. Bu sözler aileye sıcaklık ve masumiyet kattı. Ancak çocukların umutları, ebeveynlerinin karmaşık geçmişi ve yeniden birleşmelerinin getirdiği belirsizlikle iç içe geçmişti.

Rüyalar, Alametler ve Korku Tumar ve Kına, Caynagül ile Kına'nın gördüğü Zıynat ve Üsön hakkındaki garip rüyaları tartışmaya devam ettiler. Bu rüyaların sıradan olmadığını, bir alamet taşıdığını düşündüler. Bu konuşmayı duyan Caynagül korkuya kapıldı ve duygusal olarak sarsıldı. Üsön'ü nasıl verebileceğini bilmediğini söyledi, çünkü onu artık kendi öz çocuğu gibi sevmişi. Tumar ise Caynagül'e zaten iki çocuğu olduğunu ve gelecekte daha fazla çocuğu olabileceğini söyledi. Bu konuşmayı küçük Cennet duyarak ağlamaya başladı. Tam o sırada Tolkunbek, Issık-Köl'deki otellerin yakınında inşaat hazırlığı yaparken Zıynat'ın mektubunu yeniden buldu.

Üsön'ün Yeteneği ve Caynagül'ün Boşluğu Tolkunbek, Üsön'ün olağanüstü zekâsını ve sanatsal yeteneğini giderek daha çok fark ediyordu. Çocuk zor kelimeleri kolayca okuyabiliyor ve ünlü yazarların soyadlarını hiç zorlanmadan telaffuz edebiliyordu. Bu durum Tolkunbek'i çok etkiledi, özellikle Asan'ın kitaplara ve okumaya daha az ilgi göstermesi onu düşündürüyordu. Üsön'ü izlerken Zıynat'ın yıllar önce Mansur'un kapısına bırakılan çocukla ilgilenmesini hatırladı. Bu anılar onda yeniden suçluluk ve karmaşa duygusu yarattı. Tolkunbek eve dönmüş olsa da Caynagül'ün içindeki boşluk devam ediyordu. Hiçbir şey onu eskisi gibi mutlu etmiyor, heyecanlandırmıyordu. Kocasının yanında olmasına rağmen ruhu yaralı ve duygusal olarak uzak kalmıştı.

Üsön Hakkında Artan Şüpheler Caynagül hâlâ Tolkunbek'e tam olarak güvenemiyordu ve Tolkunbek de onun güvenini nasıl kazanacağını bilmiyordu. Bir gün Tolkunbek, Zıynat'ın dayısını ve yengesini ziyaret etti. Onlar hâlâ Zıynat'ın evinde yaşıyorlardı. Konuşma sırasında dayı, doğum sırasında yardımcı olan ebenin geç geldiğini ve ikiz doğumun tamamını aslında görmediğini söyledi. Daha sonra Zıynat'ı yakından tanıyan bir kadın, Asan ve Üsön'ü dikkatle inceleyip Üsön'ün Asan'a benzediğini, ancak bazı yüz

hatlarının Zıynat'a da garip şekilde benzediğini söyledi. Bu sözleri duyan Tolkunbek'in içine yeniden ağır bir korku, suçluluk ve belirsizlik çöktü.

Gerçeği Bilen Kadın Bir gün Issık-Köl'den gelen komşular, Mansur'un ağır hastalandığını bildirdiler. Bunun üzerine bütün aile Bişkek üzerinden Issık-Köl'e doğru yola çıktı. Yolculuk sırasında Caynagül, yol kenarında tek başına bekleyen yaşlı bir kadını fark etti ve Tolkunbek'ten durup ona yardım etmesini istedi. Tolkunbek büyük bir şok yaşadı, çünkü bu kadın Zıynat'ın doğumuna yardım eden ebeydi. Yolculuk sırasında yaşlı kadın, bir zamanlar korkmuş bir çiftin aniden evine geldiğini ve hamile kadının orada doğum yaptığını, ardından hızla ortadan kaybolduklarını hatırlattı. Onun hikâyesini dinleyen herkes sessizce yıllar önceki Zıynat'ı, Tolkunbek'i ve Mansur'un kapısına bırakılan çocuğu düşündü.

Mansur'un Hastalığı ve Söylenmeyen Gerçek Aile eve vardığında Mansur'un durumunun çok ağır olduğunu gördü. Caynagül ilaçlar ve iğnelerle ona yardım etmeye çalıştı. Köylüler ise Kırgız geleneğine göre sürekli gelip Mansur'u ziyaret ediyor, onun durumunu soruyor ve destek oluyordu. Bu zor günlerde Kasimbek'in, Tolkunbek'in arkadaşı Turat'ın babasının öldüğü haberi geldi. Bunu duyan Mansur, Kasimbek'in cenazesine Zıynat'ın gelip gelmeyeceğini sordu. Çünkü Kasimbek, Emil'in babasıydı ve Emil de Zıynat'ın kardeşiydi. Tolkunbek, babasının hastalıktan dolayı sayıkladığını düşündü. Ancak Caynagül onun sözlerinin ardındaki gizli anlamı hemen fark etti. Tumar ve Kına da sessiz kaldı, çünkü Mansur'un hâlâ Zıynat'ı aileyle ilişkilendirdiğini ve Üsön'ün gerçek kimliğiyle ilgili kaygılarını içinde taşıdığını anladılar.

Zıynat'ın Yalnızlığı ve Aygerim'in Gelişi

Zıynat Moskova'da Tolkunbek'e veda mektubunu yazdıktan sonra Almatı'dan Moskova'ya uçtu. Uçuş sırasında ünlü Kazak yazar Şerhan Musurepov ile tanıştı. Musurepov, Zıynat'ı daha önce yetenekli bir ressam olarak tanıyordu. Onun hem güzelliğine hem de zekâsına hayran kaldı ve varıştan sonra ona Hotel Rossiya'ya kadar eşlik etti. Zıynat, Tolkunbek'ten ayrılmının acısını içinde taşısa da, hüznüyle yalnız kalmamak için onun akşam yemeği davetini kabul etti. O gece rüyasında annesi Akkyz ve babası Esen'i gördü; ona ay ile güneşin altında bir şahin veriyorlardı. Kırgız ve Kazak geleneklerinde bu rüya, bir çocuk ve geleceğe dair güçlü bir alamet olarak yorumlanırdı.

Zıynat'ın Ahlaki Gücü Şerhan Musurepov ona derin bir hayranlık duysa ve romantik bir ilişki umsa da, Zıynat ahlaki değerlerinden ödün vermeden onurunu korudu. Onun eşinin öldüğünü öğrenmesine rağmen Zıynat hiçbir yakınlaşmayı teşvik etmedi ve Tolkunbek'ten ayrılığının acısını içinde sakladı. Resimleri Surikov Müzesi'nde başarıyla sergilense de, içindeki duygusal boşluk onu rahatsız etmeye devam etti. Moskova'dan Yeni Delhi'ye uçmadan önce şiddetli mide ağrısı nedeniyle beklenmedik şekilde hastaneye kaldırıldı. Daha sonra Almatı'ya tek başına döndü ve bir zamanlar Tolkunbek ile birlikte yaşadığı daireye girdi. Komşusu Saliya, Tolkunbek'in geride bıraktığı anahtarları ona verdi ve onun son sözünü tekrar etti: "Zıynat'a iyi bakın." Bu sözleri duyan Zıynat bütün gece ağladı.

Kapıda Bırakılan Bebek Ertesi gün Zıynat, komşusu Saliya ile uzun uzun konuştu ve Tolkunbek'in Caynagül onu tekrar reddederse geri dönebileceği umudunu içinde taşımaya devam etti. Tam o sırada kapı çaldı. Kapıyı açtığında sadece uzaklaşan bir kadın silueti ve bir sepet içinde bırakılmış bir bebek gördü. Sepetin içinde, çaresiz bir öğrenci tarafından yazılmış bir mektup vardı. Mektupta bebeğin babasının kendisini kandırdığı ve onları terk ettiği, bu yüzden çocuğa Zıynat'ın bakmasının istendiği yazıyordu. Zıynat bu durumdan derinden etkilenecek bebeği kabul etti ve ona Aygerim adını verdi. Bu evlat edinme haberi kısa sürede şehre yayıldı ve arkadaşları onu tebrik etmeye geldi.

Tolkunbek'in Zıynat'ı Araması Bir gün Tolkunbek, Çolpon-Ata'dan Zıynat'ı telefonla arayarak hayatını sordu. Zıynat acı bir şekilde, onun muhtemelen ayrılıktan sonra öleceğini düşündüğünü söyledi. Tolkunbek ise Cakan'dan duyduğu haberi hatırlatarak, bir kız çocuğu evlat edinmesini tebrik etti. Bunun üzerine Zıynat, çocuğu Tolkunbek'in soyadıyla kaydettirmek istediğini ve "Tolkunbek kızı Aygerim" olarak nüfusa yazdırabileceğini söyledi. Tolkunbek bunu kabul etti ve Caynagül'ün Zıynat'a saygı duyduğunu, bu duruma karşı çıkmayacağını belirtti. Konuşma sırasında Tolkunbek, Turat'ın babasının hastalığı ve

ölümünden de bahsetti. Telefonu kapattıktan sonra Zıynat uzun süre ağladı, ardından Aygerim'i resmi olarak Tolkunbek'in kızı olarak kaydettirdi ve daha sonra Oş'a gitmeye karar verdi.

Üsön'ün Kimliği Hakkındaki Söylentiler Oş'a geldiğinde Zıynat, Zıynat'ın evinde oturan yengesi ve dayısının yanına gitti. Onlar Aygerim'i evlat edinmesi nedeniyle onu içtenlikle tebrik ettiler. Ayrıca Tolkunbek'in yakın zamanda onları ziyaret ettiğini de söylediler. Sohbet sırasında yengesi, yıllar önce Mansur'un kapısına bırakılan bebekle ilgili eski söylentilerden bahsetti. Doğum sırasında yardımcı olan doktorun, Caynagül'ün doğumuna geç geldiğini ve ikizlerin doğumunu bizzat görmediğini anlattı. Köydeki söylentilere göre, Caynagül'ün oğullarından biri aslında Zıynat'ın çocuğu olabilirdi. Bu sözleri duyan Zıynat, çocuğunun gerçekten ölmediğine dair inancını hiçbir zaman tamamen kaybetmediğini itiraf etti. Bu ihtimal, onun kalbinde hem umut hem de korkuyu yeniden uyandırdı.

Gizli Çocuğun Ortaya Çıkışı

Zıynat'ın Köye Dönüşü Emil'in kayınpederi Kasımbek'in ölümünü bildiren telgrafı aldıktan sonra Zıynat, bebek Aygerim'i yengesiyle bırakarak Tolkunbek'in ailesinin yaşadığı köye dayısı ile gitti. Orada Tolkunbek, babası Mansur'un ölmeden önce onu görmek istediğini söyleyerek Zıynat'ı aile evine davet etti. İnsanlar Zıynat ile Tolkunbek'in birlikte konuştuğunu görür görmez köyde hâlâ aralarında bir bağ olduğu söylentileri yayıldı. Emil, Tolkunbek tarafından terk edildikten sonra Zıynat'ın neden hâlâ oraya gideceğini öfkeyle sorguladı. Ancak Zıynat, Mansur'un bizzat kendisini çağırdığını hatırlattı. Ayrıca Tolkunbek ve ailesinin, annesinin hastalığı ve ölüm sürecinde kendilerine nasıl destek olduğunu anlatarak Emil'i sonunda ikna etti.

Üsön Hakkındaki Gerçeğin Ortaya Çıkışı Zıynat Tolkunbek'in evine girdiğinde Caynagül'ün yüzü soldu ama yine de onu nazikçe karşıladı. Zıynat herkes için hediyeler getirmişti; Mansur için geleneksel bir kaftan, çocuklar için ise kıyafetler vardı. Ancak Caynagül öfkeyle hediyeleri bir kenara itti. Tam o sırada Mansur, ölmeden önce uzun süredir saklanan bir gerçeği açıklaması gerektiğini söyledi: terk edilen erkek bebeğin hayatta olduğunu ve yaşadığını açıkladı. Üsön'ü yanına çağırarak onun biyolojik annesinin Zıynat olduğunu ve artık iki annesi olduğunu söyledi. Üsön ise hemen Caynagül'ün gerçek annesi olduğunu söyledi. Bunu duyan hem Caynagül hem Zıynat gözyaşlarına boğuldu ve Tolkunbek, Zıynat'ın yıllardır söylediği şeyin doğru olduğunu sonunda anlamış oldu.

Zıynat ve Üsön'ün Bağlantısı Tolkunbek'in ailesinin evinde bulunduğu sırada Zıynat, kanepede kendi resimlerinin bulunduğu bir albüm gördü. Üsön gururla, bu albümü annesi Caynagül'ün satın aldığını ve ona ünlü ressam Esenova Zıynat'ı anlattığını söyledi. Zıynat duygulanarak bunun aslında kendisine ait eserler olduğunu açıkladı. Ardından Üsön'ü sevgiyle öptü; sonunda oğluyla açıkça buluşmanın hem mutluluğunu hem de hüznünü yaşadı. Kısa süre sonra Mansur'un durumu ağırlaştı ve huzur içinde hayatını kaybetti. Zıynat ve amcası, cenaze törenleri geleneklere uygun şekilde tamamlanana kadar aileyle birlikte kaldı. Bu yas atmosferi, Zıynat, Üsön ve Caynagül arasındaki duygusal bağı daha da güçlendirdi.

Caynagül'e Minnettarlık Oş'a döndükten sonra Zıynat'ın dayısı ve yengesi, Üsön'ün gerçekten Zıynat'ın biyolojik oğlu olduğunu öğrenince büyük bir şok yaşadı. Aynı zamanda bebek Aygerim'e de sevgiyle bakmaya devam ettiler. Zıynat, Caynagül hakkında çok sıcak sözler söyledi ve onu tanıdığı en iyi kalpli kadın olarak nitelendirdi. Dayısı da Kına'nın Zıynat eve girdiğinde başta öfkelenildiğini ancak Caynagül'ün sakin davranarak çatışmayı engellediğini anlattı. Zıynat, Caynagül'ün Üsön'ün sanat yeteneğini desteklemesine ve onu resimleriyle yönlendirmesine derinden minnet duydu. Kendi çocuğunu başka bir kadının sevgiyle büyütmüş olması, içinde hem acı hem de derin bir hayranlık duygusu yarattı.

Zıynat'ın Aile Bağlarını Korumaya Çalışması

Almatı'daki Başarı Zıynat'ın dayısı, Mansur'un kırkıncı gün töreni geçmeden Üsön'un geleceği hakkında konuşmamasını tavsiye etti. Bunun üzerine Zıynat acilen Almatı'ya döndü ve finansal olarak ayakta kalabilmek için büyük bir resim sergisi ve satış etkinliği düzenledi. Komşusu Saliya'ya oğlunu sonunda

bulduğunu ama onu yıllarca sevgiyle büyüten Caynagül için derin bir üzüntü duyduğunu söyledi. Saliya ise zamanın doğru çözümü göstereceğini belirterek onu teselli etti. Bu sırada sergi büyük bir başarı elde etti ve önemli davetliler katıldı. Bir hafta sonra ise eserlerinin Yeni Delhi’de prestijli bir ödül kazandığı haberi geldi ve ödül parası hesabına yatırıldı.

Şerhan Musurepov’un Duyguları Ünlü Kazak yazar Şerhan Musurepov, ortak arkadaşları aracılığıyla Zıynat hakkında daha fazla bilgi edindikten sonra onu yeniden ziyaret etti. Onun güzelliği, zarafeti ve sanat yeteneğinden derinden etkilenecek ona âşık olduğunu itiraf etti. Musurepov romantik yapısıyla ve geçmişte birçok kadına ilgi duymuş olmasıyla bilinse de, Zıynat onun için diğerlerinden tamamen farklıydı. Zıynat ise hâlâ Tolkunbek’i sevdiği ve Üsön’un geleceği hakkında endişe duyduğu için yeni bir ilişkiye başlamaya hazır değildi. Musurepov onunla akşam yemeği için evine geldiğinde, Zıynat’ın kalbinin hâlâ çocuklarına ve çözülemediği aile sorunlarına bağlı olduğunu fark etti.

Mansur’un Ölümünden Sonra Mansur’un ölümünden sonra Tolkunbek büyük bir keder ve suçluluk duygusuna kapıldı. Kendini kötü bir evlat olarak görüyordu ve babasının ondan hiç gurur duymadığını düşünüyordu. Aynı zamanda Caynagül de yoğun duygusal stres nedeniyle ağır şekilde hastalanarak hastaneye kaldırıldı. Annesi ve kayınvalidesi onu ziyaret etti, kardeşi ise Üsön’un Zıynat’a verileceği söylentilerini duyunca öfkeleni. Aile içinde yas, suçluluk ve Üsön’u kaybetme korkusu büyük bir duygusal krize yol açtı.

Çolpon-Ata Yolculuğu Cakan, eşi Galiya ve Zıynat, Almatı’dan Çolpon-Ata’ya yas törenlerine katılmak için yola çıktı. Cakan ve Galiya, Tolkunbek’e taziyelerini sunmayı planlıyordu. Zıynat ise Turat’ın babasının kırkıncı gün anmasına katılmak istiyordu. Cakan, Zıynat’a Tolkunbek’in evine birlikte gitmelerini önerdi ancak Zıynat utanç ve tereddüt yaşadı. Yol boyunca Tolkunbek ile yaptığı bir konuşmayı hatırladı; Tolkunbek, Caynagül’ün Üsön’u ona göndermeyi düşündüğünü söylemişti. Bu hatıra, Zıynat’ın zihnini daha da karıştırdı ve onu sorumluluk, suçluluk ve oğlunun geleceği arasında derin bir iç çatışmaya sürükledi.

Ayrılık, Özlem ve İki Anne Arasında Kalan Çocuk

Zıynat’ın Mektubu ve Anlayışı Aileyle yeniden karşılaşmadan önce Zıynat, Caynagül’e gerçek duygularını anlattığı bir mektup yazdı. Mektubunda, Üsön’un biyolojik annesi kendisi olsa da onun gerçek annesinin Caynagül olduğunu söyledi, çünkü Üsön’u sevgiyle büyüten kişi oydu. Ayrıca Asan’ın onun ikiz kardeşi, Tolkunbek’in babası ve Cannat’ın da kız kardeşi olduğunu yazdı. Zıynat, Üsön’u kalıcı olarak ailesinden almak gibi bir niyeti olmadığını açıkça belirtti. Gelecekte yalnızca zaman zaman onu görmek istediğini söyledi. Bu mektubu okuduktan sonra Caynagül’ün kalbi biraz yumuşadı ve yas için gelen misafirler ayrıldıktan sonra Zıynat’ı eve davet etmeyi düşünmeye başladı. Bu durum, iki kadın arasındaki duygusal çatışmanın yavaş yavaş hafiflediğini gösteriyordu.

Hediyeler ve Affediş Anma törenleri sona erdikten sonra Zıynat ve beraberindekiler Tolkunbek’in evine gittiler. Zıynat aile için hediyeler getirmişti; Kyna ve Tumar için şık kabanlar almıştı. Caynagül’e ise kürk bir palto ile beyaz bir eşarp verdi. Üsön’u büyüttüğü için ona içtenlikle teşekkür etti ve geçmişte yaşananlar için af diledi. Bunun üzerine Caynagül duygulanarak Üsön’u Zıynat’a emanet ettiğini söyledi ve ikisini de Tanrı’ya emanet ettiğini ifade etti. Zıynat ise Üsön’un yine ailesiyle kalacağını ve onların bağını bozmayacağını söyledi. Daha sonra Caynagül, parmağındaki elmas yüzüğü Zıynat’a verdi. Bu an, iki kadın arasında karşılıklı anlayışın ve duygusal barışmanın sembolü hâline geldi.

Tolkunbek’in Sessiz Düşünceleri Caynagül’ün kardeşi Sadı, daha önce Zıynat’ı hiç görmemişti ve onu zihninde hep olumsuz biri olarak canlandırmıştı. Ancak sonunda onu gördüğünde, güzelliği, zarafeti ve sakinliği karşısında şaşkına döndü. Tumar iki kadını birbirine sarılmaları için teşvik etti ve Zıynat ile Caynagül duygusal şekilde birbirlerine sarıldılar. Tolkunbek ise sessizce onları izliyordu. Hayatındaki en önemli iki kadını düşünürken suçluluk ve karmaşa hissetti. Zıynat’ın bir zamanlar ona, çocuğunun hayatını mahvettiğini söylediğini hatırladı. Sonra Caynagül’ün yorgun yüzüne ve beyazlamaya başlayan

saçlarına baktı ve babasının neden bu sırrı açıklayarak zaten kırılğan olan aile huzurunu bozduğunu düşündü.

Üsön'un Almatı'ya Gidişi Zıynat Üsön'u Almatı'ya götürürken Caynagül, Cannat ve Asan gözyaşlarına boğuldular. Caynagül Üsön'e sıkıca sarıldı ve onun hem kendisinin hem de Zıynat'ın oğlu olduğunu söyledi. Ondandır uslu olmasını ve söz dinlemesini istedi. Zıynat ise onu kısa süre içinde geri getireceğine söz verdi. Üsön arabaya binerken o da ağlamaya başladı, annesini çağırıyor ve gitmek istemiyordu. Caynagül acı içinde yere çökerken Tolkunbek çaresizce sessiz kaldı. Üsön'un gidişinden sonra Caynagül hem ruhsal hem de fiziksel olarak güçsüzleşti. Bu ayrılık bütün aileyi derinden yaralamış ve onların hassas dengesini sarsmıştı.

Üsön Almatı'da Almatı'da kısa sürede, ünlü ressam Zıynat Esenova'nın oğlunu şehre getirdiği söylentileri yayıldı. Başlangıçta Üsön yeni çevreyi ilgiyle karşıladı ve her şeye merak duydu. Zıynat onu mutlu etmek için elinden geleni yaptı ve sevgiyle ilgilendi. Ancak birkaç gün sonra çocuk hüzünlenmeye ve sık sık ağlamaya başladı. Bahçede oturup annesi Caynagül'ün, babasının ve kardeşlerinin kil heykellerini yapıyor, kaybettiği ailesini yeniden kurmaya çalışıyordu. Caynagül'ün resmini de çizmeye başladı ama portreyi bir türlü tamamlayamadı. Sürekli ne zaman Çolpon-Ata'daki annesine döneceğini soruyordu.

Tolkunbek ile Zıynat'ın Konuşması Tolkunbek, Üsön'u sormak için Zıynat'ı aradı ve onu çok özlediğini itiraf etti. Artık kendi duygularını tam olarak anlayamadığını ve aşk konusunda kafasının karışık olduğunu söyledi. Zıynat ise Caynagül ile ilişkisini sordu. Tolkunbek, güven bir kez kırıldığında yeniden kurmanın çok zor olduğunu ifade etti ve kalbinin iki kadın arasında bölünmüş gibi hissettiğini anlattı. Zıynat da kendi duygularının değiştiğini fark etti; Tolkunbek'i özleyiyor ama aynı zamanda Üsön ve kızı Aygerim için derin bir endişe taşıyordu. İkisi de geçmiş aşk, bugünkü sorumluluklar ve belirsiz gelecek arasında sıkışıp kalmış hissediyordu.

Kaza ve Musurepov'dan Uzaklaşma Zıynat'ın dayısı ve yengesi, ona destek olmak için Oş'tan geldiler ve yanlarında bebek Aygerim'i de getirdiler. Havaalanına giderken Zıynat, Musurepov'u başka bir kadınla gördü ve onun sadakatsiz olduğunu düşünerek ona olan saygısını kaybetti. Daha sonra Musurepov sarhoş şekilde gelip Zıynat'tan nişanlısı olmasını istedi, ancak Zıynat bunu reddetti. Aşağılanmış hisseden Musurepov kötü tepki verdi ve Cakan onu oradan uzaklaştırmak zorunda kaldı. Eve dönerken trafik kazası geçirdiler ve bunun ardından Musurepov içkiyi bırakacağına söz verdi. Ancak Zıynat bütün bunlardan sonra onunla yalnızca arkadaş kalmayı seçti ve aşk yerine çocuklarına ve sorumluluklarına odaklandı.

Üsön'un Kaçışı ve Kurtarılışı Üsön giderek daha fazla Caynagül'ü özlemeye başladı ve sürekli onun resimlerini çizdi. Oyuncaklar, hatta bir moped istedi; Asan için de aynı şeyi talep etti. Zıynat onun bütün isteklerini yerine getirse de Üsön yine de Çolpon-Ata'yı ve annesini özliyordu. Bir gün dayanamayarak evden kaçtı ve bir otobüs durağına gitti. Orada büyük çocuklar ondan evden para getirmesini istediler. Reddettiğinde ise onu dövdüler. Daha sonra iki kadın onu bulup kurtardı ve kim olduğunu sordular. Üsön, Çolpon-Ata'dan geldiğini ve evine dönmek istediğini söyledi. Kadınlar durumu polise bildirdi ve çocuk güvenli şekilde koruma altına alındı.

Üsön'un Hastalığı ve Aranışı Üsön'un kayb olduğu gece Caynagül korkutucu bir rüya gördü; rüyasında onu tamamen kaybediyordu. Büyük panik içinde Caynagül ve Kyna, Tolkunbek'ten Zıynat'ı aramasını istediler. Ancak herkes Üsön'u aradığı için kimse telefona cevap vermedi. Sabah olduğunda Tolkunbek sonunda onlara ulaşabildi ve Üsön'un bulunduğunu fakat büyük zorluklarla yakalandığını öğrendi. Gerçekte çocuk bulunduğunda yüksek ateş nedeniyle hastalanmıştı. Bu sırada Zıynat sessizce, Üsön'un belki de Caynagül'ün yanında daha mutlu ve güvende olacağını düşünüyordu. İçten içe çocuğun aslında kendi yanında değil, ait olduğu yerde olması gerektiğine inanıyordu.

Şifacının Sözleri ve Ritüeller Zıynat hasta olan Üsön'u geleneksel bir şifacıya götürdü. Şifacı, çocuğun başka bir kadının yanında büyütüldüğü için duygusal travma ve korku yaşadığını söyledi. Ayrıca Zıynat'ın

onu geri vermeyi düşünse bile Üsön'un iki anneye de bağlı kalacağını belirtti. Şifacıya göre çocuk büyüdüğünde her iki anneyi de kalbinde taşıyacaktı. Daha sonra Üsön'u sakinleştirmek için geleneksel ritüeller gerçekleştirdi. Zıynat dikkatle onu dinledi; çünkü oğlunun kalbinin iki aile ve iki anne arasında bölündüğünü artık açıkça hissediyordu.

Zıynat'ın Tolkunbek'in Ailesini Ağırlaması

Ailenin Gelişi ve Gerilimler Zıynat'ın kardeşleri Emil, Emir ve Temir aileleriyle birlikte, ayrıca kız kardeşi de Almatı'ya geldi. Amaçları hem Zıynat'ın başarısını hem de çocuklarını kutlamaktı. Yanlarında o dönemin Sovyet sonrası coğrafyasında oldukça nadir görülen yabancı bir Volvo araba getirmişlerdi. Kardeşlerinin çoğu başarılı ve saygın meslek sahipleriydi, ancak Emil hâlâ kaba tavırlı ve ahlaki açıdan dengesiz biriydi. Zıynat, Caynagül'ü, Asan'ı, Cannat'ı, Tumar'ı, Sady'yi, Kyna'yı, Tolkunbek'i, Turat'ı ve diğer yakınlarını Almatı'ya davet etti; bütün masrafları kardeşleri karşıladı. Tolkunbek başlangıçta Zhakan'ın evinde kaldı, ancak daha sonra hâlâ hem Zıynat'a hem de Caynagül'e bağlı hissettiğini itiraf etti. İki kadın arasında seçim yapamıyor, hiçbirinden tam anlamıyla kopamıyordu.

Kıskançlık Tolkunbek daha sonra Zıynat'ı ziyaret etti ve ona en sevdiği çiçekleri getirdi. Akşam yemeğinde Şerhan Musurepov herkesin ilgisini üzerine çekti; Kırgız ve Kazak şarkıları söyledi. Tolkunbek kıskançlık hissetmeye başladı ve Cakan'a Musurepov'un evli olup olmadığını sordu. Evli olmadığını öğrenince huzursuz oldu. Daha sonra Musurepov'la yüzleşerek onun utanmadan aşk hakkında konuştuğunu söyledi. Musurepov ise sakin şekilde kendini savundu. Akşamın ilerleyen saatlerinde Tolkunbek ile Musurepov dışarıda tartışmaya başladılar. Tolkunbek hâlâ Zıynat'la evli olduğunu söylerken, Musurepov onun artık özgür bir kadın olduğunu söyledi. Bu konuşmaya kulak misafiri olan Caynagül, Tolkunbek'in çelişkili davranışları ve duygusal kararsızlığı yüzünden büyük hayal kırıklığı yaşadı.

Vedalaşma Aile Kırgızistan'a dönmeye hazırlanırken Zıynat, Tumar ve Kyna'ya Üsön'u büyüttükleri için teşekkür etti ve geçmişte yaşanan acılar için af diledi. Çocukları sık sık görmek istediğini söyledi, ancak bunu Tolkunbek aracılığıyla değil, kendisinin ziyaret ederek yapacağını özellikle belirtti. Vedalaşma sırasında Tolkunbek, Zıynat'a eğer Musurepov'la evlenirse bir daha Üsön'u göremeyeceğini söyledi. Zıynat ise sakin bir şekilde kimseyle evlenmeyi düşünmediğini ve Üsön'u ailesinden koparmak istemediğini anlattı. Tüm duygusal gerilime rağmen, Caynagül'e duyduğu saygıyı ve iki aile arasındaki huzuru koruma isteğini yeniden dile getirdi.

Sokaktaki Çatışma ve Aşağılanma Almatı'dan döndükten sonra Caynagül halk içinde aşağılayıcı bir olay yaşadı. Çocuklar sokakta tartışırken bir kadın Üsön'a hakaret etti ve onun Caynagül'ün gerçek oğlu olmadığını bağırarak söyledi. Ayrıca Caynagül'ün Tolkunbek'ten hâlâ tam olarak vazgeçemediği için korku içinde yaşadığını iddia etti. Kadın, çocuğu sadece güvensizlik duygusuyla yanında tuttuğunu da söyledi. Gürültüyü duyan Kyna, dışarı çıkıp ne olduğunu görmesi için Caynagül'ü gönderdi. Üsön ağlayarak kadının ona vurduğunu söyledi. Caynagül derinden incindi ve kendisini iki taraf arasında sıkışmış hissetti. Bu olay aile içindeki gerilimi daha da artırdı ve köydeki kırılğan toplumsal yargıları ortaya çıkardı.

Aile Baskısı ve Zıynat'ın Yeni Hayatı Caynagül'ün annesi ve kayınvalidesi, Üsön'u Zıynat'a geri vermesini tavsiye ettiler. Çocuğun iki ayrı ev arasında büyümesinin onun hayatını dengesiz hâle getireceğini düşünüyorlardı. Ayrıca Caynagül'ün zaten iki çocuğu olduğunu ve ileride yeniden çocuk sahibi olabileceğini söyleyerek, ayrılığın Üsön'un geleceği için daha doğru olacağını savundular. Bu sırada Zıynat, Osh'taki evini sattı ve kardeşlerinin yardımıyla Bışkek'te yeni bir ev satın aldı. Ekonominin dolar üzerinden ticarete açıldığı bu dönemde maddi olarak daha güçlü hâle geldi. Ancak dışarıdan başarılı görünmelerine rağmen, Üsön'un kimliği ve hangi aileye ait olduğu konusundaki belirsizlik her iki ailede de huzursuzluk yaratmaya devam ediyordu.

Şüpheler, Rüyalar ve Fiziksel İşaretler Zıynat'ın arkadaşları Bışkek'te onu ziyaret etti ve başarısı için mutlu olduklarını söylediler. Zıynat da Tolkunbek ve Üsön'la ilgili karmaşık hikâyesini onlarla paylaştı.

Bir gün küçük Aygerim'e dikkatle bakarken çocuğun sağ el parmağındaki kusuru fark etti. Bu durum ona Tolkunbek'teki benzer özelliği hatırlattı. Gördüğü şey Zıynat'ı derinden sarstı ve Tolkunbek'in geçmiş ilişkileri hakkında şüphe duymasına neden oldu. Gerçekler gizli kalırsa bir gün Caynagül gibi acı çekmekten korkuyordu. Yengesi, eğer Aygerim'in babası gerçekten Tolkunbek ise bunun çocukları kardeş yapacağını söylediler. Zıynat ise Tolkunbek'in inşaat işleri için bulunduğu dönemleri düşünerek geçmişlerinin ne kadar karmaşık hâle geldiğini fark etti.

Hastalık, Korku ve Çocukların Ayrılığı Şüpheler ve gördüğü rüyalar nedeniyle huzursuzlanan Zıynat, Asan ve Üsön'un başına kötü bir şey geldiğini düşünerek aceleyle köye gitti. O sırada onların yaşlarında bir çocuğun gölde boğulduğu haberi gelmişti ve bu durum onun korkularını daha da artırdı. Ardından Üsön'u resmi olarak Bişkek'e götürüp okula kaydettirmeye karar verdi. Hatta çocuğa ait hayvanlar ve eşyalar da ona teslim edildi. Daha sonra Caynagül Bişkek'e giderek Zıynat'ın yanına geldi ve Üsön'un iyiliği için Tolkunbek'in iki aileli bir yaşam sürmesine bile razı olmayı düşündü. Ancak Üsön hâlâ Caynagül'ü derinden özliyordu. Çok geçmeden Caynagül kalp krizi geçirdi ve hastaneye kaldırıldı. Ölmesi hâlinde çocuklarına Zıynat'ın sahip çıkmasını istedi.

Tolkunbek'in Çok Eşli Evlilik Teklifi

Söylentiler, Evlilik Baskısı ve Ret Bir süre sonra Turat ile eşi Guluş, Zıynat'ı ziyaret etti. Onlar, Caynagül'ün Üsön'un gelecekte daha huzurlu ve dengeli bir hayat yaşayabilmesi için Zıynat'ın yeniden Tolkunbek'le evlenmesini istediğini söylediler. Resmî olarak çok eşlilik yasak olsa da toplumda hâlâ gizlice sürdürülen bir uygulamaydı. Ancak Zıynat bu teklifi kararlı bir şekilde reddetti ve Tolkunbek'le yeniden evlenemeyeceğini söyledi. Bunun üzerine Guluş, Caynagül'ün aslında Zıynat'tan hoşlanmadığını, ona sadece görünüşte iyi davrandığını iddia etti. Hatta özel konuşmalarında Zıynat hakkında ağır sözler kullandığını söyledi. Turat ise buna hemen öfkeleni ve eşini yalan söylemekle suçladı. Caynagül'ün onları özellikle bu mesajı iletmeleri için gönderdiğini söyledi. Bu tartışma, iki aile arasındaki güvensizliğin ne kadar derinleştiğini ortaya koyuyordu. Söylentiler ve duygusal çatışmalar, herkesin ilişkilerini giderek daha fazla zedeliyor ve yanlış anlamaları büyütüyordu.

Üsön'un Resimleri ve Özlemi Üsön zamanının büyük kısmını annesi Caynagül'ün resimlerini çizerek geçiriyordu. Çizdiği resimleri gururla gösteriyor ve annesini, ayrıca Asan ile Cannat'ı ne kadar özlediğini açıkça belli ediyordu. Onun yaptığı resimler, iç dünyasını ve duygusal durumunu yansıtıyordu; özellikle de evine duyduğu özlemi ve ayrılık acısını. Turat ile eşi Zıynat'ı ziyaret ettiklerinde, Zıynat'ın Tolkunbek'in ikinci eşi olmayı reddettiğini söylediler. Zıynat, geçmişte yaptığı hataları tekrar etmek istemediğini ifade etmişti. Buna rağmen Üsön'un kalbi hâlâ Caynagül'e bağlıydı. Çizdiği resimlerde sürekli annesini özleyen bir çocuk görülmüyordu. Bu durum, onun iki aile ve iki sevgi arasında yaşadığı iç çatışmayı açıkça ortaya koyuyordu.

Paylaşılan Annelik

Aileler Arasındaki Birlik Zıynat, Guluş'un Caynagül'ün kendisi hakkındaki olumsuz sözlerini aktarmasından sonra içten içe incindi. Özellikle Caynagül'ün ona karşı tavrı hakkında söylenenler onu derinden düşündürdü. Günler boyunca bu mesele üzerine uzun uzun düşündü. Sonunda, Caynagül'e karşı kırgınlık taşımaya devam etmesinin yalnızca Üsön'u da duygusal olarak kaybetmesine yol açacağını fark etti. Bu düşünce onu çok rahatsız etti, çünkü çocuğun huzurunun ve mutluluğunun iki kadın arasındaki barışa bağlı olduğunu anladı. Zıynat yavaş yavaş kendi duygularını yeniden değerlendirmeye başladı. Üsön'la bağını koruyabilmek için affetmenin ve karşılıklı anlayışın gerekli olduğunu kabul etti. Zamanla, aileler arasındaki birliğin kişisel gururdan ve geçmişten kalan kırgınlıklardan daha önemli olduğuna karar verdi.

Çolpon-Ata'ya Dönüş ve Yeniden Buluşma Zıynat, Üsön'u yeniden Çolpon-Ata'ya götürdü ve bir kez daha Caynagül'ü ziyaret etti. Bu kez Caynagül ona doğrudan, neden Tolkunbek'in ikinci eşi olmayı kabul etmediğini sordu. Zıynat sakin bir şekilde, asıl amacının çocuklarını huzur ve güven içinde büyütmek olduğunu söyledi. Çocukların iyiliği için kardeş gibi kalmaları gerektiğini ifade etti. Bunun üzerine iki kadın duygusal şekilde birbirlerine sarıldılar. Tam o sırada Üsön ile Asan odaya girdiler ve ikisinin de babaları

Tolkunbek gibi eğri parmaklara sahip olduklarını fark ettiler. Ayrıca Aygerim'in de aynı özelliği taşıdığını öğrendiler. Bu durum çocuklar arasındaki bağı daha da güçlendirdi.

KARAKTER ANALİZİ

Tolkunbek

Tolkunbek, Issık-Göl yakınlarındaki bir köyde büyür ve burada Caynagül ile tanıştığı yatılı okulda eğitim görür. Sınıfının en başarılı öğrencisidir ve komuz çalmada yeteneklidir. Üniversite giriş sınavlarını kazanamamasının ardından Emil ile birlikte suç dünyasına düşer. Daha sonra dürüst işlerde çalışarak kendini kurtarır, Caynagül ile evlenir ve bir inşaat mühendisi olur. Ancak Oş'ta Zıynat ile gizli bir ilişki yaşamaya başlar ve ailesini yıkar. Zıynat ile birlikte Almatı'ya taşınmasına rağmen mutsuzluğa devam eder. Sonunda ailesine affetmesi için geri döner.

Sadık Birçok hatasına rağmen Tolkunbek, önem verdiği insanlara karşı tutarlı biçimde derin bir bağ gösteren sadık biridir. Akkız onu evine kabul ettiğinde, Tolkunbek kendi köyüne seyahat eder, bir ineği satar ve zor durumda olan onun ailesine yiyecek ve para getirir. Hatta Almatı'da Zıynat ile birlikte yaşarken bile rüyasında çocuklarının adlarını söyler ve gazete içine Caynagül'ün fotoğrafını saklar. Sadakati kusursuz değildir ve çoğu kez yanlış yönlendirilmiştir; ancak hiçbir zaman tamamen kaybolmaz.

Zayıf Tolkunbek, etrafındaki daha güçlü kişilerin etkisine defalarca kapılan zayıf biridir. Emil ona kumar oynamayı ve soygun yapmayı öğretir ve direnmeden izler. Daha sonra Zıynat tekrar tekrar onu arar ve sonunda onun karanlık evine gitmeyi kabul eder; burada şarap ve zengin sofralar hazırlanmıştır. Durumun tehlikeli olduğunu bilir ancak reddedemez. Kritik anlarda hayır diyemeyen zayıf tavrı, doğrudan evliliğinin ve kariyerinin yıkılmasına neden olur.

Suçlu Suçluluk duygusu taşıyan Tolkunbek, hikâyesi boyunca bunu hissettiğini sürdürür. Caynagül'ü soyduktan sonra, çalınan saati ve yüzüğün yerine yenilerini koymak için para biriktirir. Akkız onu lanetleyerek öldükten sonra, suçu sonsuza dek bırakmak isteyen suçludur. İlişkisi ortaya çıktıktan sonra sarhoş araç kullanır ve geceyi gözaltında geçirir. Annesi ona isimsiz mektubu gösterdiğinde soluklaşır ve konuşamaz. Suçluluğu gerçektir ancak genellikle zarar zaten yapıldıktan sonra gelir.

Dönüşebilen Tolkunbek, doğru rehberliği aldığında kendini değiştirebileceğini kanıtlayan dönüşebilen biridir. Sadı'nın mentorluğu altında inşaat işçileri arasında en iyilerinden biri haline gelir. Dürüst para kazanır, akşam üniversitesinde okur ve Caynagül ile aile kurar. Oş'ta her şeyini kaybettikten sonra bile Almatı'da yeniden çalışır ve kendisine ait bir daire kazanır. Zıynat sonunda onu serbest bıraktığında, kırılmış bir adam olarak değil, hayatını bir kez daha dürüstçe inşa etmeye hazır biri olarak eve döner.

Paraleller: Zuura Sooronbaeva'nın *Yabancı Adam* romanından Tolkunbek ile Boris Pasternak'ın *Doktor Jivago* romanından Yuri Jivago Arasında Paralellikler

Tolkunbek ve Yuri Jivago, bölünmüş kalplere sahip erkekler gibi hikâyelerini yürütürler. Her ikisi de eğitilmiş ve yeteneklidir; biri komuz çalan eski bir Sovyet mühendisi, diğeri sessiz anlarda şiir yazan bir doktor. Yetenekleri anlamlı hayatlara işaret etseler de, iki erkek de sahip olduğu potansiyele karşılık gelmek için gerekli gücü bulamaz. Bunun yerine yıllar içinde savrulurlar, daha çok seçimleriyle değil koşullarla sürüklenirler.

Her iki romanda da aynı sessiz trajedi merkezde durur: İki kadını seven ve aralarında gerçekten seçim yapamayan bir adam. Jivago, evi, aileyi ve yumuşak bağlılığı temsil eden eşi Tonya'yı sever, ancak Lara'ya çekilir; Lara ise tutkuyu ve çalkantılı bir çağın hüznünü sembolize eder. Tolkunbek ise ev halkının sakin direği olan Caynagül'ü sever, ancak çocukluktan beri onu seven ve paylaştıkları geçmişin yaralarını taşıyan Zıynat'tan kendini kurtaramaz. Ne erkek acımasızdır ne de ihanetlerini planlarlar. Basitçe hareket etme iradesi yoktur ve tereddütleri en yakınlarını yavaşça yok eder.

Suçluluk duygusu bu iki erkeği nerede giderse takip eder. Jivago, Lara'nın kollarındayken bile Tonya'yı ve çocuklarını düşünür; tıpkı Tolkunbek gibi, Almatı'da Zıynat ile yaşarken uykusunda Caynagül ve çocuklarının adlarını fısıldar. Onların acısı sessiz, içsel ve sürekli. Sonuçta her iki erkek de bir kez

kıymet verdikleri ailelerden dışlanır; Jivago savaş ve tarih tarafından, Tolkunbek ise skandal ve utanç tarafından. Hikâyeleri okura hatırlatır ki, bölünmüş bir kalp, ne kadar nazik veya yetenekli olursa olsun, bir aileyi ayakta tutamaz.

Caynagül

Caynagül, yatılı okula giderken Tolkunbek ile orada tanışır. Frunze'deki tıp üniversitesine girer ve bir doktor olma yolunda kendini tamamen verir. Tolkunbek ile evlenir ve kızı Cannat'ı dünyaya getirir. Hayatına ikiz oğullar geldiğinde, üç çocuğu da eşit sevgiyle büyütür. Tolkunbek'in Zıynat ile olan aşk ilişkisini öğrendikten sonra onu evden kovar ve doğumevinde çalışırken çocuklarını tek başına büyütür. Yıllarca süren acıya ve ihanete rağmen, Tolkunbek eve geri döndüğünde sonunda affetmek için kapısını açar.

Dirençli Caynagül, bir zorluk diğerini takip ederken sürekli kırılmadan dayanmayı başarır. Güvendiği biri tarafından karanlık bir sokakta soğrulur. Eşi Oş'ta uzakta çalışırken çoğunlukla tek başına üç çocuğu büyütme zorunda kalır. İlişkileri fark ettiğinde Oş'un gece sokaklarında dolaşır ve hatta kendini nehre atmayı bile düşünür. Ancak durur, çünkü eğer ölürse Zıynat'ın her şeyi alacağını fark eder. Eve yürür, sabaha kadar ağlar ve ardından yeni bir hayata başlamak için valizlerini toplamaya başlar.

Adanmış Caynagül etrafındakilere kendini tamamen verir. Doğumevinde acil cerrahi işlem gerçekleştirmek için kendi kutlama yemeğini terk eder. Daha zayıf olan ikiz Uson'u her gün yıkar ve masaj yapar; böylece kardeşinin kilosu ve gücüyle eşleşene kadar onun bakımını üstlenir. Kayınvalidesi Mansur ve Kına gibi yaşlanan kayınpederleri, sanki kendi anneleri ve babalarıymış gibi görür. Annesi Kına, ona evin gözbebeği derken bu sözlerin ne denli derin olduğuna işaret eder; Caynagül'ün ailenin tüm kalbine dönüşmesini gösterir.

Onurlu Caynagül, ihlali sessiz kabul etmez veya sevgi için yalvarmaz. Tolkunbek'i Zıynat'ın evinde gördüğünde, hiçbir kelime etmeden ayrılır. Zıynat'ın pahalı hediyelerinin hepsini açılmamış olarak geri gönderir. Kermekash dedikodularıyla ve Zıynat'ın özür dilemesiyle geldiğinde, her şeyin bittiğini kararlı bir sesle yanıt verir. Tolkunbek'i asla peşinden koşturmaz ya da geri dönmesini istemez. Yıllar geçmesine rağmen, meslektaşlarının ondan affetmesini önerdiği zamanlarda bile sessiz kalır ve saygısını korur; Tolkunbek'in kendi şartlarına göre geri dönmesine izin verir.

Affedici Tolkunbek'in ona verdiği tüm acıya rağmen, Caynagül'ün kalbini asla tamamen kapatmaz. Son itiraftaki mektubu şaşkınlık ama aynı zamanda dürüstlüğüne sessiz bir hayranlık içinde okur. Çocuklarının babalarını nasıl özlediğini izler ve kendisinin katılığı hakkında sormaya başlar. Annenin aile hayatında affetmenin önemli olduğunu söylediğini hatırlar. Tolkunbek sonunda kapıda geldiğinde ve Cannat içeri koşup babanın geldiğini bağırdığında, Caynagül onu çevirmez. Yeni bir başlangıca kapıyı temkinli bir şekilde açar.

Anne Kalpli Caynagül, çocuklarına ayırım veya koşul olmadan tüm sevgisini ve enerjisini boşaltır. Daha zayıf olan ikiz Uson'u her gün yıkar ve masaj yapar; böylece kardeşinin kilosu ve gücüyle eşleşene kadar onun bakımını üstlenir. Geç saatlere kadar gecelerin arasında iki beşiğin arasında oturarak ninniler söyler. Annenin ve bebeğin ikisini de kurtarmak için doğumhanede acil cerrahi operasyon yapmak için kendi kutlama akşam yemeğini terk eder. Uson'ın biyolojik oğlu olmayabileceğini bilerek bile, onu Asan ve Cannat'a gösterdiği aynı naziklik ve koruma ile yükseltir.

Paraleller: Dirençli Eş Arketipi: Caynagül ve Tonya Gromeko

Yabancı Adam romanındaki Caynagül ile Boris Pasternak'ın *Doktor Jivago* eserindeki Tonya Gromeko, "dirençli eş" arketipinin güçlü edebi örnekleridir. Her iki kadın da ailelerinin sarsılmaz dayanağıdır ve derin kişisel ihanetler ile toplumsal çalkantılar karşısında büyük bir zarafet ve içsel güç gösterir.

Caynagül, çalışkan bir tıp öğrencisi ve daha sonra bir doktor olarak, yalnızca kocası Tolkunbek'in geçmişteki suçlarını değil, aynı zamanda Zıynat ile yaşadığı yıkıcı ilişkiyi de göğüslemek zorunda kalır. Benzer şekilde Tonya, eğitilmiş ve zarif bir kadın olarak devrim, açlık ve evini kaybetme gibi büyük felaketlerle karşı karşıya kalır; aynı zamanda eşi Yuri Jivago'nun Lara ile yaşadığı kaderî aşkın gölgesinde yaşar.

Her iki kadın da, kişisel ve tarihsel kaosun ortasında ailelerini ayakta tutan sessiz sütunlar haline gelir. Güçlerini büyük ve dramatik eylemlerden değil, çocuklarına olan bağlılıklarından ve hayatlarında düzeni koruma çabalarından alırlar. Caynagül Cannat, Asan ve Uson'a; Tonya ise kendi çocuklarına ve bir anlamda Jivago'nun Lara'dan olan çocuğuna karşı sorumluluk hisseder.

Ancak yaşadıkları acının kaynağı farklıdır. Tonya daha çok savaş, siyasi çalkantılar ve tarihin yıkıcı gücü gibi dış etkenlerin kurbanıdır. Onun direnci, neredeyse imkânsız bir dünyada hayatta kalabilmesinde yatar. Caynagül'ün acısı ise daha çok Tolkunbek'in kişisel hatalarından ve doğrudan ihanetinden kaynaklanır. Onun direnci, sadakatsizlikle yüzleşmesinde, hayatını yeniden kurmasında ve sonunda affetme ihtimaliyle kendi şartlarında yüzleşmesinde ortaya çıkar.

Her ikisi de, büyük zorluklara rağmen aileyi ve umudu koruyan kadınların dayanıklı ruhunu temsil eder.

Zıynat

Zıynat, Emil'in yetenekli kız kardeşidir ve yatılı okul yıllarından beri Tolkunbek'e karşı ömür boyu süren, çoğu zaman karşılıksız kalan bir aşk beslemiştir. Yoksulluk içinde geçen zor bir çocukluk ve annesi Akkız'ın erken ölümüyle şekillenen hayatına rağmen başarılı bir ressam olmuştur. Sevgiye ve anneliğe duyduğu derin arzu ile Tolkunbek'e olan sarsılmaz duyguları, onu gizli bir ilişkiye sürüklemiş ve bu ilişki terk edilen bir çocuğun doğumuyla sonuçlanmıştır. Mesleki başarı elde etmesine rağmen duygusal hayatı hep çalkantılı kalmış, sonunda yaptığı itiraf ve kendini feda etmesiyle Tolkunbek'in ailesine dönmeye izin vermiştir.

Saplantılı Zıynat'ın Tolkunbek'e olan sevgisi onu adeta tüketir. Bu sevgi, Tolkunbek'in Caynagül ile evlenmesinden sonra bile gücünü kaybetmez. Oş'ta ilk karşılaştıklarında, Caynagül'ün onu elinden aldığı için içinde derin bir kırgınlık ve nefret taşıdığını açıkça dile getirir. Tolkunbek'i sürekli arayarak onunla görüşmeye zorlar ve karanlık evde hazırladığı şaraplı ortamlarla adeta bir "tuzak" kurar. Bu davranışları, onu hayatında tutmak konusundaki kararlılığını gösterir.

Sanatsal Zıynat çocukluğundan itibaren büyük bir yetenek sergiler ve güzel sanatlar okuluna girmeyi hayal eder. Bu hayalini gerçekleştirir ve ünlü bir ressam haline gelir. "Lenin Komsomol Ödülü"nü kazanır ve Moskova'da sergiler açar. Sanat onun için bir sığınak ve ifade biçimi olur. Özellikle duygusal çalkantılar yaşadığı dönemlerde annelik ve çocuk temalı resimlere yönelir.

Anneliği Yarım Zıynat'ın hayatını şekillendiren en güçlü duygulardan biri annelik arzusudur. Eşiyle çocuk sahibi olamamanın üzüntüsünü yaşar. İlk çocuğunu terk ettikten sonra annelik, onun duygusal dünyasının merkezine yerleşir. Tolkunbek'ten, "belki biri benim oğlumdur" diyerek Caynagül'ün çocuklarından birini istemesi, bu derin ve neredeyse çaresiz annelik özlemini açıkça ortaya koyar.

Pişman Zıynat, manipülatif davranışlarına rağmen derin bir suçluluk ve pişmanlık duygusuna sahiptir. Tolkunbek ona terk edilen bebeklerinin öldüğünü söylediğinde büyük bir acıyla ağlar. Daha sonra Kermekaş aracılığıyla Caynagül'den özür diler. En sonunda her şeyi itiraf eden bir mektup yazar, terk edilen çocuğun gerçeğini açıklar ve Tolkunbek'i özgür bırakarak onun huzuru için kendinden vazgeçer.

Paraleller: Trajik İlham Perisi Arketipi: Zıynat ve Lara Antipova

Zıynat'ın en güçlü edebî paralelliği, Boris Pasternak'ın *Doktor Jivago* romanındaki trajik kahraman Lara Antipova ile kurulur.

Her iki kadın da tutkulu ve kaderle bağlı "öteki kadın" arketipini temsil eder. Erkek karakterin hayatında karşı konulamaz bir duygusal çekim yaratır ve onun düzenli aile hayatını kökten sarsar.

Zıynat ve Lara'nın hayatları erken yaşta yaşadıkları zorluklarla şekillenir. Lara gençliğinde Komarovski tarafından sömürülür ve derin yaralar alır. Zıynat ise yoksulluk içinde büyür, kardeşinin sorumsuzluğu ve annesinin trajik ölümüyle gölgelenmiş bir hayat yaşar. Bu erken travmalar, her iki kadının da sevgiyi yoğun, çaresiz ve her şeyi kapsayan bir şekilde yaşamalarına neden olur.

Tolkunbek ve Jivago için bu kadınlar yalnızca birer aşk figürü değildir. Onlar aynı zamanda hatırayı, sanatı ve kaderci bir duygusal derinliği temsil eder. Zıynat bu tutkuyu resimlerine yansıtırken, Lara Jivago'nun hayatında şiirsel ve trajik bir ilham kaynağı haline gelir.

Ancak en güçlü benzerlikleri, yaptıkları fedakârlıkta ortaya çıkar. Her iki kadın da, ne kadar derin olursa olsun bu aşkın yalnızca acı getirdiğini ve içinde bulundukları toplumsal ve ahlaki koşullarda sürdürülemeyeceğini anlar.

Lara nasıl hayatta kalabilmek için Yuri'den ayrılmak zorunda kalırsa, Zıynat da aynı şekilde acı bir farkındalık anına ulaşır. Tolkunbek'in suçluluk duygusunun onu yok ettiğini görür ve en büyük fedakârlığı yapar: Gerçeği itiraf eder, onu serbest bırakır ve bencil olmadan Caynagül'e geri dönmesine izin verir.

Sonuçta hem Zıynat hem de Lara, büyük bir sevgiyle seven, derin acılar yaşayan ve sonunda yalnızlıkla baş başa kalan trajik ilham perileri olarak kalırlar.

Caynagül ve Zıynat Arasındaki Karakter Farklılıkları ve Benzerlikleri

Caynagül ve Zıynat, annelik, fedakârlık, duygusal acı ve sorumluluk etrafında şekillenen; birbirine zıt ama aynı zamanda birbirine bağlı iki anne figürü olarak sunulur. Roman, bu iki kadın üzerinden anneliği yalnızca biyolojik bir rol olarak değil, sevgi, ayrılık, ihanet ve bakım ile şekillenen karmaşık duygusal ve toplumsal bir deneyim olarak ele alır.

Caynagül ve Zıynat Arasındaki Farklılıklar

İki kadın arasındaki en temel fark, temsil ettikleri annelik biçimidir. Caynagül yaşanmış, pratik ve toplum tarafından kabul edilen anneliği temsil ederken, Zıynat biyolojik ve duygusal olarak içsel/duygusal anneliği temsil eder.

Caynagül, çocukları büyüten ve aile hayatının günlük yükünü tek başına taşıyan kadındır. Tolkunbek ailesini terk ettikten sonra çocuklarına tek başına bakarken yoğun bir yalnızlık, aşağılanma ve duygusal tükenmişlik yaşar. Onun anneliği fedakârlık, sabır ve sorumluluk üzerine kuruludur. Aile görevine ve toplumsal beklentilere dayanan geleneksel anne rolünü yansıtır.

Zıynat ise Üsön'ü dünyaya getirir ancak onun erken çocukluk döneminde yanında olamaz. Bu nedenle anneliği yokluk, özlem, suçluluk ve duygusal uzaklık üzerinden şekillenir. Caynagül'den farklı olarak bağımsız, sanatsal ve entelektüel bir kimliğe sahiptir. Hayatı ev içi düzen ve aile istikrarından çok resim, seyahat ve kişisel başarıyla bağlantılıdır. Üsön ile yeniden bir araya geldiğinde bile, başka bir kadının onun duygusal annesi hâline gelmiş olması nedeniyle sürekli bir belirsizlik ve iç çatışma yaşar.

Toplumsal konumları da oldukça farklıdır. Caynagül geleneksel aile ve köy yaşamına bağlıdır; Zıynat ise modern ve bağımsız bir kadın kimliğini temsil eder. Caynagül'ün hayatı akrabalar, komşular ve toplumun yargılarıyla şekillenir. Tolkunbek onu terk ettiğinde yaşadığı acı herkesin önünde görünür hâle gelir. Zıynat ise Almatı, Moskova ve Bişkek gibi şehirler arasında yaşayan, sanat kariyeri kurmuş ve yeteneğiyle tanınan bir kadındır. Ancak tüm bağımsızlığına rağmen duygusal olarak yalnızlık ve eksiklik hisseder.

İki kadın Tolkunbek'in ihanetine de farklı şekilde tepki verir. Caynagül'ün duyguları öfke, kırılmış gurur ve derin kırgınlık etrafında şekillenirken; Zıynat'ın acısı daha sessizdir ve özlem, pişmanlık ve duygusal yalnızlık şeklinde ortaya çıkar. Caynagül terk edilme ve aşağılanmayı doğrudan yaşadığı için affetmekte zorlanır. Zıynat ise hiçbir zaman tam bir aileye ait olamama ve çocuğunu kaybetme korkusunu taşır.

Benzerlikler ve Birleştirici Özellikler

Tüm bu farklılıklara rağmen Caynagül ve Zıynat önemli benzerlikler paylaşır. Her iki kadın da hayatlarını çocuklar ve duygusal sorumluluk etrafında kuran güçlü anne figürleridir. İkisi de Üsön'ün iyiliği için kendi mutluluklarından fedakârlık eder ve ayrılık, annelik ve toplumsal baskı nedeniyle derin acılar yaşar.

Bir diğerk önemli benzerlik, her iki kadının da Tolkunbek'e ve onun yarattığı parçalanmış aile yapısına duygusal olarak bağılı kalmasıdır. Hiçbiri geçmişı tamamen geride bırakamaz ve ikisi de ihanet ile kayıpla bağılantılı duygusal yaralar taşır.

En önemlisi, iki kadın zamanla kıskançlık ve rekabetin ötesine geçerek birbirlerini anlamaya başlar. Başlangıçta her biri diğerkini kendi acısının kaynağı olarak görür. Caynagül, Zıynat'ı ailesini dağıtan kadın olarak görürken; Zıynat ise Üsön'ü tamamen kaybetme korkusu yaşar. Ancak zamanla birbirlerinin acısını fark ederler. Caynagül, Zıynat'ın da çocuğunu kaybetmenin acısını yaşadığını anlar; Zıynat ise Caynagül'ün Üsön'ü sevgi ve fedakârlıkla büyüttüğünü kabul eder.

Temel Bağlantı: Paylaşılan Annelik

Üsön, iki kadın arasındaki en güçlü duygusal bağı oluşturur. Roman, onun üzerinden anneliğın yalnızca tek bir kişiye ait olmadığını gösterir. Caynagül bakım, yetiştirme ve günlük duygusal korumayı temsil ederken; Zıynat biyolojik kökeni ve gizli gerçeğı temsil eder.

Sonuç olarak roman, anneliğı tek bir kişiye ait sabit bir kimlik olarak değil, paylaşılan, bölünen ve yeniden şekillenen bir deneyim olarak sunar. Bir anne hayat verirken, diğerk anne o hayatı büyütür ve korur. İki kadın çatışma, acı ve kıskançlık yaşasa da sonunda Üsön'e duydukları ortak sevgi sayesinde karşılıklı saygı ve duygusal bir uzlaşmaya ulaşırlar.

Üsön

Üsön, romanda duyarlı ve merkezî bir çocuk karakterdir. Caynagül'ün ailesinde ikizlerden biri olarak büyütülürken, daha sonra biyolojik annesinin Zıynat olduğu ortaya çıkar. Bu durum onu iki anne ve iki farklı aile yapısı arasında bırakır. Hikâye boyunca Çolpon-Ata, Almatı ve Bişkek arasında gidip gelir ve sürekli ayrılıklar yaşar. Üsön, romanın temel temaları olan bölünmüş annelik, kimlik belirsizliğı ve duygusal parçalanmayı temsil eder.

Duyarlı Üsön oldukça duyarlı bir çocuktur. Ayrılıklara karşı güçlü duygusal tepkiler verir ve özellikle annesinden uzaklaştırıldığı sahnelerde yoğun şekilde ağlar. Annesine seslenir, sakinleşmekte zorlanır ve kendini güvende hissetmez. Aile içinde yaşanan en küçük tartışmalar bile onu derinden etkiler ve ruh hâlini hemen değıştirir. Gergin ortamlarda çoğı zaman içine kapanır, sessizleşir veya gözyaşlarını tutamaz.

Üsön'un duyarlılığı yalnızca duygusal durumlarla sınırlı değildir. Yolculuklar, ev değışiklikleri ve yeni ortamlara geçişler de onda ciddi huzursuzluk yaratır. Hastalık, yorgunluk ya da belirsizlik durumlarında daha da kırılgan hâle gelir. Bu yönüyle Üsön, çevresindeki duygusal atmosferi çok güçlü hisseden ve bunu doğrudan yaşayan bir çocuk olarak öne çıkar.

Hayalperest Üsön güçlü bir hayal gücüne sahip bir çocuktur. İç dünyasını çoğunlukla resimler, çizimler ve oyunlar aracılığıyla ifade eder. Dağılmış ailesini zihninde yeniden kurmak için annesi Caynagül'ü, babası Tolkunbek'i ve kardeşlerini sürekli çizer. Bu çizimler onun için basit resimler değil, kaybettiğı aile düzenini yeniden oluşturma çabasıdır.

Almatı'da çamurdan figürler yapması da aynı şekilde onun iç dünyasını yansıtır. Bu figürler aracılığıyla ailesini yeniden bir arada tutmaya çalışır. Ayrıca ressam Esenova Zıynat gibi bir sanatçı olma hayali kurması, onun yaratıcı ve düşsel yönünü gösterir. Hayal gücü, Üsön'ün yaşadığı karmaşayı anlamlandırma ve duygusal acıyı dönüştürme biçimidir.

Özlem Dolu Üsön derin bir özlem duygusu taşıyan bir çocuktur. Sürekli olarak Caynagül'e, kardeşlerine ve eski evine dönmek ister. Nerede olursa olsun kendini tam anlamıyla ait hissetmez ve içsel olarak hep bir eksiklik yaşar.

Zıynat ile birlikte yaşadığı dönemlerde bile Çolpon-Ata'daki evini ve Caynagül'ü özlemeye devam eder. Sık sık ağlar, geri dönme isteğini açıkça dile getirir ve bulunduğu ortamı geçici olarak görür. Kaçma girişimi ve duygusal çöküşleri, bu yoğun özlem duygusunun en belirgin göstergeleridir.

Üsön için hiçbir yer tam bir "yuva" değildir; çünkü kalbi iki anne ve iki farklı aile arasında bölünmüştür. Bu sürekli özlem hâli, onun kimlik arayışını ve duygusal dengesizliğini derinleştirir.

Kına

Kına, Tolkunbek'in annesi, Mansur'un evindeki aile yapısının içinde yaşayan, geleneklerine bağlı ve duygusal açıdan sağlam bir yaşlı kadındır. Özellikle aile içindeki kriz dönemlerinde ev yaşamı ve torunlarıyla yakından ilgilenir. Roman boyunca Tolkunbek, Caynagül ve Zıynat arasında yaşanan büyük çatışmalara tanıklık eder; çoğu zaman sessizlik, kaygı ve temkinli değerlendirmelerle tepki verir. Onun rolü çatışmacı değil, dengeleyicidir. Duygusal çöküşlerin yaşandığı dönemlerde aile birliğini korumaya çalışır. Kına, ihanet, sırlar ve değişen toplumsal koşulların etkilediği geniş aile yapısı içinde geleneklerin devamlılığını, annelik otoritesini ve sessiz dayanıklılığı temsil eder.

Gelenekçi Kına son derece gelenekçi bir kadındır ve düşünce yapısı kırsal değerler ile aile gelenekleri tarafından şekillendirilmiştir. Çatışma anlarında doğrudan yüzleşmek yerine sessizliğe, geleneklere ve yerleşmiş toplumsal kurallara başvurur. Aile içindeki hiyerarşiye saygı duyar ve duygusal sorunların aile sınırları içinde çözülmesi gerektiğine inanır.

Zıynat ile Caynagül arasındaki gerilimlere yaklaşımı da kişisel yargılarından çok kültürel beklentilere dayanır. Duygusal krizlerin yaşandığı dönemlerde bile büyükanne ve koruyucu kadın rolünü sürdürmeye devam eder. Olayları değerlendirirken bireysel duygulardan çok aile bütünlüğünü ve toplumsal itibarı ön planda tutar. Bu yönüyle Kına, eski kuşakların değerlerini ve geleneksel aile anlayışını temsil eder. Onun düşünce dünyasında aile birliği, bireysel mutluluktan veya kişisel duyguların açıkça ifade edilmesinden daha önemlidir.

Gözlemci Kına oldukça gözlemci bir karakterdir ve aile içindeki duygusal gerilimleri fark etme konusunda güçlü bir sezgiye sahiptir. Tolkunbek, Caynagül ve Zıynat arasındaki konuşmaları dikkatle izler; çoğu zaman açıkça dile getirilmeyen sorunları ve gizli duyguları anlayabilir.

Birçok sahnede Caynagül'ün davranışlarındaki değişimleri, Tolkunbek'in kararsızlığını ve aile içindeki sessiz gerilimleri fark eder. Üsön'ün kimliğiyle ilgili belirsizliğin evde yarattığı atmosferi de dikkatle gözlemler. Her ne kadar çoğu zaman müdahale etmese de yaşananları derinlemesine anlar ve insanların davranışlarının arkasındaki duygusal nedenleri sezebilir.

Onun gözlemciliği sessiz ama etkilidir. Olayların merkezinde bulunmasa da aile içinde yaşanan kırılmaların ve karmaşık duygusal süreçlerin en önemli tanıklarından biridir. Bu özellik, onu aile içindeki gelişmeleri dikkatle izleyen ve anlamlandıran bir karakter hâline getirir.

Kaygılı Kına sürekli olarak ailesinin iyiliği konusunda kaygı duyan bir kadındır. Özellikle torunlarının ve Tolkunbek'in geleceği onun için büyük önem taşır. Aile içinde krizler yaşandığında evin huzuru, aile bireylerinin sağlığı ve birlikteliğin korunması konusunda endişelenir.

Hastalıklar, ayrılıklar ve çatışmalar karşısında duygusal olarak etkilenir; ancak çoğu zaman bu kaygısını yüksek sesle dile getmez. Özellikle Üsön'ün velayeti ve geleceğiyle ilgili tartışmalar sırasında çocuğun hem fiziksel hem de duygusal güvenliği konusunda derin endişeler taşır.

Kına nadiren kararları yönlendirmeye çalışır, fakat varlığı aile üyelerine güven ve istikrar hissi verir. Olaylar üzerinde doğrudan bir kontrolü olmasa da ailenin yükünü sessizce taşıyan kişilerden biridir. Sürekli kaygı duymasına rağmen soğukkanlılığını korumaya çalışır ve aileyi bir arada tutan manevi dayanaklardan biri olarak öne çıkar.

Tumar

Tumar, Caynagül'ün annesi olan yaşlı bir kadındır ve aile içinde dengeleyici ve arabulucu bir rol üstlenir. Kızıyla birlikte yaşar ve Tolkunbek, Zıynat ve çocuklarla ilgili yaşanan büyük duygusal krizlerin çoğunda olayların merkezinde bulunur. Roman boyunca Caynagül'ü terk edilme sürecinde, doğum dönemlerinde ve daha sonra Üsön'ün kimliği etrafında gelişen çatışmalarda destekler.

Tumar genellikle sağduyunun sesi olarak öne çıkar. Uzayan tartışmalar yerine affetmeyi, anlayışı ve pratik çözümleri teşvik eder. Aile içindeki gerilimleri dikkatle gözlemler ve duyguların kontrolden çıkmaya başladığı anlarda müdahale eder. Karakteri; annelik bilgeliğini, dayanıklılığı ve toplumsal gerçekçiliği temsil eder. Özellikle belirsizlik ve duygusal çöküş dönemlerinde aileyi ayakta tutmaya çalışan önemli bir figürdür.

Arabulucu Tumar son derece arabulucu bir karakterdir ve aile üyeleri arasında ortaya çıkan çatışmaları yumuşatmaya çalışır. Tolkunbek'in eve dönüşü sırasında ya da Zıynat'ın aileyle karşı karşıya geldiği sahnelerde gerginliği azaltmak için devreye girer. Tartışmaların büyümesini engellemeye çalışır ve insanları öfke yerine konuşmaya yönlendirir.

Özellikle Caynagül'ün duygularının yoğunlaştığı anlarda onu sakinleştirmeye çalışır ve ani tepkiler vermek yerine olayları düşünmesini öğütler. Aynı zamanda diğer aile üyelerine de farklı bakış açılarını anlamaları gerektiğini hatırlatır. Duygusal krizler sırasında geçmişteki ortak yaşantıları ve çocukların ihtiyaçlarını ön plana çıkararak aile bireylerini uzlaşmaya teşvik eder.

Tumar'ın arabuluculuğu özellikle Caynagül ile Tolkunbek arasındaki barışma sürecinde ve Zıynat'a karşı duyulan öfkenin yumuşatılmasında belirginleşir. O, parçalanmış aile yapısını bir arada tutmaya çalışan bir köprü görevi görür. Derin kırgınlıkların ve duygusal bölünmelerin yaşandığı bir ortamda aile birliğini korumaya çalışan en önemli kişilerden biridir.

Pratik Tumar oldukça pratik düşünen bir kadındır. Duyguların etkisiyle hareket etmek yerine olayların gerçekçi sonuçlarını değerlendirmeye çalışır. Üsön'ün geleceğiyle ilgili anlaşmazlıklar ortaya çıktığında, çocuğun eğitimi, güvenliği ve hayatındaki istikrar gibi somut konulara odaklanır.

Caynagül'e sık sık yaşadığı ihanet ve aşağılanmanın etkisiyle hareket etmek yerine sonuçları düşünmesini tavsiye eder. Onun için önemli olan yalnızca haklı olmak değil, aile için en uygun çözümü bulmaktır. Bu nedenle olaylara çoğu zaman daha geniş bir perspektiften yaklaşır.

Tumar'ın pratikliği, değişen koşulları kabullenme biçiminde de görülür. Ayrılıklar, geri dönüşler ve aile yapısındaki değişimler karşısında tamamen duygusal tepkiler vermek yerine yeni duruma uyum sağlamaya çalışır. Bu özelliği sayesinde aile içindeki belirsizlikleri daha sakin karşılar ve günlük yaşamın devamlılığını korumaya çalışır. Onun yaklaşımı ideal çözümlerden çok uygulanabilir çözümlere dayanır.

Koruyucu Tumar son derece koruyucu bir annedir. Özellikle Caynagül ve torunları söz konusu olduğunda onları her türlü duygusal ve toplumsal zarardan korumaya çalışır. Kızının aşağılandığı veya incitildiği durumlarda onun yanında durur ve yalnız kalmasına izin vermez.

Torunlarıyla da yakından ilgilenir. Ayrılıkların, aile içi çatışmaların ve velayet tartışmalarının yaşandığı dönemlerde çocukların duygusal durumlarına büyük önem verir. Onların huzurunu ve güvenliğini korumaya çalışır.

Bir haksızlık gördüğünde sessiz kalmaz; özellikle Caynagül'ün adaletsiz şekilde yargılandığını veya duygusal olarak zarar gördüğünü düşündüğünde güçlü tepkiler gösterebilir. Ancak onun koruyuculuğu saldırgan değildir. Daha çok şefkat, destek ve dayanışma üzerine kuruludur.

Bu koruyucu içgüdü, Tumar'ı aile içinde önemli bir güven kaynağı hâline getirir. İhanetlerin, hastalıkların ve toplumsal baskıların yaşandığı zor dönemlerde Caynagül ve çocuklar için duygusal bir sığınak olur. Böylece aileyi ayakta tutan ve üyelerine güç veren temel figürlerden biri olarak öne çıkar.

TEMALAR (Yazar, roman boyunca temel temaları aktarmak için atasözlerinden yoğun biçimde yararlanır.)

EVLİLİK

Evlilik

Romanda evlilik, değişmeyen ve sarsılmaz bir bağ olarak sunulmaz. Aksine eser, fiziksel uzaklığın, duygusal kopuşun ve dile getirilmeyen gerilimlerin zamanla en sevgi dolu ilişkiyi bile nasıl zayıflatabileceğini gösterir. Caynagül ile Tolkunbek üzerinden yazar; sorumluluk, hırs ve yakınlık arasındaki kırılgan dengeyi sorgular.

Evliliklerinin ilk dönemlerinde Caynagül ve Tolkunbek karşılıklı saygı, sevgi ve ortak hayaller paylaşırlar. Ancak Tolkunbek'in çalışmak için Oş'a gönderilmesiyle hayatlarına uzaklık girer. Başlangıçta geçici görünen bu ayrılık, zamanla duygusal bir kopuşa dönüşür. Günlük sohbetlerin yerini mektuplar ve telefon konuşmaları alır. Görüşmeler seyrekleşir. Çocukları büyütme ve doktorluk mesleğini sürdürme sorumluluğu ise büyük ölçüde yalnız kalan Caynagül'ün omuzlarına yüklenir.

Uzak mesafeli evlilik, sessizliği ve yanlış anlamaları beraberinde getirir. Günlük hayatın ve ortak yaşamın eksikliği içinde güven giderek kırılgan hâle gelir. Tolkunbek, Oş'ta Zıynat ile yeniden yaklaşarak adeta ikinci bir hayat yaşamaya başlar. Karı koca arasındaki fiziksel mesafe, duygusal

ihaneti kolaylaştırır. Roman, ayrılığın yalnızca özlem yaratmadığını; aynı zamanda insanın zayıflıklarına alan açtığını da gösterir.

Bununla birlikte tema, bir evliliği sürdürebilmek için gereken gücü de vurgular. Caynagül, yalnızlığına rağmen sadık ve bağlı kalır. Hem anne hem baba sorumluluğunu üstlenir ve ailenin onurunu korumaya çalışır. Onun dayanıklılığı, Tolkunbek'in duygusal kararsızlığıyla güçlü bir karşıtlık oluşturur.

Sonuç olarak roman, evliliği yalnızca sevgiye değil; aynı zamanda birlikte var olmaya, dürüstlüğü ve ahlaki güce dayanan bir ortaklık olarak sunar. Eşler fiziksel ve duygusal olarak ayrı hayatlar yaşamaya başladığında, evliliğin temeli de çatlamaya başlar. Hikâye, dikkatle korunmayan mesafenin sevgiyi zamanla yalnızlığa ve yanlış anlaşılmalara dönüştürebileceği konusunda uyarıda bulunur.

Örnek Sahne: Caynagül'ün Kına ve çocuklarla birlikte Tolkunbek'i ziyaret etmek için Oş'a gitmesi, bu temayı en açık şekilde ortaya koyan sahnelerden biridir. Yaklaşık iki yıllık ayrılığın ardından Caynagül, özlem dolu bir karşılaşma ve sıcak bir kavuşma bekler. Ancak havaalanına vardıklarında Tolkunbek onları karşılamaya gelmez. Bunun üzerine taksiyle onun kaldığı yurda giderler, fakat Tolkunbek'in haber vermeden bir otele taşındığını öğrenirler. İki gün sonra nihayet ortaya çıkar; yanında tanımadıkları bir kadın vardır ve ailesini karşısında görünce şaşkın ve huzursuz davranır.

Bu sahne, uzaklığın evliliklerini nasıl değiştirdiğini açıkça gösterir. Tolkunbek artık karısını bekleyen bir eş gibi davranmaz. Dalgın, uzak ve duygusal olarak kopmuş görünür. Caynagül onun gözlerinde özlem ve sıcaklık arar; fakat gördüğü şey suçluluk, yorgunluk ve sessizlik olur. Aralarındaki duygusal mesafe, fiziksel uzaklıktan bile daha derin hâle gelmiştir.

Roman bu sahne aracılığıyla, ayrı hayatlar yaşamının yakınlığı yavaş yavaş nasıl yok ettiğini gösterir. Ortak bir gündelik yaşam olmayınca iletişim zayıflar, şüphe büyür ve sevgi merkezini kaybetmeye başlar. Bir kavuşma olması gereken bu ziyaret, aslında evliliklerinin sessizce çözülmeye başladığının acı bir doğrulamasına dönüşür.

Eşin Hayat Arkadaşı ve Ruh Eşi Olarak Görülmesi

Tumar'ın kullandığı bir diğer önemli Kırgız atasözü "On balam bolguço, osurak çalım bolsun" sözüdür. Bu atasözü, "On çocuğun olacağına, kusurlu da olsa bir kocan olsun daha iyidir." şeklinde çevrilebilir. Tumar bu sözleri, Caynagül'ün yıllar süren ihanet ve ayrılığın ardından Tolkunbek'i eve kabul etmeyi reddettiği anda söyler. Bu atasözü aracılığıyla Tumar, evliliği ömür boyu süren bir yol arkadaşlığı olarak gören geleneksel Kırgız anlayışını ifade eder. Bu anlayışta eşler arasındaki duygusal bağ ve birlikte paylaşılan hayat, kusurlara rağmen büyük bir değer taşır.

Tumar'a göre koca yalnızca ailenin geçimini sağlayan kişi ya da çocukların babası değildir; aynı zamanda hayat boyu süren bir yol arkadaşıdır. İnsan, hayatın zorluklarını, acılarını, yaşlılığını ve anılarını onunla paylaşır. Çocuklar büyüyüp kendi hayatlarını kurarak evden ayrılırken, eş insanın yalnızlığını ve hayatın son dönemlerini paylaştığı kişidir. Bu nedenle Tumar'ın bakış açısından Tolkunbek'in dönüşü yalnızca aile düzeninin yeniden kurulması anlamına gelmez; aynı zamanda kaybedilmiş bir hayat arkadaşının geri dönüşünü de simgeler.

Benzer bir düşünce, "Er menen etten köñül kalbayt" atasözünde de görülür. Bu söz kelime anlamıyla, "İnsan etten bıkmaz, kadın da kocasından bıkmaz." demektir. Tumar bu ifadeyi, Caynagül'ün Tolkunbek'in dönüşünden sonra da onu kabul etmek istemediği anlarda kullanır. Atasözü, karı koca arasındaki duygusal bağlılığın kolay kolay yok olmadığını, ayrılık ve çatışmalardan sonra bile devam edebileceğini anlatır.

Kırgız kültüründe et, misafirperverliğin ve günlük yaşamın en önemli unsurlarından biridir. Atasözünde kocanın ete benzetilmesi, evlilik bağının ne kadar köklü ve kalıcı olduğuna vurgu yapar. Bu anlayışa göre eşler arasındaki sevgi ve bağlılık zaman zaman zedelenebilir, ancak tamamen ortadan kalkmaz.

Bu atasözleri birlikte değerlendirildiğinde, yaşlı kuşağın evlilik kurumuna bakışını açıkça ortaya koyar. Bu kuşak için önemli olan, yaşanan acılara ve hayal kırıklıklarına rağmen evliliğin korunması ve duygusal dayanıklılığın sürdürülmesidir. Tumar'ın bakış açısından koca, kusurları olsa bile hayat boyunca önemini koruyan bir yol arkadaşı ve duygusal destek kaynağıdır.

Örnek Sahne: Zıynat'ın mektubunu okuduktan sonra Caynagül'ün kalbi bir ölçüde yumuşar; çünkü Tolkunbek'in aslında gerçekten yalnızca onu sevdiğini fark eder. Zıynat'ın dürüstlüğü öfkesinin bir

kısmını azaltır, ancak kalbindeki kırınglık tamamen kaybolmaz. Caynagöl acı bir şekilde Tolkunbek'e, yıllar önce Zıynat uğruna kendisini, çocuklarını ve anne babasını nasıl terk ettiğini hatırlatır.

Annesine, onu bir daha hiç görmeyeceği uzak bir yere gitmek istediğini söyler. Tolkunbek'in ihaneti ve terk edişinden sonra çocuklarını tek başına büyütürken akrabalarının, komşularının ve çevresindeki insanların önünde yaşadığı aşağılanmayı ve yalnızlığı unutamadığını dile getirir.

Koca: Ruh Eşi ve Hayat Boyu Yol Arkadaşı

Roman, evliliğe geleneksel Kırgız bakışını yansıtır; bu bakışta eşler arasındaki bağ, ayrılık, çatışma ya da zorluklara rağmen önemini korur. Tumar'ın Caynagöl'e verdiği sözler ve öğütler aracılığıyla anlatı, kocayı yalnızca çocukların babası olarak değil, kadının hayatında kolayca yerine başkası konulamayan ömür boyu bir yol arkadaşı olarak sunar.

Tumar'ın kullandığı Kırgız atasözlerinden biri şudur: "On balam bolgucho, osurak chalyim bolsun," yani "On çocuk sahibi olmaktansa, kusurlu da olsa bir kocan olsun."

Tumar bu sözleri, Caynagöl'ün uzun yıllar süren ihanet ve yokluğun ardından Tolkunbek'in eve dönmesine izin vermeyi reddettiği anda söyler. Bu atasözü aracılığıyla Tumar, evliliğin geleneksel Kırgız anlayışını, yani zorluklara rağmen duygusal ortaklığın değerli olduğu ömür boyu süren bir yol arkadaşlığı olarak ifade eder.

Tumar'a göre koca yalnızca geçimi sağlayan kişi ya da çocukların babası değildir; aynı zamanda hayatın zorluklarının, kederin, yaşlanmanın ve anıların paylaşıldığı ömür boyu bir yoldaştır. Çocuklar büyüyüp sonunda evden ayrılırken, eş insanın yalnızlığında ve hayatının ileri dönemlerinde yanında kalan kişidir. Bu açıdan bakıldığında Tolkunbek'in dönüşü, yalnızca aile yapısının yeniden kurulmasını değil, aynı zamanda ortak bir hayat arkadaşının geri gelişini de temsil eder.

Benzer bir düşünce şu atasözünde de görülür: "Er menen et-ten könül kalbayt," yani "İnsan etten bıkar, kadın ise kocasından bıkmaz." Tumar bu ifadeyi, Tolkunbek geri dönmesine rağmen Caynagöl'ün onu reddetmeye devam ettiği sırada kullanır. Bu atasözü, eşler arasındaki duygusal bağın kalıcı olduğunu ve çatışma ya da ayrılıklardan sonra bile kolayca kaybolmadığını ifade eder.

Kocayı, Kırgız misafirperverliğinin ve günlük yaşamın temel bir unsuru olan ete benzeterek, bu söz evlilik bağlarının geleneksel kültürde ne kadar köklü ve kalıcı olduğunu vurgular.

Bu atasözleri birlikte, ihanet ya da acıdan sonra bile evliliğin korunmasını ve duygusal dayanıklılığı vurgulayan eski kuşağın değerlerini ortaya koyar.

Örnek Sahne: Zıynat'ın mektubunu okuduktan sonra Caynagöl'ün kalbi yumuşar; çünkü Tolkunbek'in gerçekten sadece onu sevdiğini anlar. Zıynat'ın dürüstlüğü öfkesini bir miktar azaltır, ancak kalbindeki kırınglık tamamen kaybolmaz. Caynagöl, Tolkunbek'e yıllar önce onu, çocuklarını ve anne-babasını Zıynat uğruna nasıl terk ettiğini acı bir şekilde hatırlatır. Annesine, onu bir daha asla görmek istemediği uzak bir yere gitmek istediğini söyler. Caynagöl, ihanet ve terk edilişten sonra çocuklarını tek başına büyütürken akrabaları, komşuları ve arkadaşları önünde yaşadığı aşağılanmayı ve yalnızlığı unutamaz.

Duygusal Çok Eşlilik

Duygusal çok eşlilik kavramı, Tolkunbek'in Zıynat ve Caynagöl ile olan ilişkilerinde açıkça görülür. Tolkunbek, iki kadından birine tamamen bağlanamayan, kararsız, tutarsız ve duygusal olarak bölünmüş bir karakterdir. Zıynat ile birlikteyken sürekli Caynagöl'ü ve çocuklarını özleyen, nostaljik ve içe dönük bir hâle gelir; Caynagöl'e döndüğünde ise Zıynat'ı özlemeye başlayan duygusal olarak istikrarsız bir yapı sergiler. Bu durum onun bölünmüş sadakatini ve tek bir istikrarlı aile kimliği kuramayan, kimliksel olarak çatışmalı bir erkek figürünü gösterir.

Tolkunbek ayrıca Zıynat ile ilişkisinde kıskanç, sahiplenici ama aynı zamanda çelişkili ve kararsız duygular yaşar; özellikle Musurepov ile arasındaki gerilim, onun rekabetçi ve kontrolcü tarafını ortaya çıkarır. Başlangıçta Zıynat'ın onu sevdiğine, kendi sevgisinin ise Caynagöl'e ait olduğuna inanarak dengeli bir ilişki kurabileceğini düşünür. Ancak yazar, zamanla onun çok eşlilik eğilimlerini yalnızca davranışlarında değil, düşünce dünyasında da göstererek Tolkunbek'i duygusal netlikten yoksun, içsel olarak parçalanmış ve yönsüz bir karakter olarak sunar.

Tolkunbek'in Zıynat'a duyduğu özlem, "jogolgon bychaktyn saby altyn" atasözüyle ifade edilir (Kayıp bıçağın sapı altın olur). Bu söz, kaybedilen şeylerin zamanla zihinde idealize edilerek daha değerli

hâle gelmesini anlatır. Bu durum, Tolkunbek'in ayrılıktan sonra Zıynat'ı olduğundan daha idealize edilmiş, ulaşılmaz ve değerli bir figür olarak görmesini yansıtır. Caynagül ile birlikteyken bile zihninde Zıynat'a yer vermeye devam eden duygusal olarak bölünmüş bir adamdır.

Onun duygusal bölünmüşlüğü, arkadaşları Cakan, Turat ve Turat'ın eşiyle yaptığı konuşmada daha da belirginleşir. Tolkunbek, iki kadınla da ilişkiyi sürdürme isteğini dile getirerek iki aileli bir yaşam fikrini normalleştirmeye çalışan ama aynı zamanda içsel olarak çatışan bir karakterdir. Ancak Zıynat bu teklifi kesin, net ve bağımsız bir şekilde reddeder ve hayatında bölünmüş bir konumu kabul etmez.

Bağımsızlık sonrası Kırgızistan'da çok eşlilik bazı çevrelerde gayriresmî olarak tartışılrsa da, hem yasal hem de toplumsal olarak kabul görmeyen bir durumdur. Buna karşılık Caynagül, duygusal olarak kırılğan, yalnız ve özlem dolu bir anne olarak oğlu Üsön'e duyduğu yoğun bağlılık nedeniyle bu fikre daha isteksiz ve zorlanmış bir şekilde yaklaşır.

Tolkunbek duygusal bölünmüşlüğünü şu sözle özetler: "bir barmagym tiştesem, bir barmagym kalat" (Bir parmağımı ısıırırsam, diğer parmağım kalır). Bu ifade, onun iki kadını aynı anda sevebileceğine dair çelişkili ve gerçekçi olmayan inancını gösterir. Ancak sonuçta Tolkunbek, kararsız, duygusal olarak olgunlaşmamış ve içsel parçalanmışlığı nedeniyle her iki ilişkiyi de istikrarsız hâle getiren bir karakter olarak çizilir.

Örnek Sahne: Tolkunbek, Zıynat'ı arayarak Üsön hakkında konuşur ve onu yoğun, pişmanlık dolu ve özlem yüklü bir şekilde ne kadar özlediğini itiraf eder. Artık duygularını tam olarak anlayamadığını ve aşk konusunda zihninin karışık, dağınık ve belirsiz olduğunu söyler. Zıynat ona Caynagül ile ilişkisini sorar. Tolkunbek ise güven bir kez kırıldığında yeniden kurmanın çok zor olduğunu ifade eder ve kalbinin iki kadın arasında bölünmüş, çatışmalı ve huzursuz bir hâlde olduğunu kabul eder.

Zıynat da kendi duygularının değiştiğini fark eder; Tolkunbek'i hâlâ özleyen ama aynı zamanda sorumluluk sahibi, endişeli ve koruyucu bir anne olarak Üsön ve kızı Aygerim için derin bir kaygı taşıyan bir karakterdir. Böylece ikisi de geçmiş aşk, mevcut sorumluluklar ve belirsiz gelecek arasında duygusal olarak sıkışmış, kararsız ve kırılğan bir ruh hâli yaşar.

Evlilik Dışı İlişki

Oş'ta Tolkunbek sanki iki ayrı hayat yaşayan birine dönüşür. Gündüzleri inşaat sahasında saygı duyulan, işçilere kararlı bir şekilde talimat veren ve sorunları çözen yetenekli bir mühendistir. Bu rol ona, Frunze'deki başarısızlıklarından sonra kaybettiği bir şeyi yeniden kazandırır: işe yarayan, değerli bir insan olduğu hissini. Ama akşam olunca yurttaki odası sessizleşir, telefon hattı güçsüzleşir ve sevdiği ailesi kuzeyde çok uzaklarda kalır. İşte o sessizlikte eski utanç yeniden içine çöker; uğradığı soygunu, yaptığı hataları, anne babasını hayal kırıklığına uğratan bir oğul oluşunu hatırlar. Bunları kimseye anlatmaz. Sadece içine atar.

Sonra Zıynat yeniden karşısına çıkar; geçmişine bağlanan, hiçbir zaman tamamen koparamadığı bir bağ gibi. Başlangıçta her şey düzgündür. Zıynat ile kocası onu misafir olarak çağırırlar. Ona bir takım elbise hediye eder, saygıyla davranırlar; Zıynat'ın bakışlarında ise gençlik yıllarında hiç dile getirmediği duygular saklıdır. Daha sonra kayıp mektupla ilgili onu aradığında Tolkunbek önce şaşırır, sonra gururu okşanır, ardından huzursuz olur. Kendi kendine bunun zararsız olduğunu söyler. Sadece nezaket gösterdiğini düşünür.

Fakat Zıynat'ın ilgisi zamanla onun üzerinde etkisini göstermeye başlar. Yalnızlığın insan üzerinde yaptığı şeyi yapar: aile sıcaklığının yerinde oluşan boşluğu doldurur. Aynı zamanda incinmiş gururunu da besler. Zıynat'ın yanında o, bir zamanlar düşüp hata yapan adam değildir; onun hayatında sevdiği en değerli erkektir. Tolkunbek yavaş yavaş bu duyguya bağımlı hale gelir.

Geri çekilmeye çalıştığında ise gözyaşlarıyla, suçlamalarla ve baskıyla karşılaşır. Ama içinde başka bir baskı daha konuşur: Akkyz'ın ölmeden önce söylediği sözler: "Benim Zıynat'ıma sahip çık." Tolkunbek, Zıynat'a uzaktan destek olmak yerine, görev duygusunu arzusuyla karıştırır ve buna sorumluluk adını verir. Açık ve kesin bir seçim yapmaktan kaçınır; çünkü böyle bir seçim çatışmayı, gerçeği ve acıyı gerektirir. Bu yüzden sürekli erteler, yalan söyler ve hayatını iki parçaya böler.

Sonunda bu ilişki yalnızca bir tutku meselesi değildir. Bu, Tolkunbek'in yetişkin sorumluluğundan, utançtan ve yeniden sıradan biri haline gelme korkusundan kaçış biçimidir. Kaçtıkça daha derine batır; gizlilik alışkanlığına dönüşür, suçluluk günlük ekmeği olur ve bir çocuk kış gecesinde bir kapının önünde bırakılır.

Örnek sahne: Ev karanlıktır; lambalar yakılmamıştır. Zıynat, evli bir kadın olduğu için ışıkları açmadığını, komşuların eve bir erkeğin geldiğini fark etmesini istemediğini söyler. İçeri giren Tolkunbek, önceden hazırlanmış zengin bir sofra görür; masada şaraplar ve sert içkiler vardır. Geçmişten, hayatlarından ve ailelerinden konuşmaya başlarlar. Zıynat bir kadeh kaldırmayı teklif eder. Tolkunbek onun her zamankinden daha güzel görüldüğünü fark eder; sesi ve tavırları onu kendine çeker. Bir an için Caynagül'ü ve kızını hatırlar, ama gitmez. Tehlikeyi anlamasına rağmen orada kalır.

Terk Edilmiş Kadın

Caynagül, romanda terk edilmiş kadın temasını temsil eder. Yıllarca süren evlilikten, çocuklardan ve birlikte verilen mücadelelerden sonra, Tolkunbek'in Zıynat ile ilişkiye başlaması ve daha sonra onunla birlikte Almatı'ya gitmesiyle hem duygusal hem de fiziksel olarak yalnız bırakılır. Bu terk ediliş özellikle acı vericidir; çünkü Caynagül bütün hayatını aile, sadakat ve fedakârlık üzerine kurmuştur.

Roman, terk edilmeyi yalnızca bir kocanın kaybı olarak değil, derin bir duygusal aşağılanma olarak da gösterir. Caynagül, Tolkunbek'in Oş'taki yılları boyunca onu bekler, çocukları büyük ölçüde tek başına büyütür ve evliliklerinin sağlamlığına inanır. Ancak Tolkunbek'i Zıynat'ın evinde gördüğünde gerçeği öğrenir ve yaşadığı acı dayanılmaz hale gelir. Gece boyunca şehirde amaçsızca dolaşır, hatta hayatına son vermeyi bile düşünür. Fakat çocukları nedeniyle yaşamaya devam eder.

Caynagül, melodramatik kadın kahramanlardan farklı olarak tamamen yıkılmaz. Eve döner, doktor olarak çalışmayı sürdürür ve çocuklarını kendi başına büyütür. Bu nedenle romandaki terk edilmiş kadın pasif bir figür değildir. Sessizce acı çeker, ama aynı zamanda hayatta kalır ve yaşamını çalışarak ve annelik üzerinden yeniden kurar.

Bu tema aynı zamanda Sovyet ve Kırgız toplumunun gerçekliklerini de yansıtır. Kocasından terk edilen bir kadın; dedikodularla, acımayla ve toplumsal baskıyla karşı karşıya kalır, fakat yine de güçlü ve onurlu kalması beklenir. Roman, Caynagül aracılığıyla terk edilmişliği hem kişisel bir trajedi hem de kadın dayanıklılığının bir sınavı olarak sunar.

Örnek sahne: Caynagül, Tolkunbek ile Zıynat hakkında gönderilmiş isimsiz bir mektup alır. Şok içinde ve titreyerek, mektupta yazan adrese gizlice gider. Evin yakınında Tolkunbek'in arabasını görür; içeri baktığında ise kendi ailesinin resminin duvarda asılı olduğunu fark eder. Ardından Tolkunbek ile Zıynat'ı birlikte görür.

Evden çıktıktan sonra Caynagül, Oş'un karanlık sokaklarında tek başına dolaşır. Zihni aşağılanma, acı ve inanamazlık duygularıyla doludur. Nehrin kenarında dururken kendini suya atmayı bile düşünür. O anda yalnızca bir eş olarak değil, güveni ve aile hayatı yıkılmış bir kadın olarak da tamamen terk edilmiş hisseder. Fakat suya atlamaz. Birden ölmesi halinde Tolkunbek'in ve çocukların Zıynat'a kalacağını düşünür. Bu düşünce onu umutsuzluğun eşiğinden geri çeker. Eve döner ve bütün gece boyunca ağlar.

EBEVEYNLIK / ANNELİK

Aileyi ve Geleneği Koruyan Yaşlı Kuşak

Yabancı Adam romanında yaşlı kuşak Kına, Mansur ve Tumar geleneği, ahlaki otoriteyi ve aile birliğinin korunmasını temsil eder. Roman, bu karakterler aracılığıyla ebeveynlerin yalnızca kendi çocuklarından değil, aynı zamanda tüm ailenin onurundan da sorumlu olduğunu gösterir.

Mansur, ataerkil otoriteyi ve itibar kaygısını simgeler. Terk edilmiş bebek onun kapısının önünde bulunduğu, ilk tepkisi toplumsal yargıdan duyduğu endişe olur. Cennat'ın bebeğinin mezarlığa gömülmesine karar vermesi, onun toplum önündeki saygınlığa ve aile adının korunmasına ne kadar önem verdiğini açıkça ortaya koyar.

Kına ise duygusal bilgelik ve annelik koruyuculuğunu temsil eder. Gerçek ortaya çıkmadan önce bile bir şeylerin yanlış olduğunu hisseder ve Caynagül'ü acıdan korumaya çalışır. Tolkunbek'in ihaneti ortaya çıktığında yaşadığı derin üzüntü ve hastalık, yaşlı kuşağın utanç ve hayal kırıklığını ne kadar yoğun yaşadığını gösterir.

Tumar ise sabır ve dayanıklılığı temsil eder. Ona göre affetmek, gururdan daha önemlidir. İhanete rağmen Caynagül'e evliliğini sürdürmesini tavsiye eder ve ailenin acılara rağmen bir arada kalması gerektiğine dair geleneksel anlayışı yansıtır.

Bu karakterler aracılığıyla roman, yaşlı kuşağı gerçek, onur, affetme ve hayatta kalma arasında denge kurmaya çalışan ahlaki koruyucular olarak sunar.

Örnek sahne: Caynagül annesine Tolkunbek'in geri döneceğini söylediğinde, Tumar ona nazikçe onu affetmesini önerir. Sözleri sakın ama etkilidir ve yaşlı kuşağın bilgelik anlayışını yansıtır. Tumar, aile birliğinin gururdan ve geçmiş hatalardan daha önemli olduğuna inanır. Caynagül'e çocukların her iki ebeveynine de ihtiyaç duyduğunu ve affetmenin evde huzur sağlayacağını hatırlatır. Caynagül ihanet nedeniyle büyük bir acı yaşamış olsa da annesinin sözleri kalbini yumuşatır. Tumar'ın yaklaşımı, onun geleneksel değerlerini, sabrını ve evliliğin kutsallığına olan inancını gösterir. Roman, onun sözleri aracılığıyla affetmeyi iyileşme ve yeniden bütünleşme yolu olarak sunar.

Annelik

Yabancı Adam romanında annelik; dayanıklılığın, fedakârlığın, duygusal gücün ve ahlaki sorumluluğun kaynağı olarak sunulur. Roman, anneleri pasif figürler olarak değil; ihanet, ayrılık ve acı dönemlerinde aileyi bir arada tutan kadınlar olarak tasvir eder. Caynagül, Kına ve Tumar gibi karakterler aracılığıyla annelik; koruma, sabır ve koşulsuz sevgiyle yakından ilişkilendirilir.

Caynagül, anneliği fedakârlık ve direnç üzerinden temsil eder. Tolkunbek'in ihanetinden sonra bile çocuklarıyla ilgilenmeye ve aile içindeki düzeni korumaya devam eder. Derin bir duygusal acı ve aşağılanma yaşasa da annelik sorumluluklarını terk etmez. Doktor olarak çalışmayı sürdürür, çocuklarını kendi başına büyütür ve onlar için yaşamaya devam eder. Onun anneliği, duygusal yıkımın üstesinden gelmesini sağlayan güce dönüşür.

Romanda annelik aynı zamanda affetme ve merhametle de ilişkilidir. Caynagül, Tolkunbek ile Zıynat arasındaki gizli ilişkiyle bağlantılı olmasına rağmen terk edilmiş çocuğu sevgiyle kabul eder ve büyütür. Çocuğu ihanetin sembolü olarak değil, sevgiye ve korunmaya ihtiyaç duyan masum bir hayat olarak görür. Roman, bu davranış aracılığıyla anneliği kin ve intikamdan ahlaki olarak daha yüce bir yerde konumlandırır.

Kına ve Tumar ise anneliğin başka bir yönünü temsil eder: bilgelik ve duygusal rehberlik. Onlar yalnızca çocuklarının mutluluğu için değil, aynı zamanda ailenin birliği ve onuru için de kaygı duyarlar. Verdikleri öğütler, korkuları ve yaşadıkları duygusal acılar, annelerin bütün ailenin yükünü nasıl taşıdığını gösterir.

Roman, sonunda anneliğin insan hayatındaki en güçlü ahlaki kuvvetlerden biri olduğunu vurgular. Erkekler çoğu zaman sorumluluktan kaçarken ya da sessizliğin arkasına saklanırken, anneler çocukları ve aileleri uğruna korumaya, affetmeye ve acıya katlanmaya devam ederler.

Örnek sahne: Tolkunbek'in ihanetini öğrendikten sonra Caynagül kendini tamamen yıkılmış hisseder ve Oş'un karanlık sokaklarında tek başına dolaşır. Nehr'in kenarında dururken hayatına son vermeyi bile düşünür. Ancak tam umutsuzluğun ortasında bir anda çocuklarını hatırlar. Ölmesi halinde çocuklarının annesiz kalacağını ve ailenin tamamen dağılacağını fark eder. Bu düşünce onu ölümün eşiğinden geri çeker. Eve döner ve bütün gece çocuklarının yanında ağlar. Bu sahne, anneliğin umutsuzluktan, acıdan ve aşağılanmadan daha güçlü hale gelişini açıkça gösterir.

Annelik, Utanç ve Toplumsal Baskı

Çocuk sahibi olamamak, Zıynat'ın hayatında hem kişisel bir trajedi hem de toplumsal bir damga olarak sunulur. Yazar bu durumu özellikle "Biröğö kör düynö, biröğö zar düynö" ve "Tuubagan katından ulaktuu eçki öydö" atasözleri aracılığıyla açıkça yansıtır.

"Biröğö kör düynö, biröğö zar düynö" atasözü, insanların hayatı eşit koşullarda yaşamadığını ifade eder. Bazı insanların mutluluk, huzur ve doyum içinde yaşarken, bazılarının ise özlem ve eksiklik duygusuyla hayatlarını sürdürdüğünü anlatır. Zıynat'ın yaşamında çocuk sahibi olamamak, duygusal boşluğunun en önemli kaynağı hâline gelir. Bu durum onun kendisini diğer insanların sahip olduğu mutluluk ve tamamlanmışlık duygusundan mahrum hissetmesine neden olur.

İkinci atasözü olan “Tuubagan katından ulaktuu ečki öydö”, kelime anlamıyla “Yavrulu bir keçi bile çocuksuz bir kadından daha değerlidir.” demektir. Bu söz, geleneksel toplumlarda çocuksuzluğa yüklenen ağır damgayı ortaya koyar. Çocuk sahibi olamamak yalnızca kişisel bir üzüntü değil, aynı zamanda toplumsal bir utanç kaynağı olarak görülür. Böyle bir ortamda çocuksuz kadınlar küçümsenebilir, değersizleştirilebilir ve toplumun kenarına itilebilir.

Bu kültürel anlayışta annelik, bir kadının kimliği ve toplumdaki saygınlığıyla yakından ilişkilidir. Bu nedenle anneliğin yokluğu yalnızca duygusal bir eksiklik değil, aynı zamanda sosyal dışlanmaya ve yargılanmaya da yol açar.

Bu iki atasözü birlikte değerlendirildiğinde, Zıynat'ın yaşadığı acının yalnızca kişisel bir kayıptan kaynaklanmadığı görülür. İlk atasözü onun iç dünyasındaki eksiklik ve özlem duygusunu yansıtırken, ikinci atasözü bu acıyı daha da ağırlaştıran toplumsal baskıyı ve kültürel yargıları gözler önüne serer. Böylece yazar, Zıynat'ın yaşadığı sıkıntının hem duygusal hem de toplumsal boyutlarını ortaya koyar.

Örnek Sahne: Ertesi gün Zıynat, komşusu Saliya ile saatler boyunca sohbet etti. İçten içe, eğer Caynagül Tolkunbek'i kabul etmezse onun bir gün yeniden kendisine dönebileceğini umut ediyordu.

Tam o sırada kapı çalındı. Kapıyı açtığı anda, yalnızca uzaklaşan bir kadın silüeti ve kapının önünde bırakılmış bir bebek sepeti gördü. Sepetin içinde küçük bir kız çocuğu ve bir mektup vardı. Mektup, çaresiz bir üniversite öğrencisi tarafından yazılmıştı. Genç kadın, bebeğin babasının kendisini aldattığını ve onları terk ettiğini anlatıyor, bu yüzden Zıynat'tan çocuğu evlat edinmesini rica ediyordu.

Bu mektuptan derinden etkilenen Zıynat, bebeği sahiplenmeye karar verdi ve ona Aygerim adını verdi. Evlat edinme haberi kısa sürede şehirde yayıldı. Çok geçmeden arkadaşları ve tanıdıkları onu tebrik etmek için ziyaret etmeye başladılar.

Annelik Ayrılığı

Romanda en derin acı veren temalardan biri, Caynagül ile Üsön arasındaki ayrılıktır ve bu durum anneliğin ve bağlanmanın duygusal karmaşıklığını açıkça ortaya koyar. Mansur, ölmeden önce Üsön'ün biyolojik annesinin gerçeğini açıkladığında Caynagül büyük bir sarsıntı yaşar. Ağlar, hastalanır ve ilk anda bu olaya karışan herkese karşı yoğun bir öfke duyar. Ancak zamanla Üsön'ün Zıynat'ın biyolojik çocuğu olduğunu kabul eder ve yaşadığı tüm derin acıya rağmen onu geri vermeyi kabul eder. Bu karar onun için son derece yıkıcıdır, çünkü Üsön'ü kendi çocuğu gibi büyüttmüş ve onunla güçlü, sevgiye dayalı bir annelik bağı kurmuştur.

Caynagül'ün duyguları “elik sütün bergen” atasözüyle ifade edilir; bu söz, onun çocuğu doğurmadığını ancak onu kendi sütüyle besleyip sevgiyle büyüttüğünü anlatır. Bu ifade, anneliğin yalnızca biyolojik bağlardan ibaret olmadığını, derin bir emek ve duygusal bağlılık içerdiğini gösterir. Buna rağmen Caynagül, çocuğun en sonunda biyolojik annesine ait olduğu fikrini kabul eder. Bu anlayış “eesi kelse beesin ber” atasözünde dile getirilir ve “Sahibi gelirse atını geri ver” anlamına gelir. Bu bağlamda, Üsön Zıynat'ın biyolojik çocuğu olduğu için Caynagül'ün onu geri vermesi gerektiği düşüncesi vurgulanır.

Aynı zamanda Zıynat da anneliğin yalnızca doğurmakla sınırlı olmadığını fark eder. Üsön biyolojik olarak onun oğlu olsa da, Caynagül'e güçlü bir duygusal bağ geliştirmiştir; sık sık ağlar, ayrılığa direnir ve onu özler. Bu durum “boru balasy it bolboit” atasözüyle anlatılır; “kurdun yavrusu köpek olmaz” anlamına gelir ve bir çocuğun duygusal kimliğinin kolayca değiştirilemeyeceğini vurgular. Benzer şekilde “bala tapkandyky emes, bakkandyky” sözü, çocuğun yalnızca onu doğuran kişiye değil, onu büyüten ve emek veren kişiye de ait olduğunu ifade eder.

Roman, anneliği hem biyolojik hem de duygusal bir olgu olarak sunar; sevgi, bakım ve emek, kan bağları kadar güçlü bağlar oluşturabilir. Ancak aynı zamanda bu durum, ayrılık gerektiğinde derin bir acıya da dönüşür.

Örnek Sahne: Üsön giderek Caynagül'ü daha fazla özler ve sürekli onun resimlerini çizer. Oyuncaklar, hatta bir moped ister; Asan için de aynı şekilde bir moped talep eder. Zıynat onun isteklerini yerine getirir de Üsön yine de annesini özlemeye devam eder. Bir gün dayanamayıp evden kaçır ve bir otobüs durağına gider. Orada büyük çocuklar onu evden para getirmeye zorlar; reddedince onu döverler. Daha sonra iki kadın onu bulur, kurtarır ve kim olduğunu sorar. Üsön, Çolpon-Ata'dan geldiğini ve evine dönmek istediğini söyler. Kadınlar polisi arar ve Üsön güvenli bir şekilde bulunarak koruma altına alınır.

Terk Edilmiş Çocuk

Yabancı Adam romanında terk edilmiş çocuk teması, yetişkinlerin zayıflığını ve gizli suçluluğunu en güçlü biçimde yansıtan sembollerden biridir. Mansur'un kapısının önüne bırakılan bebek tamamen masumdur; ancak onun kaderi Tolkunbek ile Zıynat arasındaki gizli ilişkinin sonucunda şekillenir. Çocuk kendi koşullarını seçmez, fakat onların korkularının, tutkularının ve ahlaki hatalarının yükünü taşımak zorunda kalır. Roman, bu çocuk üzerinden güçsüzlerin çoğu zaman başkalarının hataları nedeniyle en büyük acıyı yaşadığını gösterir.

Terk edilme olayı soğuk bir kış gecesinde sessizce gerçekleşir ve bu sessizlik oldukça semboliktir. Bu sessizlik, gerçeği toplumdan gizler; ancak sorumluların içindeki suçluluğu ortadan kaldıramaz. Tolkunbek, bebeği kendi ailesinin kapısının önüne bırakarak yaptıklarının sonuçlarından uzaklaşmayı umar. Böylece utançtan kaçabileceğine ve itibarını koruyabileceğine inanır. Ancak bunun yerine çocuk, ailenin hayatının merkezinde kalır ve asla kaybolmayan bir sırrın yaşayan hatırlatıcısına dönüşür.

Caynagül bebeği alır ve onu gerçek bir sevgi ve özenle büyütür. Onda yalnızca sıcaklığa ve korumaya muhtaç çaresiz bir çocuk görür. Ancak çocuğun kökenine dair gizem, zamanla ev içinde duygusal bir gerilim yaratır. Çocuk büyüdükçe Tolkunbek'e olan belirgin benzerliği giderek daha açık hale gelir. Bu benzerlik, sessiz bir suçlama gibi işlev görür; şüpheyi uyandırır ve gizli çatışmayı derinleştirir.

Sonuç olarak terk edilmiş çocuk, yetişkinlerin suçluluğuyla yüklenmiş masumiyeti simgeler ve gizlenen gerçeklerin, ilk günah işlendikten çok sonra bile yaşamları nasıl şekillendirmeye devam ettiğini ortaya koyar.

Örnek sahne: Tolkunbek, bebeği gizlice Mansur'un kapısının önüne bırakır. Bu sahne, masum insanların çoğu zaman yetişkinlerin ahlaki zayıflıkları yüzünden acı çektiği fikrini açıkça ortaya koyar. Soğuğa sarılmış haldeki bebek, neden terk edildiğini anlayamaz. Tamamen çaresizdir, ancak hayatı çoktan ebeveynlerinin korkuları ve sorumsuzlukları tarafından şekillendirilmiştir. Tolkunbek'in bebeği sessizce bırakma kararı, sorumluluk almak yerine utançtan kaçma ve itibarını koruma çabasını gösterir. Gecenin karanlığı ve soğuğu, bu davranışın duygusal soğukluğunu da yansıtır. Bu an özellikle güçlüdür çünkü masumiyet ile suçluluğu tek bir görüntüde birleştirir.

Bebek saflığı ve kırılganlığı temsil ederken, Tolkunbek gizli günahı ve korkaklığı temsil eder. Bu eylem gizlice yapılmış olsa da silinemeyecek sonuçlar doğurur. Çocuk hikâyeden kaybolmaz; aksine geçmişin sürekli bir hatırlatıcısına dönüşür.

DUYGULAR

Aşk

Aşk, romanda basit bir mutluluk ya da romantik bir tatmin olarak sunulmaz. Bunun yerine, kaderleri şekillendiren, ahlaki değerleri sınavan ve her karakterin güçlü ve zayıf yönlerini ortaya çıkaran kuvvetli ve karmaşık bir duygu olarak karşımıza çıkar. Roman, Caynagül, Tolkunbek ve Zıynat aracılığıyla aşkın farklı biçimlerini ele alır: sadık aşk, saplantılı aşk, anaç sevgi ve fedakâr aşk.

Öncelikle, Caynagül ile Tolkunbek arasındaki aşk, yatılı okul yıllarında başlayan masum bir yakınlık olarak ortaya çıkar ve zamanla evliliğe dönüşür. Onların ilişkisi, ortak hayallere ve sorumluluğa dayanan, aile merkezli ve dengeli bir sevgiyi temsil eder. Ancak bu sevgi kırılgandır. Tolkunbek Zıynat ile ilişki yaşamaya başladığında, roman aşkın ahlaki dayanaktan yoksun olduğunda ihanete dönüşebileceğini gösterir. Aşk tek başına yeterli değildir; sadakat ve dürüstlikle desteklenmesi gerekir.

İkinci olarak, Zıynat tutkulu ve saplantılı aşkı temsil eder. Tolkunbek'i çocukluğundan beri sever ve onu kalbinde hiçbir zaman gerçekten bırakmaz. Onun sevgisi yoğun ve duygusaldır, fakat yıkıcı bir hâl alır. Gizliliğe, bir çocuğun terk edilmesine ve bir ailenin dağılmasına yol açar. Buna rağmen Zıynat'ın sevgisi içinde bir fedakârlık da taşır. Sonunda Tolkunbek'i serbest bırakarak, gerçek sevginin kimi zaman kendinden vazgeçmeyi gerektirebileceğini kanıtlar.

Anaç sevgi, bu temanın bir başka güçlü boyutunu oluşturur. Caynagül'ün terk edilmiş bebek de dâhil olmak üzere üç çocuğa koşulsuz şekilde sahip çıkması, sevgiyi koruma ve adanmışlık olarak gösterir. Romantik aşktan farklı olarak anaç sevgi, kararlı ve özverili kalır.

Sonuç olarak roman, sevginin insanların verdiği kararlara bağılı olarak iyileştirici de olabileceğini, yıkıcı da olabileceğini söyler. Aşk hem bir lütuf hem de bir yükür; hikâyedeki her büyük olayı şekillendirir.

Örnek sahne: Mansur kapısının önünde terk edilmiş bir bebek bulur. Caynagül sancı içindedir, acı ve korku yaşamaktadır; Tolkunbek ise uzaktadır ve ilişkisini gizlemektedir.

Yeni doğmuş çocuk bulunduğunda, Caynagül bir şeylerin yanlış olduğunu hissetse bile onu reddetmez. Bunun yerine bebeği kabul eder ve onu öz oğlu gibi büyütür.

Bu sahne, romandaki farklı aşk türleri arasındaki karşıtlığı açık biçimde gösterir. Tolkunbek'in romantik aşkı zayıf ve bölünmüştür; bu yüzden gizliliğe ve ihanete yol açar. Zıynat'ın tutkulu aşkı ise çaresizlik ve terk edilmiş doğurur. Buna karşılık Caynagül'ün anaç sevgisi koşulsuz ve özverilidir. O, biyolojik olarak kendi çocuğu olmasa bile bir bebeği sıcaklık ve koruma sunar.

Kadın Sezgisini

Yabancı Adam romanında kadın sezgisini, gizlenen gerçekleri açıkça ortaya çıkmadan önce hissedebilen sessiz ama güçlü bir yetenek olarak karşımıza çıkar. Hem Caynagül hem de Kına, Tolkunbek'in ilişkisi ortaya çıkmadan çok önce bir şeylerin yolunda gitmediğini hissederek.

Caynagül, Oş'a geldikten sonra Tolkunbek'teki küçük değişimleri fark etmeye başlar. Onun gözlerinde eski sıcaklığı ve özlemi arar; fakat bunun yerine suçluluk, uzaklık ve yorgunluk görür. Tolkunbek çeşitli açıklamalar yapsa da, Caynagül onun bir şeyler sakladığını içten içe hisseder. Şüpheleri, onu otelde başka bir kadınla gördüğünde daha da güçlenir. Daha sonra Tolkunbek'in geç saatlerde dönmesi, tuhaf davranışları ve duygusal soğukluğu da bu kuşkuları artırır. Sonunda sezgileri onu Zıynat'ın evine götürür ve gerçeği kendi gözleriyle görür.

Kına da gerçeklerden çok sezgilerine güvenir. Tolkunbek'in uzun süre eve dönmemesinden endişe duyar ve olayların tamamını öğrenmeden önce bile Zıynat'ın çevresinde bir tehlike hisseder. Küçük Üsön'ün Tolkunbek'e ne kadar benzediğini fark eder ve terk edilmiş çocuğun gizli bir sırrı taşıyor olabileceğinden sessizce korkar.

Roman, kadın sezgisini günlük gözlemden, ilgiden ve yaşam deneyiminden doğan bir duygusal zekâ biçimi olarak sunar. Kadınlar, erkeklerin sözlerle ve bahanelerle gizlemeye çalıştığı şeyleri fark ederler. Bu sezgi büyüğü değildir; davranışlara, sessizliklere ve duygusal değişimlere dikkat etmekten doğar. Caynagül ve Kına üzerinden roman, kadınların aile içindeki gerçekleri çoğu zaman açıkça dile getirilmeden çok önce anlayabildiğini gösterir.

Örnek sahne: Caynagül, Kına ve çocuklar, Tolkunbek'in kaldığı otele gelirler. Tolkunbek ancak iki gün sonra, yanında bir kadınla birlikte ortaya çıkar. Kadın hızla uzaklaşır, fakat Kına hemen bir şeylerin yanlış olduğunu hisseder. Kadının yüzü ona tanıdık gelir; yine de görünüşünden ve tavırlarından anında hoşlanmaz. Kalbine ağır bir sıkıntı çöker.

Aynı akşam Caynagül de Tolkunbek'teki değişimi hisseder. Yatakta yan yana uzanırlarken onun gözlerinde eski sıcaklığı ve özlemi arar. Fakat yalnızca suçluluk, yorgunluk ve uzaklık görür. Tolkunbek sadece uyumak istediğini söyler. Caynagül inanıyormuş gibi davranır, ama içten içe bir şeylerin geri dönülmez biçimde değiştiğini artık anlamıştır. Doğrudan sorular sormaz; daha önce hiç hissetmediği o duygusal soğukluğu sessizce hisseder.

KUSURLAR

Görünüşler, Sırlar ve Yalanlar

Romanda görünüşler, sırlar ve yalanlar hem kişisel ilişkileri hem de toplumsal konumu şekillendirir. Roman, özellikle Sovyet toplumu ve geleneksel Kırgız kültürü içinde itibarın son derece önemli olduğu bir dünyayı yansıtır. Karakterler çoğu zaman onurlarını, statülerini ya da duygusal güvenliklerini korumak için gerçeği gizlerler; ancak saklanan gerçekler zamanla güveni yavaş yavaş aşındırır.

Tolkunbek'in hayatı ikilik üzerine kuruludur. Toplum önünde disiplinli bir mühendis ve aile babasıdır. Özel hayatında ise ahlaki zayıflık ve duygusal karmaşa içinde mücadele eder. Zıynat ile yaşadığı ilişki gizlilik içinde gelişir; saklı buluşmalar, gece geç saatlerde yapılan telefon konuşmaları ve dikkatlice hazırlanmış bahanelerle sürdürülür. Tolkunbek yanlış yapmaktan çok skandaldan korkar ve

dürüstlük yerine sessizliği seçer. Görünüşü koruma arzusu sonunda hem evliliğine hem de kariyerine zarar verir; çünkü gerçek, isimsiz mektuplar aracılığıyla ortaya çıkar.

Zıynat da bir maskenin ardında yaşar. Saygı duyulan ve yetenekli bir ressam olarak güçlü ve bağımsız görünür. Ancak duygusal olarak hâlâ Tolkunbek'e bağlıdır ve geçmişten kurtulamaz. Dışarıya karşı sakın ve kontrollü görünen kimliği, içindeki yoğun özlemle büyük bir tezat oluşturur. Tolkunbek'i karanlık evine davet etmesi bile yalanı yansıtır; aşk yakınlık gibi sunulur, fakat aslında gizlilik üzerine kuruludur.

Caynagül ise buna karşılık onura ve ölçülülüğe değer verir. İhaneti öğrendiğinde büyük bir skandal çıkarmaz. Sessiz ve sakın kalarak gururunu korumaya çalışır. Ancak bu sakın görünüşünün altında derin bir duygusal acı vardır. Onun sessizliği de gizli bir acının başka bir biçimine dönüşür.

Roman, yalanların itibarı geçici olarak koruyabileceğini, fakat gerçeğin sonsuza kadar gizli kalamayacağını gösterir. İsimsiz mektuplar, dedikodular ve tesadüfi karşılaşmalar zamanla saklanan gerçekleri ortaya çıkarır. Sonunda görünüşlerin çöküşü karakterleri gerçekle yüzleşmeye zorlar. Hikâye, acı verici olsa bile dürüstlüğün aşkı ve aileyi ayakta tutabilecek tek sağlam temel olduğunu ortaya koyar.

Örnek sahne: Caynagül isimsiz mektubu aldıktan sonra Zıynat'ın evine gider. O ana kadar Tolkunbek, hayatını düzeltmeye çalışan bir koca görüntüsünü korumaktadır. Evde sakın konuşur, açık çatışmalardan kaçınır ve her şey hâlâ kontrol altındaymış gibi davranır. Ancak Caynagül beklenmedik bir anda Zıynat'ın evine girip Tolkunbek'i orada sessizce dururken gördüğünde, dikkatle kurulmuş bütün o yanılısına çöker.

Evde bulunan tablo — Tolkunbek'i, Caynagül'ü ve çocukları birlikte gösteren resim — sahnedeki ironiyi daha da derinleştirir. Dışarıdan bakıldığında aile birliğini ve uyumunu temsil eder. Oysa gerçekte ihanetin ve duygusal bölünmenin sembolüne dönüşür. Tolkunbek'in saygın mühendis ve aile babası imajı, gizli davranışlarıyla keskin bir karşıtlık içindedir.

Bu sahne, görünüş ile gerçek arasındaki çatışmayı açık biçimde ortaya koyar. Bahanelerin ve sessizliğin arkasına gizlenen şey artık görünür ve inkâr edilemez hale gelir. Bu an, yanılısamanın yıkılışını simgeler ve karakterleri gerçekle yüzleşmeye zorlar.

Yuvaya dönüş (Savurgan Oğlun Eve Dönüşü)

The Return of the Prodigal Son) fikri, ailesini terk eden, doğru yoldan saparak ahlaki yönünü kaybeden ve daha sonra başışlanma dileyerek evine dönen bir oğlun anlatıldığı İncil'deki ünlü meselden gelir. Bu tema, Zuura Sooronbaeva'nın Yabancı Adam romanının ikinci bölümünde Tolkunbek'in hikâyesiyle güçlü bir paralellik gösterir.

Romanda Caynagül'ün annesi Tumar, Tolkunbek'in yıllar süren ayrılığın ardından ailesine dönüşünü açıklamak ve haklı göstermek için Kırgız atasözlerine başvurur. Bunlardan biri "At aylanıp kazığın tabat" ("Dolaşan at bile sonunda kendi kazığına döner.") sözüdür. Kırgız kültüründe kazık, insanın gerçek yuvasını, köklerini ve ailesini simgeler. At ne kadar uzağa giderse gitsin, sonunda ait olduğu yere geri döner. Tumar bu atasözü aracılığıyla, Tolkunbek'in de ihanetine ve duygusal savrulmalarına rağmen sonunda gerçek ailesine ve hayattaki doğru yerine döndüğünü anlatır.

Kullandığı bir diğer atasözü ise "Adaşkandın ayıbı yok, kayıp üyürün tapkan song" ("İnsan doğru yolu yeniden bulduğunda, hata yapmış olmasının ayıbı kalmaz.") sözüdür. Bu atasözü, Kırgız kültüründeki, kişinin hatasını kabul edip samimiyetle doğru yola döndüğü takdirde affedilebileceği inancını yansıtır.

Tumar bu atasözlerini yalnızca Caynagül'ün öfkesini yatıştırmak için kullanmaz; aynı zamanda affetme, uzlaşma ve aile birliği gibi kültürel değerleri de dile getirir. Tolkunbek'in dönüşü ne kolay ne de kahramanca bir olay olarak sunulur. Caynagül, onun Zıynat için ailesini terk ettiği dönemde yaşadığı aşığılanmayı ve yalnızlığı hâlâ unutamamıştır. Çocuklar ise babalarının yeniden gitmesinden korkmaktadır.

Bununla birlikte, Tumar'ın sözleri ve atasözlerinin sembolik kullanımı sayesinde roman, Tolkunbek'in kişisel dönüşünü daha geniş Kırgız kültürel değerleriyle ilişkilendirir. Pişmanlık duyma, ahlaki olarak yeniden doğru yola dönme ve insanların hata yapmasına rağmen aile bağlarını korumanın önemi, bu bölümün temel mesajlarından biri hâline gelir.

Örnek Sahne: Tumar, acı dolu yeniden kavuşmaya tanıklık eder ve Tolkunbek'in ihanetine rağmen ona karşı merhamet hisseder. Ona ayağa kalkmasını söyler ve Caynagül'e bir zamanlar sevgi

dolu ve mutlu bir çift olduklarını hatırlatır. Tolkunbek'in suçlu olduğunu kabul etmekle birlikte, herkesin hata yapabileceğine ve affedilmeyi hak ettiğine inanır. Sakin sözleri, zor bir anda annelik bilgeliğini ve şefkatini yansıtır.

Tumar'ı gören Tolkunbek, zor zamanlarında kendisine ve oğlu Sadı'ya verdikleri destek nedeniyle derin bir minnettarlık hisseder. Utanç ve duygusallık içinde, yaptığı hataların herkese ne kadar büyük acı verdiğini fark ederek Tumar'dan da af diler.

PSIKOLOJİ

İçsel Çatışma

Roman yalnızca ihanet, ayrılık ya da skandal gibi dış olaylara odaklanmaz. Aynı zamanda karakterlerin iç dünyalarında yaşadıkları mücadeleleri de derinlemesine işler. Özellikle sevgi ile suçluluk, arzu ile sorumluluk, zayıflık ile ahlak arasında kalan insanların sessiz çatışmaları ön plana çıkarılır. Yazar, Tolkunbek, Caynagül ve Zynat aracılığıyla en büyük savaşların çoğu zaman insanın kendi içinde yaşandığını gösterir.

Tolkunbek, içsel çatışmanın en belirgin örneğidir. Karısını ve çocuklarını sevmesine rağmen Zynat'a karşı da güçlü bir çekim hisseder. Yaptıklarının yanlış olduğunu bilir; fakat bu arzusun önüne geçemez. Roman boyunca iki farklı hayat arasında sıkışıp kalır: biri aileye, sorumluluğa ve dürüstlüğü dayanan hayat; diğeri ise gizlilik, tutku ve duygusal kaçış üzerine kurulu olan hayat. Hatta Almatı'da Zynat ile yaşadığı dönemde bile uykusunda Caynagül'ün adını sayıklar ve onun fotoğrafını bir gazetenin içinde saklar. İçindeki çatışma hiçbir zaman sona ermez; aksine zamanla onu yavaş yavaş tüketir.

Caynagül de özellikle Tolkunbek'in ihanetini öğrendikten sonra derin bir içsel mücadele yaşar. Acı ile affetme, gurur ile sevgi arasında kalır. Onurunu korumak için onun peşinden gitmez; fakat içten içe ona ikinci bir şans vermemiş olmanın pişmanlığını taşır. Onun yaşadığı çatışma, birçok kadının kişisel gururuyla çocuklarının ve ailesinin ihtiyaçları arasında kurmaya çalıştığı dengeyi yansıtır.

Zynat da kendi iç savaşını taşır. Tolkunbek'i derinden sever; ancak bu sevginin başkalarının hayatını yıkmadan var olamayacağını bilir. Sonunda sahip olmak yerine fedakârlığı seçer. Böylece roman, içsel çatışmanın yalnızca yıkıma değil, ahlaki olgunlaşmaya da yol açabileceğini gösterir.

Sonuç olarak roman, hayattaki en önemli mücadelelerin dış dünyada değil, insanın kendi içinde yaşandığını ve her seçimi, her ilişkiyi aslında bu iç çatışmaların şekillendirdiğini vurgular.

Örnek sahne: Tolkunbek'in, Caynagül'ün Oş'a yaptığı ziyaret sırasında gece onun yanında uyanık yatması, bu temanın en etkileyici örneklerinden biridir. Dışarıdan bakıldığında yalnızca yorgun ve sessiz görünür; Caynagül'e uyumak istediğini söyler. Caynagül onun çoktan uyuduğunu sanır. Oysa Tolkunbek karanlığın içinde gözleri açık şekilde yatmakta, suçluluk, korku ve kafa karışıklığı içinde kıvrılmaktadır. Hayatındaki karmaşayı, Zynat ile gizli ilişkisini, terk edilmiş çocuğu ve hâlâ karısına ve çocuklarına duyduğu sevgiyi düşünür.

Bu sessiz an, Tolkunbek'in içsel çatışmasının derinliğini açıkça ortaya koyar. Fiziksel olarak Caynagül'ün yanındadır; fakat duygusal olarak iki ayrı dünya arasında bölünmüştür. Gerçeği söyleyemez, ama ondan kaçamaz da. Onun sessizliği huzur değil; ahlak ile zayıflık, sevgi ile arzu, sorumluluk ile kaçış arasındaki iç savaşın yankısıdır.

Roman bu sahne aracılığıyla, içsel çatışmaların çoğu zaman başkaları tarafından fark edilmediğini gösterir. Ailesi uyurken Tolkunbek karanlığın içinde kendi vicdanıyla savaşır; içine düştüğü durumdan çıkış yolu bulamaz. Bu an, hayattaki en derin mücadelelerin sessizce, insanın kendi kalbinde yaşandığı gerçeğini etkileyici biçimde yansıtır.

SEMBOLLER

Bebeğin Açıklanmayan Kimliği

Yazar, Zynat'ın kapısına bırakılan kız çocuğunun kimliğini bilerek açık bırakır; bu durum anlatıda belirsizlik ve duygusal gerilim yaratır. Bebeğin genç annesi, bir öğrenci olarak bıraktığı notta, kendisini kandıran bir erkekle ilişki yaşadığını anlatır. Bu adam, eşinin çocuksuz olduğunu söylemiş, oysa gerçekte başka bir ilişkiden çocukları olduğunu gizlemiştir. Ancak genç kadın kendi yaşam koşullarını ve çocuğu neden terk ettiğini tam olarak açıklamaz; hikâyesi yarım ve belirsiz kalır.

Bu belirsizlik, çocuğun etrafındaki sembolik ayrıntılarla daha da güçlendirilir. Bebeğin kız çocuğunda, Tolkunbek'in özelliğine benzeyen fiziksel bir kusur vardır ve bu özellik Tolkunbek'in ikiz oğulları Asan ve Üsön'de de görülmektedir. Bu durum, olası bir akrabalık ihtimalini gündeme getirir ve şüpheyi artırır.

Zıynat'ın rüyasının anlamı da bu bağlamda önem kazanır: Çocuk ortaya çıkmadan kısa süre önce, rüyasında anne ve babasının kendisine bir şahin verdiğini görür. Şahin, sembolik olarak Üsön'ü temsil eder ve rüya ile gerçek olaylar arasında duygusal ve ailevi bir bağ kurar.

Yazar, anlatıyı bu şekilde kurgulayarak aile bağlarının kırılganlığını ve duygusal karmaşıklığı vurgular. Çocuğun kimliği tam olarak açıklanmaz; böylece metin, gizli gerçekler ve parçalanmış ilişkiler üzerine daha geniş bir anlam alanı oluşturur.

Aynı zamanda bebeğin gelişi, Zıynat'ın biyolojik oğlu Üsön ile olası yeniden birleşmesinin bir işareti olarak da okunabilir. Zıynat çocuğu evlat edindiğinde, evi sıcaklık ve canlılıkla dolar. Bu durum "balalı ev pazar" ("çocuklu ev pazar gibidir") atasözüyle ifade edilir; evin sesli, hareketli ve neşeli bir yer hâline geldiğini anlatır.

Toplum da bu duruma destek verir ve bebeğe sağlık ile güç diler. Bu dilek "beşik boosu bek bolsun" ("beşik bağı sağlam olsun") ifadesiyle dile getirilir; bu söz bebeğin sağlıklı, güçlü ve uzun ömürlü olmasını temenni eder.

Örnek Sahne: Zıynat'ın arkadaşları Bişkek'te onu ziyaret eder ve başarısından dolayı mutlu olurlar. O ise Tolkunbek ve Üsön hakkındaki karmaşık hikâyesini paylaşır. Bebek Aygerim'e yakından baktığında, çocuğun sağ elindeki parmakta bir kusur fark eder; bu özellik Tolkunbek'in benzer özelliğini hatırlatır. Bu durum onu şok eder ve Tolkunbek'in geçmiş ilişkileri hakkında şüpheyi düşmesine neden olur. Eğer gerçekler gizli kalırsa, Caynagul'un yaşadığı acıyı kendisinin de yaşayabileceğinden korkar. Yengesi, eğer çocuğun babası Tolkunbek ise iki çocuğun kardeş olabileceğini söyler. Zıynat, Tolkunbek'in inşaatta çalıştığı zamanları hatırlayarak onunla olan karmaşık ve belirsiz geçmişini yeniden düşünür.